

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 32

37e jaargang

2 februari 1994

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
94/C 32/01	nr. 611/92 van de heer Jean-Pierre Raffin aan de Commissie Betreft: Bescherming van de habitats van de bruine beren in Frankrijk	1
94/C 32/02	nr. 1134/92 van de heer Gérard Fuchs aan de Commissie Betreft: Controle op het gebruik van asbest	1
94/C 32/03	nr. 1844/92 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Financiering universiteiten voor studies over Europa	2
94/C 32/04	nr. 1943/92 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Steunmaatregelen aan bedrijven	3
94/C 32/05	nr. 2514/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van het asielbeleid en Amnesty International	3
94/C 32/06	nr. 2702/92 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Illegale transacties met het cultureel erfgoed	4
94/C 32/07	nr. 3040/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Conclusie EKEM: sociaal beleid Gemeenschap stagneert	5
94/C 32/08	nr. 3064/92 van de heer Neil Blaney aan de Commissie Betreft: Verdeling van visserijrechten	5
94/C 32/09	nr. 243/93 van de heer Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Eventuele bedriegelijke propaganda door een aantal luchtvaartmaatschappijen in de Gemeenschap	6

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 32/10	nr. 361/93 van mevrouw Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Vrouwelijke thuiswerkers	6
94/C 32/11	nr. 462/93 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Gebruik van chemicaliën door Europese telers	6
94/C 32/12	nr. 471/93 van de heer Henry Chabert aan de Commissie Betreft: Toekomst van de Europese nieuwzender Euronews	7
94/C 32/13	nr. 488/93 van de heer Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: Verbranding chemisch afval aan de rand van de Waddenzee	7
94/C 32/14	nr. 619/93 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Steun voor NGO's voor de bescherming van de mensenrechten	8
94/C 32/15	nr. 667/93 van de heer Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Gezamenlijk beheer Structuurfondsen	8
94/C 32/16	nr. 713/93 van de heer Max Simeoni aan de Commissie Betreft: Verbod op de doorvaart van olietankers in kwetsbare en gevaarlijke gebieden zoals de Straat van Bonifacio	9
94/C 32/17	nr. 758/93 van de heer Virginio Bettini aan de Commissie Betreft: Schade veroorzaakt door het insectenbestrijdingsmiddel Insegar (fenoxycarb)	9
94/C 32/18	nr. 804/93 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Vervoer van plutonium en aardolie per schip	10
94/C 32/19	nr. 828/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het doordraaien van perziken in Imathia	11
94/C 32/20	nr. 842/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het milieu in Griekenland	11
94/C 32/21	nr. 864/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bescherming van de gorilla	11
94/C 32/22	nr. 866/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Aanleg van een spoorweg in Epirus	12
94/C 32/23	nr. 953/93 van de heer Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Gevolgen van het arrest van het Hof van Justitie — ENU	12
94/C 32/24	nr. 966/93 van de heer Reimer Böge aan de Commissie Betreft: Aanvullende nationale subsidie voor de verbouw van koolzaad in Frankrijk	13
94/C 32/25	nr. 1004/93 van mevrouw Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Ontwikkeling van een Europese „ijkwet”	13
94/C 32/26	nr. 1025/93 van de heer Alex Smith aan de Commissie Betreft: Vervoer van plutoniumnitraat — radioactieve bronterm	14
94/C 32/27	nr. 1027/93 van de heer Alex Smith aan de Commissie Betreft: Vervoer van plutoniumnitraat — naleving veiligheidsreeks 6 van het IAEA	14
94/C 32/28	nr. 1029/93 van de heer Alex Smith aan de Commissie Betreft: Vervoer van plutoniumnitraat — publieke aansprakelijkheid en schadeloosstelling ...	14

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 32/29	nr. 1072/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Programma's voor vrouwen en jongeren	15
94/C 32/30	nr. 1125/93 van de heer Barry Desmond aan de Commissie Betreft: Onderzoek naar en ontwikkeling van een geneeswijze voor netvliesdegeneratie (retinis pigmentosa)	16
94/C 32/31	nr. 1135/93 van de heer Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Onderzoek op het gebied van nucleaire veiligheid	16
94/C 32/32	nr. 1182/93 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Overgangstariefregels in verband met Duitse eenwording	17
94/C 32/33	nr. 1193/93 van mevrouw Martine Buron aan de Commissie Betreft: Teruggang in de sector landbouwwerktuigen	17
94/C 32/34	nr. 1194/93 van de heer Christian de la Malène aan de Commissie Betreft: De toekomst van de Europese automobiellndustrie en de handelsbetrekkingen met Japan	18
94/C 32/35	nr. 1195/93 van de heer Christian de la Malène aan de Commissie Betreft: De Europese automobiellndustrie en de handelsbetrekkingen met Japan	18
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1194/93 en nr. 1195/93	18
94/C 32/36	nr. 1222/93 van de heer Wilfried Telkämper aan de Commissie Betreft: Gevolgen van ontwikkelingsprojecten voor inheemse volkeren	19
94/C 32/37	nr. 1225/93 van de heer Karl-Heinz Florenz aan de Commissie Betreft: Terugwinbare primaire produkten	19
94/C 32/38	nr. 1240/93 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Dagen-op-zee-regeling	20
94/C 32/39	nr. 1248/93 van de heer Isidoro Sánchez García aan de Commissie Betreft: Poseican: aanpassing van Richtlijn 77/93/EEG	20
94/C 32/40	nr. 1252/93 van de heer Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: Tropisch-houthandel van EG-bedrijven in Kongo	21
94/C 32/41	nr. 1253/93 van de heer Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: De criminaliteit in de tropisch-houthandel	21
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1252/93 en nr. 1253/93	21
94/C 32/42	nr. 1293/93 van de heer Virginio Bettini aan de Commissie Betreft: Personeel van het GCO voor werkzaamheden betreffende hernieuwbare energie	22
94/C 32/43	nr. 1313/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Evaluatie van de samenwerking met het GOS	22

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 32/44	nr. 1325/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het beeld van de Griekse fauna	23
94/C 32/45	nr. 1354/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Nieuwe afzetmarkten voor koolwaterstoffen	24
94/C 32/46	nr. 1371/93 van de heer Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Mogelijke onbillijkheid in het communautaire zuivelbeleid	24
94/C 32/47	nr. 1404/93 van mevrouw Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Afvoer van radioactief afval na het beëindigen van de exploitatie van atoomcentrales	25
94/C 32/48	nr. 1452/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Samenvoeging van de Griekse nationale parken van Valia Kalda en Vikos-Aoös	26
94/C 32/49	nr. 1453/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het „Veikos-domein” in Athene	26
94/C 32/50	nr. 1490/93 van de heer Panayotis Roumeliotis aan de Commissie Betreft: Noodzaak van de inrichting van een nationaal park op Rhodos	26
94/C 32/51	nr. 1505/93 van mevrouw Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Ongeoorloofde Nederlandse staatssteun aan aluminiumfabriek Aldel en Pechiney (artikelen 92 en 93)	27
94/C 32/52	nr. 1508/93 van mevrouw Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Optreden (artikel 130 R) tegen de Nederlandse Staat in verband met subsidies aan de aluminiumfabriek Aldel die tegen het duurzaamheidsprincipe ingaan	27
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1505/93 en nr. 1508/93	27
94/C 32/53	nr. 1507/93 van mevrouw Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Controle op staatssteun aan bedrijven die primair aluminium produceren	28
94/C 32/54	nr. 1523/93 van mevrouw Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Armoede in de Gemeenschap	28
94/C 32/55	nr. 1525/93 van mevrouw Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Milieubeschermingsprojecten in de waterwingebieden aan de voet van de Alpen	29
94/C 32/56	nr. 1544/93 van de heer Alex Smith aan de Commissie Betreft: Afvoer van radioactief afval	29
94/C 32/57	nr. 1548/93 van de heer Alex Smith aan de Commissie Betreft: Export van smeltveiligheidsmiddelen naar Iran en Irak	30
94/C 32/58	nr. 1555/93 van de heer Alex Smith aan de Commissie Betreft: Plutonium	30
94/C 32/59	nr. 1570/93 van mevrouw Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Bescherming van vogels in Malta	30
94/C 32/60	nr. 1571/93 van de heer Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Financiering van een actieprogramma voor het gebied Doñana	31
94/C 32/61	nr. 1575/93 van de heer Michael Welsh aan de Commissie Betreft: Terugvordering van illegale overheidssteun in België	31

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 32/62	nr. 1576/93 van de heer Michael Welsh aan de Commissie Betreft: Vervolg van christenen en animisten in Soedan	31
94/C 32/63	nr. 1584/93 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Uitwisseling van informatie tussen de Lid-Staten op het gebied van de beroepsopleiding voor werklozen	32
94/C 32/64	nr. 1585/93 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Instrument voor een vergelijkende analyse van de voorzieningen op het gebied van de beroepsopleiding voor werklozen	32
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1584/93 en nr. 1585/93	33
94/C 32/65	nr. 1609/93 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Ambulante handel in de Gemeenschap	33
94/C 32/66	nr. 1614/93 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Projecten in verband met aquacultuur	34
94/C 32/67	nr. 1615/93 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Invoer van hop uit de voormalige Sowjetunie	34
94/C 32/68	nr. 1632/93 van de heer Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van Verordening (EEG) nr. 866/90	35
94/C 32/69	nr. 1655/93 van de leden Herman Verbeek en Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf aan de Commissie Betreft: Dumping van vleesvoorraden van de Gemeenschap in de Sahel	35
94/C 32/70	nr. 1656/93 van mevrouw Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: De „dumping” van EG-vlees in de Sahelregio die EG-ontwikkelingshulp daar ondermijnt	36
94/C 32/71	nr. 1657/93 van mevrouw Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Kerncentrale Dodewaard zonder geldige vergunning	37
94/C 32/72	nr. 1693/93 van de leden Jean-Pierre Raffin en Virginio Bettini aan de Commissie Betreft: Illegale eendejacht in Frankrijk	37
94/C 32/73	nr. 1714/93 van mevrouw Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Gelijke kansen voor mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt	37
94/C 32/74	nr. 1724/93 van de heer Honor Funk aan de Commissie Betreft: Bestraling van levensmiddelen	38
94/C 32/75	E-1769/93 van de heer Guy Guérmeur aan de Commissie Betreft: Vooruitzicht op uitbreiding van de Europese Gemeenschap	39
94/C 32/76	E-1775/93 van mevrouw Margaret Daly aan de Commissie Betreft: Valhelmen	39
94/C 32/77	E-1789/93 van de heer David Martin aan de Commissie Betreft: Antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1821/92	40
94/C 32/78	E-1793/93 van de heer Ben Visser aan de Commissie Betreft: De checklist in de luchtvaart	40

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 32/79	E-1794/93 van de heer Antonio La Pergola aan de Commissie Betreft: Situatie van de distillatie in Italië	41
94/C 32/80	E-1820/93 van mevrouw Hedwig Keppelhoff-Wiechert aan de Commissie Betreft: Ziekteverzekering van Duitse grensgangers in Nederland	42
94/C 32/81	E-1834/93 van de heer Panayotis Roumeliotis aan de Commissie Betreft: Illegale ontginning van de groeven op de Pendeliberg	43
94/C 32/82	E-1852/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Opneming van de drachme in het EMS	43
94/C 32/83	E-1923/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bedrijfsleven in Thracië	43
94/C 32/84	E-1924/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Interne markt voor postdiensten	44
94/C 32/85	E-1926/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Regeling inzake verantwoordelijkheid van fabrikanten voor hun produkten	44
94/C 32/86	E-1944/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De droogte in Attika	45
94/C 32/87	E-1948/93 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Algemene regeling betreffende de erkenning van diploma's van hoger onderwijs — het Franse diploma van doctor in de rechten	45
94/C 32/88	E-1974/93 van de heer José Apolinário aan de Commissie Betreft: Informatieprogramma voor de jeugd	45
94/C 32/89	E-2240/93 van mevrouw Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Voorlichtingsactieprogramma voor jongeren	46
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1974/93 en E-2240/93	46
94/C 32/90	E-2001/93 van de heer José Apolinário aan de Commissie Betreft: Produktiesteun in de sector olijfolie	46
94/C 32/91	E-2014/93 van de heer Alex Smith aan de Commissie Betreft: Milieubescherming	46
94/C 32/92	E-2055/93 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Besteding van de kredieten van het Tacis-programma in Kirgizistan	47
94/C 32/93	E-2081/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het programma Leader voor Macedonië	48
94/C 32/94	E-2094/93 van de heer José Mendes Bota aan de Commissie Betreft: Sinds wanneer maken de Palop (Portugeestalige landen in Afrika) deel uit van de „Franstalige landen”?	48
94/C 32/95	E-2112/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Aantasting van het milieu in de streek van Kastellokampos	48

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 32/96	E-2126/93 van de heer Alex Smith aan de Commissie Betreft: Veilig vervoer van bestraalde nucleaire brandstoffen	49
94/C 32/97	E-2143/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Gebrekkige toepassing van Richtlijn 76/160/EEG door Griekenland	49
94/C 32/98	E-2167/93 van mevrouw Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Subsidie voor tabak	50
94/C 32/99	E-2195/93 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Financiële steun van de Arabische landen aan Palestina	50
94/C 32/100	E-2210/93 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Gevaarlijke medicinale planten in de vrije verkoop	50
94/C 32/101	E-2249/93 van mevrouw Claudia Roth aan de Commissie Betreft: Geweld tegen gehandicapten	51
94/C 32/102	E-2282/93 van de heer Henri Saby aan de Commissie Betreft: Gedecentraliseerde samenwerking	51
94/C 32/103	E-2365/93 van de heer José Apolinário aan de Commissie Betreft: Programma „Armoede III”	53
94/C 32/104	E-2391/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Aanpak van het terrorisme in Egypte	53
94/C 32/105	E-2461/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Kansarme groepen die dit jaar in Griekenland werden geselecteerd voor beroepsopleidingsmaatregelen	53
94/C 32/106	E-2538/93 van de heer Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Deelneming van de Europese Gemeenschap aan het herstel van de nieuwe democratie in Somalië	54
94/C 32/107	E-2554/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De bouw van een vuilverbrandingsinstallatie in de gemeente Fyli (Attika)	54
94/C 32/108	E-2613/93 van de heer José Torres Couto aan de Raad Betreft: Sociaal Europa	55
94/C 32/109	E-2634/93 van de heer Gérard Fuchs aan de Commissie Betreft: Richtlijn inzake harmonisatie van de BTW/tweedehands auto's	55
94/C 32/110	E-3047/93 van mevrouw Marie-José Denys aan de Raad Betreft: Vrij verkeer van personen	56
94/C 32/111	E-3056/93 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Handelwijze multinationale verzekeringsmaatschappij Zurich	56

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 611/92

van de heer Jean-Pierre Raffin (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 maart 1992)

(94/C 32/01)

Betreft: Bescherming van de habitats van de bruine beren in Frankrijk

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om ervoor te zorgen dat in Frankrijk een werkelijke bescherming wordt geboden van de habitats die nodig zijn voor het overleven van de laatste beren in de Pyreneeën?

De in 1990 uiteindelijk in Frankrijk genomen maatregelen (verbod van de jacht en regeling van het verkeer op de boswegen in het gebied met beren) hebben slechts betrekking op een klein gedeelte van de oppervlakte die noodzakelijk is voor het overleven van de soort, terwijl bovendien genoemde bepalingen nauwelijks worden nageleefd.

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(9 augustus 1993)

De bescherming van het leefgebied van de bruine beer ressorteert onder het Verdrag inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa, dat door de Gemeenschap werd goedgekeurd bij besluit van de Raad van 3 december 1981 ⁽¹⁾.

De bruine beer valt onder Richtlijn 92/43/EEG ⁽²⁾ inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, waarvan in juni 1992 kennisgeving werd gedaan.

De Lid-Staten beschikken over twee jaar om de bepalingen van deze richtlijn in hun nationale recht te verwerken.

Frankrijk zal dan ook met ingang van juni 1994 moeten zorgen voor een gunstige staat van instandhouding voor de bruine beer.

Inmiddels worden steunmaatregelen in het kader van het LIFE-programma gepland, die aansluiten bij het Franse „berenprogramma”.

⁽¹⁾ PB nr. L 38 van 10. 2. 1982.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1134/92

van de heer Gérard Fuchs (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 mei 1992)

(94/C 32/02)

Betreft: Controle op het gebruik van asbest

De controle op het gebruik van asbest komt aan de orde in Richtlijn 85/610/EEG ⁽¹⁾ inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten, welke onlangs, op 31 oktober 1991, herzien is door het Comité aanpassing aan de technische vooruitgang.

Ondanks het feit dat de Commissie herhaaldelijk verklaard heeft voorstandster te zijn van een gecontroleerd gebruik van asbest, heeft haar DG III, in strijd met iedere logica, te kennen gegeven een nieuwe richtlijn te willen formuleren die zou leiden tot een verbod op het gebruik van asbest.

Op welke nieuwe wetenschappelijke informatie berust het nieuwe standpunt van de Commissie inzake het beginsel van een gecontroleerd gebruik van asbest?

(¹) PB nr. L 375 van 31. 12. 1985, blz. 1.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(28 september 1993)**

De Commissie heeft bij diverse gelegenheden te kennen gegeven dat zij een communautaire oplossing wil zoeken om de handel in en het gebruik van asbest te beperken. Bij zo'n oplossing zou rekening worden gehouden met het feit dat het beleid om het gebruik van dit materiaal te reglementeren tot nationale maatregelen heeft geleid die het beginsel van het vrije verkeer van asbesthoudende produkten hebben ondermijnd.

Sinds 1991 heeft de Commissie pogingen gedaan om een voor de meeste Lid-Staten acceptabele oplossing te vinden en zij bestudeert de mogelijke benaderingen nog steeds met het oogmerk om tot een oplossing voor de gehele Gemeenschap te komen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1844/92
van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1992)
(94/C 32/03)**

Betreft: Financiering universiteiten voor studies over Europa

Op 13 april 1992 zou de Commissie besloten hebben financiële steun te verlenen aan universiteiten voor onderwijs over Europa.

Kan de Commissie mededelen om welke universiteiten en om hoeveel geld het daarbij gaat? Kan minstens worden meegedeeld hoeveel de diverse Lid-Staten en regio's respectievelijk ontvingen of zullen ontvangen?

Aan welke voorwaarden moet worden voldaan om voor deze steun in aanmerking te komen? Wordt een speciaal doel aangegeven waartoe deze gelden gebruikt dienen te worden? Wordt de besteding van deze gelden specifiek opgevolgd?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(25 augustus 1993)**

De Commissie heeft de laatste drie jaar door middel van het Jean Monnet-project, dat in 1990 ingevolge een rechtstreeks

verzoek van de academische wereld werd gelanceerd, in totaal 652 initiatieven gesteund die waren gekozen uit meer dan 2 600 aanvragen.

Het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement wordt een tabel toegezonden met per land het aantal universiteiten die voor het project in aanmerking zijn gekomen.

Er worden subsidies verleend om nieuwe onderwijsactiviteiten op het gebied van de Europese integratie op touw te zetten, d.w.z. communautair recht, Europese economische integratie, politieke wetenschap en de geschiedenis van de Europese integratie. De subsidies zijn bedoeld voor:

- Europese „leerstoelen”, een symbolische term, d.w.z. een voltijdse leeropdracht die geheel is gewijd aan communautaire studies;
- permanente curricula over Europese integratie,
- Europese cursussen als keuzevakken of als een aanvullende studiecursus voor studenten in een ruime scala van studierichtingen;
- onderzoekprojecten die aan de nieuwe „leerstoel” zijn gekoppeld.

Wat de voorwaarden betreft waaraan moet worden voldaan om voor deze steun in aanmerking te komen, zij vermeldt dat het project uitsluitend bedoeld is voor instellingen van hoger onderwijs in de Lid-Staten. Sedert juni 1993 is echter door de Poolse en Hongaarse autoriteiten met de Commissie een gelijksoortig Jean Monnet-project op stapel gezet. Dit programma wordt uit hun eigen nationale Phare-begrotingen bekostigd. Wat de selectie betreft, wordt de Commissie in beide gevallen geadviseerd door de Europese Universitaire Raad voor het Jean Monnet-project, dat de academische uitvoerbaarheid en de wetenschappelijke waarde van verzoeken beoordeelt. Daarna zijn de universiteiten vrij om over te gaan tot hun eigen aanstellingen op de gecreëerde posten. De selectiecriteria zijn als volgt: de cursussen moeten specifiek de Europese integratie behandelen, zij moeten verplicht zijn en neerkomen op een nieuw initiatief. Voorrang wordt gegeven aan cursussen voor studenten.

Instellingen die erin slagen een Jean Monnet-subsidie te verkrijgen, verplichten zich ertoe de opleiding gedurende ten minste zeven jaar voort te zetten, d.w.z. gedurende vier jaren na de periode van medefinanciering. Deze voorwaarde is van toepassing op „Europese leerstoelen” en permanente cursussen die voor drie jaar financiële steun krijgen. In de Lid-Staten mag het niveau van de medefinanciering niet meer dan 80 % van de directe onderwijskosten bedragen met een maximum van 25 000 ecu voor een „leerstoel” en 5 000 ecu voor een permanente cursus of een cursus. De bedragen zijn aangepast aan de plaatselijke criteria in Polen en Hongarije.

De universiteiten moeten een verslag uitbrengen over de medegefinancierde activiteiten en een specificatie geven van

de uitgaven voor ieder jaar, zodat de Commissie zich ervan kan vergewissen dat het onderwijs volgens plan werd gegeven en dat op correcte wijze van de medefinanciering gebruik is gemaakt. De Europese Universitaire Raad voor het Jean Monnet-project is thans bezig met de evaluatie van het Jean Monnet-project en zal hiermee eind 1993 gereed zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1943/92

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(94/C 32/04)

Betreft: Steunmaatregelen aan bedrijven

Volgens artikel 92, lid 1, van het EEG-Verdrag zijn nationale steunmaatregelen die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde produkties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voor zover deze maatregelen het handelsverkeer tussen de Lid-Staten beïnvloeden. De Commissie moet tijdig van elk voornemen tot invoering van steunmaatregelen op de hoogte worden gebracht, opdat zij haar bemerkingen kan maken. Indien zij meent dat zulk een voornemen onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, start zij onverwijld de procedure ex artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag en mag deze voorgenomen maatregel niet uitgevoerd worden voordat deze procedure tot een eindbeslissing heeft geleid. Deze eindbeslissing kan de vorm aannemen van een beschikking die de betrokken Lid-Staat, krachtens artikel 189, vierde alinea, van het EEG-Verdrag, dient na te komen. Indien de Lid-Staat de beschikking niet nakomt, kan het Europese Hof van Justitie de Lid-Staat veroordelen.

Kan de Commissie per Lid-Staat mededelen:

1. het aantal beschikkingen van de Commissie inzake steunmaatregelen aan bedrijven die onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, met vermelding van de datum van de beschikking, de naam van het bedrijf en het bedrag dat ten onrechte werd uitgekeerd;
2. het aantal veroordelingen door het Hof van Justitie wegens het niet uitvoeren van beschikkingen van de Commissie inzake steunmaatregelen aan bedrijven die onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt (met vermelding om welke beschikking het ging)?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(29 november 1993)

De Commissie zendt de tabellen met de gevraagde informatie rechtstreeks toe aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2514/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 oktober 1992)

(94/C 32/05)

Betreft: Harmonisatie van het asielbeleid en Amnesty International

Amnesty International spreekt in een recente mededeling zijn bezorgdheid uit over de aanstaande „harmonisatie van het politiek asiel” in de Gemeenschap en wijst erop dat de verzoeken om politiek asiel moeten worden behandeld door onafhankelijke deskundigencommissies die op de hoogte zijn van de desbetreffende wetgeving en de mensenrechtensituatie in de verschillende landen. Hoe ziet de Commissie dit hele thema thans, in het licht van het standpunt van Amnesty International?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(16 september 1993)

De Commissie heeft met belangstelling kennis genomen van de mededeling van Amnesty International met de titel „Europa: harmonisatie van het asielbeleid”. Deze mededeling had in de eerste plaats betrekking op voorstellen die aan de ministers die verantwoordelijk zijn voor het immigratiebeleid, op hun vergadering te Londen in november 1992 werden voorgelegd. Aangezien deze bijeenkomsten intergouvernementeel zijn, zou in eerste instantie de voorzitter dit soort informatie moeten verstrekken. De Commissie wil er echter op wijzen dat de wezenlijke aanbevelingen in de mededeling van Amnesty International betrekking hebben op sectoren van de in het kader van het asielrecht gevolgde procedure waarmee de voor immigratiezaken verantwoordelijke ministers zich nog bezig moeten houden. Er zij aan herinnerd dat in het door de Europese Raad van Maastricht in december 1992 goedgekeurd werkprogramma de noodzaak wordt erkend van harmonisatie van bepaalde procedurele aspecten, zoals dat ook het geval is in de mededeling van de Commissie van 1991 inzake het asielrecht⁽¹⁾, maar dat daarin tegelijkertijd wordt vastgesteld dat uitsluitend om praktische redenen voorrang moet worden gegeven aan de harmonisatie van de materiële voorschriften. Wanneer echter ook de sector van de procedures wordt geharmoniseerd, kunnen de aanbevelingen van Amnesty International nuttige referentiepunten zijn waarmee de nadruk wordt

gelegd op een aantal sectoren waaraan bijzondere aandacht moet worden besteed.

(¹) Doc. SEC(91) 1857 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2702/92

van de heer Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 oktober 1992)

(94/C 32/06)

Betreft: Illegale transacties met het cultureel erfgoed

Onlangs is in Griekenland de regeling van de belasting-schuld van de voormalige koninklijke familie actueel geworden. In de ter goedkeuring voorgelegde overeenkomst waarmee de kwestie wordt geregeld, staat de Griekse Regering het gehele terrein van Paleopoli (ook wel Mon Repos genoemd) op het eiland Kerkyra af aan de particulier (en voormalig koning) Constantijn. Blijkens de archeologische vondsten en de wetenschappelijke evaluatie van archeologen bevinden zich op dit terrein het stedelijk en bestuurlijk centrum en de oude acropolis van de Phaiaken.

1. Deze uiterst belangrijke archeologische locatie maakt deel uit van het cultureel erfgoed van geheel Europa en niet van individuele burgers.
2. In het Europees Verdrag inzake de bescherming van het cultureel erfgoed, dat Griekenland op 20 juli 1981 heeft geratificeerd, en in de mededeling van de Commissie aan de Raad betreffende de bescherming van het nationaal artistiek, historisch en archeologisch bezit (¹) staat nergens vermeld dat archeologische locaties voorwerp kunnen zijn van transacties en overeenkomsten.
3. De gemeenteraad van Kerkyra heeft op 24 september 1992 unaniem besloten zich te verzetten tegen de overdracht van Paleopoli.
4. Er bestaan ernstige juridische twijfels over het eigendom van het betrokken terrein, omdat op grond van een document van de provinciale raad van Kerkyra d.d. 1 juni 1864 wel het vruchtgebruik, maar niet het eigendom van het Paleopoli-terrein is toegekend aan de toenmalige koninklijke familie en dat daaruit geen persoonlijke eigendomsrechten tegenover de plaatselijke overheid kunnen worden afgeleid.

Kan de Commissie mededelen:

1. of het optreden van de Griekse autoriteiten verenigbaar is met hetgeen vermeld is in bovengenoemde mededeling over de bescherming van het nationaal bezit,
2. of de duidelijke inbreuk op de rechten van de plaatselijke overheid en het volstrekt negeren van haar standpunt in dezen, in overeenstemming zijn met de rol die de plaatselijke overheid thans en nog sterker na de inwer-

kingtreding van het Verdrag van Maastricht moet gaan spelen op het gebied van ruimtelijke ordening, stadsontwikkeling en cultuurbehoud?

(¹) Doc. COM(89) 594 def.

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(8 september 1993)

De Commissie herinnert eraan dat de verantwoordelijkheid voor het behoud en de bescherming van het erfgoed, en met name voor de bescherming van het nationaal bezit, bij de afzonderlijke Lid-Staten ligt. In dit verband kunnen de Lid-Staten, overeenkomstig artikel 36 van het EEG-Verdrag, het vrije verkeer van hun nationaal bezit beperken, waarbij zij de in dit artikel vervatte voorwaarden steeds dienen na te leven.

Na een eerste mededeling inzake de bescherming van nationaal artistiek, historisch of archeologisch bezit in het vooruitzicht van de opheffing van de binnengrenzen in 1992, dat het geachte Parlementslid noemt, alsmede talrijke besprekingen met de Lid-Staten, en de werkzaamheden van de Raad, het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité, heeft de Raad op 9 december 1992 Verordening (EEG) nr. 3911/92 (¹) vastgesteld betreffende de uitvoer van cultuuroederen, en op 15 maart 1993 Richtlijn 93/7/EEG (²) betreffende de teruggave van cultuuroederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Lid-Staat zijn gebracht.

Deze wetgevingsmaatregelen zijn bedoeld om de afschaffing van de controles aan de binnengrenzen van de Gemeenschap te begeleiden. Aangezien de Lid-Staten sinds 1 januari 1993 geen gebruik meer kunnen maken van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen om de doeltreffendheid van de voorschriften die noodzakelijk zijn voor de bescherming van hun nationaal bezit te waarborgen, omvatten deze maatregelen, die een aanvulling vormen op de nationale wettelijke bepalingen op dit gebied, mechanismen voor samenwerking tussen de Lid-Staten met het oog op de bescherming van cultuuroederen in de Gemeenschap en aan de buitengrenzen.

Deze wetgevingsmaatregelen interfereren niet met de regeling van het eigendomsrecht, noch met de overeenkomsten of transacties die op nationaal niveau zouden kunnen worden gesloten of verricht. Pro memorie kan erop worden gewezen dat in artikel 222 van het EEG-Verdrag wordt gesteld dat „dit Verdrag de regeling van het eigendomsrecht in de Lid-Staten onverlet laat”.

De Commissie is dan ook niet bevoegd een uitspraak te doen over de overdracht door de Griekse autoriteiten van het terrein van Paleopolis te Korfoe aan een particulier.

Overigens dienen, gezien de belangrijke rol die de regionale en plaatselijke autoriteiten reeds spelen en in toenemende mate zullen moeten spelen, met name op cultureel gebied, na de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Euro-

pese Unie, de bevoegdheden van deze verschillende autoriteiten te worden geëerbiedigd overeenkomstig de door de Lid-Staten genomen maatregelen ter zake.

Aangezien het gaat om de inaanmerkingneming, in dit geval door de nationale autoriteiten, van de door de plaatselijke autoriteiten naar voren gebrachte standpunten, betreft het een kwestie die onder de bevoegdheid van de Griekse Regering valt.

(¹) PB nr. L 395 van 13. 12. 1992.

(²) PB nr. L 74 van 27. 3. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3040/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1992)

(94/C 32/07)

Betreft: Conclusie EKEM: sociaal beleid Gemeenschap stagneert

Wetenschapsmensen en vertegenwoordigers van de vakbeweging zijn onlangs tijdens een discussie in het Griekse Centrum voor Europese studiën (EKEM), die volgde op de presentatie van een studie met als onderwerp „Het sociaal beleid van de Europese Gemeenschappen: een economische interpretatie”, tot de slotsom gekomen dat het sociaal beleid van de Gemeenschap een nagenoeg marginaal karakter vertoont, terwijl zijn toepassing slechts in zeer geringe mate vooruitgang heeft geboekt. Kan de Commissie commentaar leveren op deze conclusie?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(2 juni 1993)

De Commissie is het niet eens met de conclusies van het rondetafelgesprek van het EKEM die het sociale beleid van de Gemeenschap als „onbetekenend” of „quasi marginaal” afschilderen. Zij stelt integendeel vast dat bij de uitvoering van het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden, bij voorbeeld op het gebied van de veiligheid en de hygiëne op het werk, aanzienlijke vooruitgang is geboekt.

Niettemin heeft de Commissie reeds gewezen op de „kloof tussen enerzijds de bevoegdheden krachtens de huidige bepalingen van het EEG-Verdrag en anderzijds de ambities van het Handvest alsmede de nieuwe eisen als gevolg van de voltooiing van de interne markt” (¹).

Ook op de Europese Raad van 28 en 29 juni 1991 in Luxemburg is vastgesteld dat „de bij de verwezenlijking van de interne markt geboekte vooruitgang niet gepaard gaat met vergelijkbare vooruitgang op het gebied van het sociaal beleid”.

De Commissie is van mening dat het Sociaal Protocol bij het op 7 februari 1992 ondertekende Verdrag betreffende de Europese Unie waarvan de ratificatie door de Lid-Staten is begonnen, met name doordat de goedkeuring met gekwalificeerde meerderheid uitgebreid is tot bepaalde gebieden van het sociale beleid, de ontwikkeling van een evenwichtig Europa kan bevorderen doordat het tegelijkertijd het concurrentievermogen van de ondernemingen versterkt en de werkgelegenheid alsmede de levensomstandigheden en arbeidsvoorwaarden van de werknemers en burgers van de Unie verbetert.

(¹) Eerste bijdragen van de Commissie aan de Intergouvernementele Conferentie over de Politieke Unie (doc. SEC (91) 500 def. van 30. 3. 1991).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3064/92

van de heer Neil Blaney (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1992)

(94/C 32/08)

Betreft: Verdeling van visserijrechten

Volgens welke criteria zijn de vangstrechten in de wateren van derde landen, die de Gemeenschap door middel van bilaterale overeenkomsten verworven heeft, over de Lid-Staten verdeeld?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(10 september 1993)

Vangstrechten die de Commissie heeft verkregen op grond van met derde landen gesloten visserij-overeenkomsten, kunnen worden toegewezen aan de Lid-Staten. Wanneer aldus verkregen vangstrechten zijn uitgedrukt in een totale bruto registertonnage van vaartuigen, worden ze meestal niet aan de Lid-Staten toegewezen. Wanneer de verkregen vangstrechten kunnen variëren als gevolg van beheersmaatregelen, kunnen zij worden toegewezen overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 3760/92 en de Raad neemt dan, op voorstel van de Commissie, een besluit ter zake met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 243/93

van de heer Gerardo Fernández-Albor (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 februari 1993)
(94/C 32/09)

Betreft: Eventuele bedriegelijke propaganda door een aantal luchtvaartmaatschappijen in de Gemeenschap

Met de historische datum van januari 1993 is met andere voordelen als gevolg van de toepassing van de Europese Akte ook de liberalisatie van de vervoertarieven voor het luchtverkeer een feit geworden. Door het ontbreken van de nodige informatie op dit gebied is de consument in de Gemeenschap wantrouwig geworden over de vraag of de Europese luchtvaartmaatschappijen hun tarieven, die van tevoren waren vastgesteld voor 1993, drastisch zullen verlagen.

Slechts enige luchtvaartmaatschappijen hebben, meer uit reclameoverwegingen, met veel ophef drastische verlagingen van de vliegtarieven aangekondigd, terwijl deze verlagingen slechts betrekking hebben op een gering aantal plaatsen en slechts voor enkele vluchten, waardoor voor de meeste consumenten dergelijke reclameacties onder het motto van de liberalisatie slechts een bedriegelijke reclame betekenen.

Denkt de Commissie van nabij dergelijke reclameacties van bepaalde luchtvaartmaatschappijen in de Gemeenschap te volgen omdat deze een oneerlijke propaganda kunnen betekenen en de consument niet inlichten over de werkelijke tarieven in het luchtverkeer?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(3 september 1993)

Sedert 1 januari 1993 kunnen de luchtvaartmaatschappijen hun vervoertarieven binnen de Gemeenschap vrij vaststellen met inbegrip van de tarieven van geregelde luchtdiensten. Deze vrijheid waarover het grootste gedeelte van de concurrentiële sectoren en de industrie beschikt, is een van de bases van de markteconomie.

De reclametarieven die recentelijk door verschillende maatschappijen werden aangeboden vormen, ook al zijn ze in de tijd beperkt, een aanwijzing voor wat de voordelen betreft die de consumenten uit de nieuwe prijsflexibiliteit van de luchtvaartmaatschappijen kunnen halen.

De publiciteitscampagnes waarnaar door het geachte Parlementslid wordt verwezen, moeten worden gezien in het kader van deze nieuwe vrijheid. De Commissie heeft ter zake van de gebruikers geen enkele klacht ontvangen. Hoe het ook zij, de administratieve en gerechtelijke autoriteiten van de Lid-Staten kunnen eventuele bedriegelijke publiciteit sanctioneren, overeenkomstig nationale bepalingen zoals deze gedeeltelijk op communautair vlak zijn geharmoniseerd bij Richtlijn 84/450/EEG van de Raad met betrekking tot bedriegelijke publiciteit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 361/93

van mevrouw Christine Oddy (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 maart 1993)
(94/C 32/10)

Betreft: Vrouwelijke thuiswerkers

Welke vooruitgang heeft de Commissie geboekt met haar onderzoek naar vrouwelijke thuiswerkers? (schriftelijke vraag nr. 1970/90) ⁽¹⁾.

Is zij voornemens om wetgeving ter bescherming van deze groep van vrouwelijke thuiswerkers voor te stellen?

⁽¹⁾ PB nr. C 98 van 15. 4. 1991, blz. 28.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(9 juli 1993)

Naast het in het antwoord op de eerdere vraag van het geachte Parlementslid vermelde onderzoek is de Commissie momenteel bezig met de opstelling van een verslag over het thuiswerk, dat waarschijnlijk in juli 1993 zal worden afgerond. Het programma van de Commissie voor 1993 en 1994 ⁽¹⁾ bevat geen voorstel voor wetgeving ter zake.

⁽¹⁾ PB nr. C 125 van 6. 5. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 462/93

van de heer Christopher Jackson (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 maart 1993)
(94/C 32/11)

Betreft: Gebruik van chemicaliën door Europese telers

Heeft de Commissie een lijst van chemicaliën en verstuivers waarvan het gebruik in de diverse Lid-Staten is toegestaan?

Kan de Commissie mij deze lijst ter beschikking stellen?

Als het gebruik van chemicaliën en verstuivers in de ene Lid-Staat wordt toegestaan maar in een andere Lid-Staat verboden is, terwijl de zo behandelde produkten vrij in het handelsverkeer worden gebracht, wordt de handel hierdoor niet belemmerd?

Kan de Commissie aangeven welke verplichte controles worden uitgevoerd op de aanwezigheid van chemische residuen in voedsel dat door de Gemeenschap wordt ingevoerd, met name uit Oost-Europa?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(22 september 1993)**

De Commissie heeft geen lijst opgesteld van de gewasbeschermingsmiddelen die in de Gemeenschap op de markt zijn. Sommige Lid-Staten stellen evenwel jaarlijks dergelijke lijsten op, die vrij beschikbaar zijn. Bovendien wordt in sommige commerciële publikaties informatie verstrekt over de gewasbeschermingsmiddelen waarvan het gebruik in de meeste Lid-Staten van de Gemeenschap is toegestaan.

In het kader van haar werkzaamheden ter uitvoering van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen stelt de Commissie momenteel een lijst op van de werkzame stoffen die op de datum van inwerkingtreding van de richtlijn (25 juli 1993) in de Gemeenschap op de markt zijn. Deze lijst zal binnenkort beschikbaar zijn en zal aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement worden toegestuurd.

Verschillen bij de toelating van gewasbeschermingsmiddelen door de Lid-Staten kunnen aanleiding geven tot handelsmoeilijkheden. De communautaire werkzaamheden inzake de harmonisatie van de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen zijn toegespitst op gevallen die hetzij tot handelsproblemen aanleiding hebben gegeven, hetzij daartoe veel kans bieden.

De Lid-Staten zijn verplicht om ervoor te zorgen dat eventuele residuen van bestrijdingsmiddelen in of op produkten de betrokken communautaire maximumgehalten niet overschrijden zodra deze produkten in het handelsverkeer worden gebracht. De bemonsteringsprogramma's vallen evenwel onder de bevoegdheid van de Lid-Staten en zullen normaal ook worden afgestemd op bemonstering van produkten van herkomst uit gebieden waarvan is gebleken dat de produkten ervan meer residuen dan de vastgestelde maximumgehalten bevatten.

⁽¹⁾ PB nr. L 230 van 19. 8. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 471/93

van de heer Henry Chabert (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 maart 1993)

(94/C 32/12)

Betreft: Toekomst van de Europese nieuwszender Euronews

De voor 1993 vastgestelde begroting vormt ten langen leste een bevestiging van het project voor de meertalige Europese nieuwszender Euronews. Het bedrag dat is uitgetrokken op begrotingslijn B 3-204 komt echter vanwege het Euroradio-project en andere nevenprojecten in mindere mate ten goede aan de Europese nieuwszender dan oorspronkelijk was voorzien.

Acht de Commissie deze oplossing bevredigend, juist in het jaar waarin de meertalige Europese nieuwszender de ether ingaat?

Zal zij met het oog op deze nadelige situatie compensaties verschaffen in het volgende voorontwerp van begroting dat eind van dit voorjaar zal worden ingediend?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(1 juli 1993)

In het voorontwerp van begroting voor 1993 stelde de Commissie een begrotingsplaats voor getiteld „Europese dimensie in de audiovisuele sector”, dienende ter ondersteuning van Euronews, „European Radio International” (ERI — voorheen Euroradio) en de Europese dimensie op festivals van films en van audiovisuele programma's; het op deze begrotingsplaats opgenomen bedrag beliep 5 miljoen ecu en diende op zijn minst de instandhouding mogelijk te maken van de financiële ondersteuning die in 1992 aan Euronews werd verleend (3 miljoen ecu).

De Raad heeft in eerste lezing dit bedrag verlaagd tot 3 miljoen ecu, en het Europese Parlement heeft, eveneens in eerste lezing, het standpunt van de Raad gevolgd en het met het voorstel van de Commissie gemoeide bedrag eveneens teruggebracht tot 3 miljoen ecu. Van deze op de begroting 1993 opgevoerde 3 miljoen ecu ontving Euronews 2,2 miljoen ecu, ERI 145 000 ecu en ontvingen de festivals 655 000 ecu.

In het voorontwerp van begroting voor 1994 stelt de Commissie een specifieke begrotingslijn voor de Euronews- en ERI-projecten voor, getiteld „Europese en meertalige tv-kanalen en radio-omroepen”, gezien de vrij nauwe verwantschap die zij qua doelstelling vertonen, waarvoor een bedrag wordt uitgetrokken van 2,5 miljoen ecu, waarvan 2,3 miljoen ecu voor Euronews en 0,2 miljoen ecu voor ERI.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 488/93

van de heer Hemmo Muntingh (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 maart 1993)

(94/C 32/13)

Betreft: Verbranding chemisch afval aan de rand van de Waddenzee

De olieraffinaderij North Refinery in Delfzijl wil een installatie bouwen om chemisch afval te gaan verbranden aan de rand van de Waddenzee. Daarvoor zullen vele schepen met chemisch afval, dat voornamelijk uit het westen des lands komt, door de Noordzee en de Waddenzee moeten komen. In Rotterdam bevindt zich een ander verwerkingsbedrijf.

North Refinery heeft nog geen milieu-effectrapportage (MER) laten maken omdat dat volgens het verantwoorde-

lijke ministerie in Nederland niet nodig is. Een dergelijke activiteit moet ook voldoen aan Richtlijn 85/337/EEG⁽¹⁾ over MER's, indien het o.a. fenolen en polycyclische aromatische verbindingen zal gaan verbranden.

1. Is het juist dat voor de geplande verbrandingsinstallatie van North Refinery een MER dient te worden gemaakt volgens Richtlijn 85/337/EEG?
2. Zal de Commissie North Refinery en de Nederlandse overheid onmiddellijk op de hoogte stellen van de verplichtingen krachtens deze richtlijn?
3. Is de Commissie met mij van mening dat ook de ligging van het geplande bedrijf, vlak tegen de Waddenzee, een natuurgebied van zeer grote internationale allure, in een MER moet worden betrokken?
4. Is de Commissie met mij van mening dat het nabijheidsprincipe het best wordt nageleefd wanneer chemisch afval uit het westen van het land ook ter plekke wordt verbrand?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(1 oktober 1993)**

De in de vraag beschreven installatie is volgens Richtlijn 85/337/EEG een project van bijlage I, hetgeen betekent dat een milieu-effectrapportage verplicht is. De Commissie zal de Nederlandse overheid aanschrijven om na te gaan welke maatregelen zijn getroffen om aan de bepalingen van de richtlijn te voldoen.

In de milieu-effectrapportage moet de informatie worden opgenomen als bedoeld in bijlage III van de richtlijn, in het bijzonder de directe en indirecte effecten van het project op onder meer fauna, flora en ecosystemen. De potentiële gevolgen voor het Waddenzeegebied moeten dus ook uitvoerig worden bestudeerd.

Volgens Richtlijn 91/156/EEG moeten de Lid-Staten een geïntegreerd en toereikend netwerk van verwijderingsinstallaties opzetten waardoor afval in een van de meest nabije, daartoe geschikte installaties kan worden verwijderd.

Het zogenaamde nabijheidsprincipe mag echter niet absoluut en al te strikt worden toegepast. Het moet op een flexibele manier worden geïnterpreteerd, waarbij rekening moet worden gehouden met bijzondere geografische omstandigheden of de behoefte aan speciale installaties voor bepaalde soorten afval. Bepaalde afvaltransporten kunnen dan ook in overeenstemming met dit principe zijn. Aan de hand van de meegedeelde feiten kan dit echter niet worden beoordeeld.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 619/93
van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 april 1993)
(94/C 32/14)**

Betreft: Steun voor NGO's voor de bescherming van de mensenrechten

Wat is de huidige balans van de steunmaatregelen voor de NGO's die zich inzetten voor de bescherming van de mensenrechten en die zijn gefinancierd uit begrotingspost B 7-5053?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(11 oktober 1993)**

In 1992 werd een bedrag van in totaal ongeveer 3,8 miljoen ecu uit de middelen van begrotingslijn B 7-5053 vrijgemaakt ter ondersteuning van de initiatieven van niet-gouvernementele organisaties of andere instellingen, die ijveren voor de bevordering en de verdediging van de mensenrechten en ook voor de versterking van de democratische structuren van de burgermaatschappij in de diverse ontwikkelingslanden.

De Commissie heeft onlangs beslist een bedrag van 215 000 ecu uit de middelen van begrotingslijn B 7-5053 voor 1993 uit te trekken als steun van de Gemeenschap aan initiatieven ter bevordering van opleiding, voorlichting en communicatie (via de diverse media) op het gebied van de mensenrechten en de democratische beginselen.

Ten slotte zij gewezen op het besluit een reserve van 700 000 ecu aan te leggen om de deelname van de NGO's in de ontwikkelingslanden aan de recente Wereldconferentie over de mensenrechten te Wenen te vergemakkelijken.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 667/93
van de heer Thomas Megahy (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 april 1993)
(94/C 32/15)**

Betreft: Gezamenlijk beheer Structuurfondsen

Kan de Commissie mededelen in hoeverre het voornemen bestaat om plaatselijke overheden bij de volgende reeks Structuurfondsprogramma's te betrekken?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(30 september 1993)**

De herziene verordeningen inzake de wijze van bijstandsverlening van de Structuurfondsen die door de Raad zijn goedgekeurd op 20 juli, bevatten een officiële bekrachtiging van het beginsel van subsidiariteit van de structurele actie van de Gemeenschap, op grond waarvan het de taak van de betrokken Lid-Staat is om de autoriteiten en instanties op nationaal, regionaal en lokaal vlak aan te wijzen die aan het partnerschap zullen deelnemen. Het partnerschap heeft betrekking op de voorbereiding en de financiering van de acties, alsook op de beoordeling vooraf, het toezicht en de evaluatie achteraf.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 713/93

van de heer Max Simeoni (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 april 1993)
(94/C 32/16)

Betreft: Verbod op de doorvaart van olietankers in kwetsbare en gevaarlijke gebieden zoals de Straat van Bonifacio

Het Europees Parlement heeft op 19 september 1992 het verslag Bertens ⁽¹⁾ aangenomen dat onder meer aandringt op een verbod op de doorvaart door de Straat van Bonifacio van olietankers en van ieder ander vervoer dat gevaar voor het milieu oplevert.

Het is ontegenzeggelijk van ecologisch belang voor Europa en voor de genoemde zeestraat, die een kwetsbaar gebied vormt en tot maritiem natuurpark is bestemd, dat er dringend maatregelen ter bescherming van het Middellandse-Zeegebied worden genomen.

De geologie en de nauwte van deze zeestraat, die bovendien bezaaid is met kleine eilandjes, maken een grote milieuramp onvermijdelijk.

De Italiaanse Regering heeft dit probleem telkenmale op de lange baan geschoven en de ministers voor Milieuzaken en Koopvaardij kunnen niet tot overeenstemming komen.

Wat denkt de Commissie gezien dit alles te doen ter bescherming van kwetsbare gebieden in het algemeen en aan het dringende probleem van de Straat van Bonifacio in het bijzonder?

Overweegt zij zo spoedig mogelijk stappen te nemen bij de Italiaanse Regering?

Meent zij niet dat er een oplossing moet worden gezocht voor de Italiaanse reders om de extra transportkosten ten gevolge van de verlenging van het traject tussen Italië en Porto Torres in geval van een verbod te helpen verminderen?

⁽¹⁾ Resolutie A 3-144/92 (PB nr. C 284 van 2. 11. 1992, blz. 80).

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(29 september 1993)**

In Resolutie A 670(16) van de Internationale Zeevaartorganisatie wordt de regeringen aanbevolen, kapiteins van schepen met een laadvermogen van meer dan 5 000 brt die gevaarlijke of vervuilende goederen vervoeren aan te raden om de doorvaart van de Straat van Bonifacio te vermijden. In de praktijk wordt deze aanbeveling weinig opgevolgd.

Ten gevolge van recente ongevallen in de Britse en Spaanse wateren hebben Italië en Frankrijk maatregelen genomen om de doorvaart van de Straat van Bonifacio te verbieden voor schepen die gevaarlijke en vervuilende goederen vervoeren en onder hun vlag varen. Bovendien hebben deze Lid-Staten bij de Internationale Zeevaartorganisatie een voorstel ingediend tot wijziging van Resolutie A 670(16) ten einde de regeringen te verzoeken de doorvaart van de Straat van Bonifacio van nu af aan te verbieden voor schepen die gevaarlijke en vervuilende stoffen vervoeren en onder hun vlag varen.

Overeenkomstig de verzoeken van het Europees Parlement en van de Raad voorziet de Commissie in haar actieprogramma dat in haar mededeling van 24 februari 1993 ⁽¹⁾ is vastgesteld, in snelle maatregelen zodat gevoelige zones op EG-vlak kunnen worden geïdentificeerd en voorstellen voor aangepaste maatregelen inzake verkeersplanning worden bevorderd. De Commissie heeft voor de maand april 1993 reeds een vergadering belegd met regeringsdeskundigen van de Lid-Staten om criteria vast te leggen voor de identificatie van de te beschermen ecologisch gevoelige zones en te onderzoeken met welke door de Internationale Zeevaartorganisatie goed te keuren maatregelen het verkeer moet worden geregeld.

Rekening houdend met bovenstaande overwegingen kan de Commissie de initiatieven van Italië en Frankrijk met het oog op een betere bescherming van de Straat van Bonifacio slechts aanmoedigen.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 66.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 758/93

van de heer Virginio Bettini (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 april 1993)
(94/C 32/17)

Betreft: Schade veroorzaakt door het insectenbestrijdingsmiddel Insegar (fenoxycarb)

Het insectenbestrijdingsmiddel Insegar (fenoxycarb), dat in de landbouw wordt gebruikt ter bestrijding van termieten, mieren, lieveheersbeestjes en vooral vlinders in boomgaarden, werd in het voorjaar van 1992 bij wijze van preventieve maatregel verboden op het hele Italiaanse grondgebied ingevolge een besluit van het Ministerie van Gezondheid omdat het zeer grote economische schade veroorzaakt in de zijdeteelt; fenoxycarb is er schuld aan dat zijderupsen geen

cocon spinnen terwijl Italië van de Gemeenschap een financiering heeft verkregen van 35 miljard lire ten gunste van de beginnende zijde-industrie in Italië, met het doel om eveneens de import te beperken.

Is de Commissie niet van mening dat fenoxycarb, aangezien dit insectenbestrijdingsmiddel, ook bij uiterst geringe doses, het spinnen van de zijdecocon kan verhinderen, moet worden opgenomen in de lijst van verboden pesticiden die deel uitmaakt van Richtlijn 79/117/EEG ⁽¹⁾ en de wijzigingen daarop?

⁽¹⁾ PB nr. L 33 van 8. 8. 1979, blz. 36.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(22 september 1993)**

De Commissie kan bevestigen dat fenoxycarb bij wijze van voorzorgsmaatregel in Italië voorlopig niet meer mag worden gebruikt als gewasbeschermingsmiddel totdat de uitkomsten bekend zijn van het onderzoek naar de eventuele schadelijkheid van dit produkt voor zijderupsen.

Het onderzoek is nog aan de gang, en het zou dan ook voorbarig zijn om fenoxycarb op te nemen in Richtlijn 79/117/EEG van de Raad houdende verbod van het op de markt brengen en het gebruik van bestrijdingsmiddelen bevattende bepaalde actieve stoffen. Aangezien het genoemde risico van fenoxycarb van plaatselijke aard is, is het onwaarschijnlijk dat het gebruik van dit produkt op grond van Richtlijn 79/117/EEG in de gehele Gemeenschap wordt verboden.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 804/93
van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 april 1993)
(94/C 32/18)**

Betreft: Vervoer van plutonium en aardolie per schip

Het vervoer onlangs van opgewerkt plutonium van Frankrijk naar Japan per schip heeft bij de communautaire Instellingen veel pennen in beweging gezet, zoals bij voorbeeld het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 2123/92 ⁽¹⁾.

Kan de Commissie, nu dit vervoer zonder rampen, noch vervuiling tot een goed einde is gebracht, hierover haar oordeel uitspreken en enkele gevolgtrekkingen voor de toekomst trekken? Kan zij een vergelijkende analyse maken van de voordelen en nadelen van dit vervoer ten opzichte van het aardolievervoer, vooral tegen de achtergrond van de

rampen met tankers voor de kusten van Galicië en Schotland of van zelfs nog recentere datum?

⁽¹⁾ PB nr. C 47 van 18. 2. 1993, blz. 19.

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(12 oktober 1993)**

De veiligheidsmaatregelen die bij de recente verscheping van plutoniumoxyde van de opwerkingsfabriek van La Hague naar Japan zijn genomen, zijn afdoende gebleken, net als bij het vorige transport in 1988.

De bij het transport van radioactieve materialen gehanteerde veiligheidsmaatregelen zijn door de Commissie uiteengezet tijdens het op de pleinaire zitting van het Europese Parlement van 18 november 1992 gehouden debat over het voorgenomen plutoniumtransport.

Ten aanzien van de veiligheid van transport van radioactieve materialen en bescherming van het publiek en het milieu wordt uitgegaan van twee beginselen:

- de verpakking moet zelfs bij een ernstig ongeval met het transportmiddel intact blijven;
- het niveau van bescherming moet ongeacht de wijze van transport steeds even hoog blijven.

De voorschriften waarin deze beginselen worden vertaald, moeten de veiligheid van gecombineerde transporten (b.v. transport over de weg en de zee) garanderen.

De Commissie heeft de voor dit plutoniumtransport genomen veiligheidsmaatregelen bestudeerd en afdoende bevonden, waarbij zij zich heeft gebaseerd op het advies van de Permanente Werkgroep voor transport van radioactief materiaal van de Commissie en het Internationaal Agentschap voor atoomenergie (IAEA).

De basisnormen voor het veilig transport van radioactief materiaal worden regelmatig bijgesteld in het licht van de op dit gebied opgedane ervaring en aan de hand van de resultaten van het door de Commissie en het IAEA gesteunde onderzoek naar veiligheid. In dit verband verwijzen wij naar de besprekingen in het kader van het IAEA en de International Maritime Organisation (IMO) waaraan de Lid-Staten van de Gemeenschap en de Commissie deelnemen. In het algemeen is het zo dat als de veiligheid van een transport niet gewaarborgd kan worden met een geschikte verpakking — en dat is het geval bij transport van plutonium en andere gevaarlijke materialen die niet onverpakt worden verscheept — het schip — dat voor transport van materiaal in onverpakte toestand gebruikt wordt — zo ontworpen moet zijn dat het zelf als passende verpakking kan dienen. Afgezien daarvan wordt de veiligheid van transport over zee bevorderd door diensten die vanaf de kust worden verleend aan alle schepen die worden bijgestaan wanneer ze gebieden met veel verkeer of vanuit milieu-oogpunt kwetsbare gebieden passeren. Aan verdere uitbreiding van deze diensten wordt momenteel in de Gemeenschap gewerkt.

Het heeft geen zin om de veiligheid van plutonium- en olietransporten te vergelijken, omdat de gevaarlijke eigenschappen van beide stoffen totaal verschillen en de genomen voorzorgsmaatregelen rechtstreeks verband houden met deze eigenschappen. Afgezien daarvan waren het escorte en andere uitgebreide maatregelen ter beveiliging van het plutoniumtransport ook om andere redenen genomen dan alleen de veiligheid van het vervoer; die extra veiligheidsmaatregelen waren bedoeld om elk risico dat de lading in verkeerde handen zou komen weg te nemen. Men mag vooral niet vergeten dat zowel plutonium als olie vervoerd worden in speciale schepen, in het ontwerp waarvan alle mogelijke maritieme veiligheids- en milieu-overwegingen zijn meegenomen. Bovendien staan de voorwaarden — scheepsontworp en navigatie — voor het transport van plutonium en olie hoog op de agenda van de IMO.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 828/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 april 1993)

(94/C 32/19)

Betreft: Het doordraaien van perziken in Imathia

Onder Griekse perziktelers in Imathia doet het gerucht de ronde dat groepen producenten fictieve perziken hebben doorgedraaid. Is de Commissie gezien het voorgaande voornemens enerzijds om een onderzoek te vragen en anderzijds na te gaan of de procedure voor de aflevering van het fruit moet worden aangepast en de verordeningen moeten worden verscherpt om dergelijke onregelmatigheden te voorkomen?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(27 september 1993)

De Commissie heeft inderdaad geruchten opgevangen over fraude die mogelijk zou worden gepleegd bij het uit de markt nemen van perziken in de nomos Imathia. Zij heeft dan ook contact opgenomen met de Griekse autoriteiten met o.a. het verzoek om een onderzoek in te stellen over deze zaak en om haar zo spoedig mogelijk alle nodige gegevens mede te delen.

Indien uit het onderzoek blijkt dat fraude is gepleegd, zullen de Griekse autoriteiten de uitbetaalde bedragen moeten terugvorderen en de administratieve sancties en straffen opleggen waarin de nationale wetgeving voorziet.

Het geachte Parlementslid wordt eraan herinnerd dat de Lid-Staten op grond van de communautaire voorschriften bevoegd zijn voor de organisatie van het controlesysteem.

Op grond van Verordening (EEG) nr. 1319/85 ⁽¹⁾ heeft de Commissie een team van gespecialiseerde ambtenaren aan-

gesteld om controles uit te voeren in de sector groenten en fruit. Deze controleurs hebben al verschillende controles uitgevoerd in het kader van het uit de markt nemen van produkten, en met name van perziken. In Griekenland is vastgesteld dat de controleprocedure beantwoordt aan de vereisten. Dit neemt niet weg dat zich een aantal onregelmatigheden heeft voorgedaan. In het licht van de uitkomsten van voorbedoeld onderzoek kan deze procedure eventueel worden herzien, en kan de Griekse autoriteiten worden gevraagd specifieke maatregelen te nemen om het systeem te verbeteren.

⁽¹⁾ PB nr. L 137 van 27. 5. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 842/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 april 1993)

(94/C 32/20)

Betreft: Het milieu in Griekenland

Het milieu in Griekenland is er slecht aan toe en het ziet er naar uit dat de situatie steeds erger zal worden, indien niet de nodige maatregelen worden genomen en ook in de toekomst geen controles door de bevoegde instanties worden verricht. Zal de Commissie in het licht hiervan in samenwerking met de Griekse overheid maatregelen uitwerken ter bestrijding van de verstoring van het ecologisch evenwicht, althans voor zover dit het gevolg is van de uitvoering van projecten die door de Gemeenschap worden gefinancierd? Zal zij daarnaast voorstellen dat een programma wordt uitgewerkt voor het herstel van de reeds aan het milieu toegebrachte schade en ter voorkoming van verdere verontreiniging?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(1 oktober 1993)

Mede gelet op de reeds bestaande stimulerende maatregelen en programma's en op de vigerende milieuwetgeving, is de Commissie niet van plan om voor Griekenland aanvullende, gerichte maatregelen voor te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 864/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 april 1993)

(94/C 32/21)

Betreft: Bescherming van de gorilla

300 gorilla's — zowat de helft van de totale populatie op onze planeet — die in het national park van Centraal-Afrika

leven, lopen reëel gevaar, aangezien dit gebied op de vuurlinie ligt in de burgeroorlog die is uitgebroken tussen de troepen van de Rwandese Regering en de opstandelingen. De wetenschappers die het langst ter plekke zijn gebleven en het gebied inmiddels hebben verlaten, wijzen erop dat de laatste weken 52 gorilla's spoorloos zijn verdwenen. Zij vrezen dat ze door hongerige opstandelingen zijn afgeslacht. Zal de Commissie een initiatief nemen om communautaire steun te verlenen bij de inspanningen om zo snel mogelijk maatregelen te nemen ter bescherming van de gorilla's, die rechtstreeks met uitroeiing worden bedreigd?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(7 september 1993)**

De Commissie zal de cofinanciering van uitvoerbare projecten om de bescherming van de betrokken gorillapopulatie wederom veilig te stellen, welwillend overwegen.

„Egnatia-route” voor de ontsluiting van Epirus financieren.

Tevens moet vermeld worden dat de Griekse autoriteiten tot op heden nog geen officieel verzoek bij het Cohesiefonds hebben ingediend voor de financiering van een spoorlijn tussen Volos en Igoumenitsa.

Overigens wordt erop gewezen dat, in het kader van het programma voor de vervoerinfrastructuur (begrotingslijn B 5-700), en na een verzoek van de Griekse autoriteiten, de Commissie besloten heeft 25 % van de totale kosten te financieren van het op standaard-spoorbreedte brengen van de spoorlijn tussen Paleofarsalos en Kalambaka, waarbij het traject tevens geschikt wordt gemaakt voor snelheden tot 150 km/u (geschatte kosten 28 miljoen ecu); ook heeft de Commissie besloten voor 50 % een onderzoek naar de technische en milieu-aspecten mede te financieren (geschatte kosten 4,8 miljoen ecu) van een nieuwe spoorlijn (enkel-spoor, standaard-spoorbreedte) van Kalambaka naar de haven van Igoumenitsa.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 866/93
van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)**

**aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 april 1993)
(94/C 32/22)**

Betreft: Aanleg van een spoorweg in Epirus

De Epiroten wensen dat door Epirus een spoorweg wordt aangelegd die de haven van Igoumenitsa met Volos verbindt en als het ware een brug zal vormen tussen Europa en het Midden-Oosten. Zij wensen dat hiervoor ook communautaire kredieten ter beschikking worden gesteld, bij voorbeeld uit het pakket Delors II. Wil de Commissie aan deze wens van de Epiroten tegemoet komen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(28 oktober 1993)**

Tot dusver heeft de Commissie geen officiële aanvraag ontvangen voor financiering in het kader van de Structuurfondsen van de aanleg van een spoorlijn die Epirus met Volos verbindt. Indien een dergelijk voorstel van de Griekse autoriteiten haar bereikt, zal zij de verschillende aspecten ervan bestuderen, met inbegrip van de relatieve prioriteit ten opzichte van andere financieringsbehoeften. Er wordt op gewezen dat EG-programma's reeds de aanleg van de

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 953/93
van de heer Sérgio Ribeiro (CG)**

**aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 april 1993)
(94/C 32/23)**

Betreft: Gevolgen van het arrest van het Hof van Justitie — ENU

Op 18 februari 1993 heb ik de Commissie krachtens artikel 60 van het Reglement gevraagd welke consequenties zij trekt uit het arrest van 16 februari van het Hof van Justitie, volgens welk de Portugese onderneming ENU artikel 53 van het Euratom-Verdrag heeft geschonden (vraag H-0219/93 ⁽¹⁾).

Het antwoord van de Commissie d.d. 10 maart verwondert mij enigszins: na me eerst te hebben meegedeeld wat ik al wist — daarom had ik mijn vraag ook gesteld — antwoordde de Commissie dat zij de consequenties trekt . . . dat haar diensten de consequenties zullen analyseren.

Aangezien ik aanneem dat er inmiddels voldoende tijd is verstreken om meer dan alleen de consequenties te analyseren, vraag ik de Commissie met klem welke andere consequenties zij uit het betrokken arrest trekt?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-429 (maart 1993).

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**
(8 oktober 1993)

Naar aanleiding van het arrest van het Hof van Justitie in de zaak ENU (C-107/91) heeft de Commissie op 19 juli 1993 een beschikking gegeven op grond van artikel 53, lid 2, van het Euratom-Verdrag in uitvoering van artikel 149 van dit Verdrag ⁽¹⁾.

In haar beschikking is de Commissie het niet eens met het standpunt van de Empresa Nacional de Urânio SA (ENU), dat er een „communautaire preferentie” bestaat, doch is zij van oordeel dat het Voorzieningsagentschap van Euratom bij zijn pogingen om gebruikers in de Gemeenschap te zoeken die bereid zijn de produktie van de ENU af te nemen, niet gehouden is de gebruikers te verplichten om bij voorkeur de produktie van de ENU af te nemen.

⁽¹⁾ PB nr. L 197 van 6. 8. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 966/93
van de heer Reimer Böge (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 april 1993)
(94/C 32/24)

Betreft: Aanvullende nationale subsidie voor de verbouw van koolzaad in Frankrijk

Volgens persberichten heeft Frankrijk de Franse landbouwers voor het jaar 1993 voor de verbouw van koolzaad op braakliggende terreinen een aanvullende nationale premie van 700 en 800 Ffr. per hectare toegezegd. Daarbij komt nog dat de Franse Regering via andere maatregelen de prijs van koolzaadmethylester steunt en via bindende overeenkomsten tussen landbouwsector, overheid en oliemaatschappijen afnamegaranties van 40 000 kubieke meter in 1993 tot 140 000 kubieke meter in 1995 heeft afgegeven.

Dit komt overeen met een areaal van 100 000 hectare koolzaad.

Zijn deze maatregelen in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(8 september 1993)

De Commissie heeft informeel kennis genomen van de door de Franse Regering toegekende steun voor de verbouw op braakgelegde grond van koolzaad bestemd voor de produktie van koolzaadmethylester.

Zij heeft de Franse Regering verzocht om haar deze steun overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag mee te delen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1004/93

van mevrouw Ursula Schleicher (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 mei 1993)
(94/C 32/25)

Betreft: Ontwikkeling van een Europese „ijkwet”

De ontwikkeling van een milieuvriendelijk systeem voor het hergebruik van bekertjes, die in de plaats moeten komen voor de huidige wegwerpbekertjes, stuit op de bepalingen van de Duitse ijkwet. Volgens de Duitse ijkwet is het niet toegestaan bekertjes te voorzien van maatstrepen voor verschillende hoeveelheden.

1. Bestaan er in andere landen ook dergelijke bepalingen?
2. Is de Commissie van plan de betreffende nationale wetgeving te harmoniseren?
3. Zo ja, is de Commissie dan bereid daarbij milieuoverwegingen te laten meespreken?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**
(12 oktober 1993)

De Commissie is voornemens de nationale wetgevingen op het gebied van metrologie te harmoniseren. Die geharmoniseerde wetgeving zal op drinkbekertjes van toepassing zijn voor zover het gaat om metrologische voorschriften waaraan drinkbekertjes moeten voldoen. Bovendien valt slechts een klein deel van de bestaande drinkbekertjes onder de metrologische voorschriften in de Lid-Staten in verband met het gebruik dat daarvan wordt gemaakt.

De in het voorstel vervatte metrologische eisen met betrekking tot meetinstrumenten zullen milieuvriendelijke drinkbekertjes niet uitsluiten.

De Commissie wil echter niet metrologische wetgeving gaan gebruiken als milieubeleidsinstrument, aangezien zij geen oorzakelijk verband ziet tussen metrologische eisen waaraan drinkbekertjes moeten voldoen en milieu-eisen; deze twee soorten eisen staan los van elkaar. Alle drinkbekertjes met meer dan één nominaal volume die aan de voorgestelde

metrologische eisen voldoen, zullen volgens haar voorstel aanvaardbaar zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1025/93

van de heer Alex Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 mei 1993)

(94/C 32/26)

Betreft: Vervoer van plutoniumnitraat — radioactieve bronterm

Is de Commissie op de hoogte van de radioactieve bronterm van één container plutoniumnitraat; bestaat er afgerond onderzoek waaruit blijkt dat bij alle voorzienbare ongelukken het volledig of gedeeltelijk vrijkomen van deze radioactiviteit geen gevolgen heeft die onaanvaardbaar zijn voor de veiligheid van de burgers; en heeft de Commissie zich ervan vergewist dat er behoorlijke middelen en rampenplannen beschikbaar zijn in de Lid-Staten waar deze radioactiviteit zou kunnen vrijkomen, en dat deze plannen geheel afdoende zijn om de mogelijke gevolgen op te vangen van een ongeluk waarbij aldus radioactiviteit vrijkomt?

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie

(12 oktober 1993)

De veiligheid van het vervoer van radioactieve materialen wordt geregeld bij veiligheidsnormen die op het breedste internationale niveau in het kader van de IAEA zijn vastgesteld en worden toegepast door de nationale „bevoegde instanties”.

Ongeacht wat zich in de pakketten bevindt, wordt in de communautaire voorschriften nergens geëist dat de Commissie wordt verwittigd. Het vervoer van radioactieve materialen valt onder de nationale verantwoordelijkheid. De Gemeenschap heeft geen bevoegdheden voor het verlenen van vergunningen (licensing) voor een bepaald transport.

Door het UK Nuclear Installations Inspectorate werd een veiligheidsbeoordeling gemaakt van het transport van plutoniumnitraat, voordat daarmee werd begonnen.

Ook werd in 1984 een milieu-effectrapportage uitgevoerd waarbij werd uitgegaan van het meest ongunstige scenario, namelijk de breuk van het transportvat. Een van de in de voorschriften van de IAEA voor het veilig vervoer van radioactieve materialen neergelegde voorwaarden is dat er direct uitvoerbare urgentie- en rampenplannen voorhanden zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1027/93

van de heer Alex Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 mei 1993)

(94/C 32/27)

Betreft: Vervoer van plutoniumnitraat — naleving veiligheidsreeks 6 van het IAEA

Is de Commissie ervan op de hoogte en stemt zij ermee in dat het Britse Ministerie van Verkeer een vrijstelling heeft verleend voor de test- en duurzaamheidsspecificaties voor de containers die momenteel worden gebruikt voor het vervoer van plutoniumnitraat, met name wat betreft de versoepeling van het tijdsbestek waarin de container onbewaakt mag zijn, dat de brand- en schoktesten uitgevoerd mogen worden met schaalmodellen en dat een groot deel van het neutronenscherm verloren gaat als de container wordt blootgesteld aan open vuur in door het IAEA omschreven omstandigheden aangaande tijd en temperatuur?

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie

(12 oktober 1993)

Zoals reeds werd gepreciseerd in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1025/93 van het geachte Parlementslid ⁽¹⁾ is het de bevoegde instantie van het desbetreffende land die goedkeuring moet verlenen voor de verpakkingen die voor het vervoer van radioactieve materialen worden gebruikt. Wanneer deze instantie de goedkeuringsprocedure afwikkelt, onderzoekt zij alle gegevens die zijn overgelegd om aan te tonen dat de verpakking voldoet aan de voorschriften van de IAEA.

Proeven en berekeningen op zowel ware als modelschaal zijn bij het aanvragen van goedkeuring algemeen aanvaarde middelen mits de bevoegde instantie daarmee akkoord kan gaan. Ingevolge de voorschriften blijft het verlies aan afscherming daarbij beperkt, zodat het pakket na de proeven (schok, brand, enz.) nog steeds voldoet aan de in de voorschriften gestelde eisen ten aanzien van de dosissnelheid aan de buitenkant van het pakket.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 14 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1029/93

van de heer Alex Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 mei 1993)

(94/C 32/28)

Betreft: Vervoer van plutoniumnitraat — publieke aansprakelijkheid en schadeloosstelling

Heeft de Commissie zich ervan vergewist dat als tijdens het vervoer over zee een ongeluk plaatsvindt en radioactieve

stoffen vrijkomen uit een lading plutoniumnitraat, de verschillende partijen die betrokken zijn bij het vervoer, waaronder het Britse Ministerie van Verkeer, dan de algehele en volledige aansprakelijkheid op zich nemen en alle bewezen aanspraken op een schadeloosstelling wegens letsel, schade e.d. voor hun rekening nemen, en zouden deze maatregelen met betrekking tot aansprakelijkheid en schadeloosstelling ook van toepassing zijn op andere Lid-Staten, zoals de Republiek Ierland?

**Antwoord van de heer Matutues
namens de Commissie**

(3 september 1993)

Zoals vermeld in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1025/93 van het geachte Parlementslid ⁽¹⁾ is in de evaluatie over de milieurisico's van het vervoer van plutoniumnitraat in de Britse territoriale wateren, die uitgaat van het ergst denkbare, namelijk het optreden van een scheur in de container, geconcludeerd dat de effecten hiervan op het mariene ecosysteem en de bevolking verwaarloosbaar zouden zijn.

De verzender en het vervoerbedrijf hebben een verzekering afgesloten voor de wettelijke aansprakelijkheid die voortvloeit uit het vervoer van plutoniumnitraat overzee.

Het Verdrag van Parijs inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van kernenergie is van toepassing op schade veroorzaakt door kernsplijtingsmateriaal. Krachtens het Verdrag van Parijs wordt de aansprakelijkheid voor alle schade bij één persoon gelegd. Bij vervoer van radioactief materiaal kan hiervoor ofwel de exploitant van de nucleaire installatie waarvoor het materiaal wordt vervoerd, ofwel het vervoerbedrijf worden aangesproken. Krachtens het Verdrag van Parijs is deze aansprakelijkheid beperkt.

Het Verdrag van Parijs is niet van toepassing op ongevallen waarbij kernsplijtingsmateriaal betrokken is die plaatsvonden op het grondgebied van niet bij de overeenkomst betrokken landen of op het grondgebied van deze landen veroorzaakte schade, tenzij de nationale wetgeving van de exploitant anders bepaalt. Ierland is geen partij bij de bovengenoemde overeenkomst.

(1) Zie bladzijde 14 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1072/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 mei 1993)

(94/C 32/29)

Betreft: Programma's voor vrouwen en jongeren

Kan de Commissie meedelen of zij het ook niet zinvol vindt de programma's voor vrouwen en jongeren uit te breiden?

Acht zij het ook niet op zijn plaats om zo spoedig mogelijk tot een programma te komen dat kaderpersoneel zal specialiseren in kwesties van cultuur — jongeren — vrouwen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(2 september 1993)

Het Europees Sociaal Fonds zorgt in het kader van de communautaire bestekken voor de medefinanciering van de operationele programma's die specifiek gericht zijn op de bevordering van de opleiding en de werkgelegenheid van jongeren en vrouwen voor de periode 1989—1993.

Wat de jongeren betreft, zij er eveneens op gewezen dat op het gebied van het onderwijs meer projecten voor financiering in aanmerking komen, waaruit blijkt welk bijzonder groot belang de Commissie in de jongeren stelt.

Wat de vrouwen betreft, heeft de Commissie in december 1990 het initiatief NOW voor de periode 1991—1993 goedgekeurd. Dit initiatief beoogt supranationale en vernieuwende maatregelen ten uitvoer te leggen om gelijke kansen voor mannen en vrouwen op het vlak van de werkgelegenheid te bevorderen.

In het kader van de jongste hervorming van de Structuurfondsen heeft de Commissie expliciet voor het eerst de bevordering van gelijke kansen als een van de taken van het ESF in haar ontwerp-verordeningen opgenomen. Aldus kan beter rekening worden gehouden met de deelneming van vrouwen aan alle acties van het ESF en kunnen specifiek op acties ten gunste van vrouwen gerichte operationele programma's worden goedgekeurd.

In dit verband is de Commissie bereid voorstellen te bestuderen die de Lid-Staten eventueel doen betreffende specifieke acties, die verband houden met de doelstellingen van het Sociaal Fonds op het vlak van de cultuur voor jongeren en vrouwen.

Dit is een aanvulling op de acties die gevoerd zijn naar aanleiding van de resolutie van de Raad van 3 juni 1985 ter bevordering van gelijke kansen voor jonge meisjes en jongens op het vlak van het onderwijs.

IRIS en ILE zijn twee verdere specifieke instrumenten van het communautaire beleid ten aanzien van gelijke kansen voor mannen en vrouwen, die gericht zijn op de verbetering van de situatie van de vrouwen op de arbeidsmarkt.

De Gemeenschap biedt eveneens mogelijkheden van financiële steun voor projecten, die buiten de onderwijs- en beroepsopleidingssystemen om door en voor vrouwen van tussen 15 en 25 jaar worden georganiseerd. Het gaat hier om het programma „Jeugd voor Europa en prioritaire acties op het gebied van jongeren”. De gemiddelde deelneming van jonge vrouwen aan het programma „Jeugd voor Europa” is 48 %.

Zodra het Verdrag van Maastricht geratificeerd is, zal de Commissie een op artikel 126 van dit Verdrag gebaseerde

ontwerp-beschikking van de Raad indienen die alle tot nu toe in dit verband gesteunde activiteiten beter omvat.

Deze ontwerp-beschikking omvat onder andere de financiële steun voor supranationale samenwerkings- en opleidingsprojecten van jeugdwerkers, dat wil zeggen die personen die de jongeren tijdens hun vrijetijdsbesteding begeleiden. Dit soort project wordt reeds in het kader van bovengenoemd programma en bovengenoemde acties gesteund.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1125/93

van de heer Barry Desmond (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 april 1993)

(94/C 32/30)

Betreft: Onderzoek naar en ontwikkeling van een geneeswijze voor netvliesdegeneratie (retinis pigmentosa)

Retinis pigmentosa is een genetische ziekte die tot op heden niet kan worden behandeld en onherroepelijk leidt tot blindheid.

Kan de Commissie mededelen in hoeverre zij belangstelling en mededogen heeft getoond voor degenen die aan deze ziekte leiden en is zij zich bewust van de noodzaak tot onmiddellijk onderzoek naar een geneeswijze om 400 000 mensen over heel Europa hun gezichtsvermogen terug te geven?

Is de Commissie ook niet van mening dat samenwerking tussen de Lid-Staten op het gebied van onderzoek en ontwikkeling het best kan worden bereikt door inspanningen die door de Gemeenschap worden gesteund?

Kan de Commissie, om te zorgen voor gecoördineerde onderzoeksactiviteiten door de Lid-Staten, de leiding van een dergelijk project op zich nemen?

Antwoord van de heer Ruberti

namens de Commissie

(28 oktober 1993)

Er loopt momenteel een onderzoekproject inzake netvliesdegeneratie (retinis pigmentosa) in het kader van het programma Biomed I inzake voorkoming van blindheid: moleculair onderzoek en medische behandeling van retinis pigmentosa. Het betreft hier een gecoördineerde actie met 37 deelnemers uit twaalf landen (tien uit de Gemeenschap en twee uit de EVA-landen).

Een beschrijving van de doelstellingen van dit project wordt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement rechtstreeks toegezonden.

De begroting voor dit project bedraagt 294 000 ecu voor de periode van 1 januari 1993 t/m 31 december 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1135/93

van de heer Thomas Megahy (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 april 1993)

(94/C 32/31)

Betreft: Onderzoek op het gebied van nucleaire veiligheid

Kan de Commissie verklaren waarom op de communautaire fondsen voor onderzoek op het gebied van nucleaire veiligheid in de komende jaren drastisch besnoeid is? Bestaan er plannen om het oorspronkelijke uitgavenniveau te herstellen?

Antwoord van de heer Ruberti

namens de Commissie

(7 september 1993)

De Commissie doet aan 0 & 0 op het vlak van nucleaire veiligheid in het kader van de volgende programma's:

- ontmanteling van kerncentrales,
- beveiliging tegen straling,
- veiligheid van kernsplijting,
- Teleman (programma voor onderzoek en opleiding voor de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie op het gebied van de telemanipulatie en gevaarlijke en wanordelijke situaties in kerninstallaties),
- afvalbeheer en -opslag.

Deze werkzaamheden worden uitgevoerd door het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek en door nationale onderzoeksorganisaties die op contractbasis werken en hun kosten met het GCO delen.

De vermindering van de communautaire subsidie op het gebied van nucleaire veiligheid van de afgelopen jaren is de weerspiegeling van de ontwikkelingen met betrekking tot de nationale kernenergieprogramma's en de door de begrotingsautoriteit goedgekeurde subsidies in het kader van de jaarlijkse Gemeenschapsbegroting.

Op 16 juni 1993 heeft de Commissie een voorstel voor een besluit van de Raad betreffende een kaderprogramma voor communautaire activiteiten op het gebied van onderzoek en onderwijs voor de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (1994—1998) ⁽¹⁾ goedgekeurd. In dit voorstel belooft het noodzakelijk geachte bedrag voor nucleaire veiligheid en beveiliging 495 miljoen ecu.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 276 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1182/93

van de heer Gijjs de Vries (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 mei 1993)

(94/C 32/32)

Betreft: Overgangstariefregels in verband met Duitse eenwording

In haar voorstel tot wijziging van de overgangstariefmaatregelen ten gunste van Bulgarije, Tsjechoslowakije, Hongarije, Polen, Roemenië, de USSR en Joegoslavië in verband met de Duitse eenwording ⁽¹⁾ stelt de Commissie voor, een aantal landbouwprodukten uit te zonderen van de vrijstelling van invoerrechten. Het gaat om groenten, fruit en verwerkte produkten daarvan.

1. Welk bedrag aan export naar de Gemeenschap is met deze produkten gemoeid
 - a) voor alle betrokken exporterende landen gezamenlijk,
 - b) voor elk land afzonderlijk?
2. Waarom doet de Commissie dit voorstel?

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 5.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(1 oktober 1993)

1. De statistieken betreffende de toepassing van de betrokken tariefmaatregelen zijn nog niet compleet, zodat de Commissie het geachte Parlementslid de gevraagde cijfers, behalve die voor het voormalige Joegoslavië, waarvoor de waarde van de invoer onder de bedoelde verordening in 1991 0,83 miljoen DM en in 1992 1,6 miljoen DM heeft bedragen, niet kan verstrekken. Voor de overige landen zijn geen coherente invoercijfers beschikbaar, zodat geen deugdelijke raming kan worden opgesteld. Alle beschikbare gegevens worden rechtstreeks toegezonden aan het geachte Parlementslid alsmede aan het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement.

2. Zoals reeds is aangegeven in de toelichting op de bedoelde verordening heeft de Commissie het vooral om twee redenen belangrijk gevonden het voorstel te doen:

- enerzijds omdat, ondanks het feit dat het hier om vrij kleine hoeveelheden gaat, voor een aantal kleine ondernemingen in de nieuwe Länder van Duitsland de mogelijkheid om economisch te overleven afhangt van de verlenging van de betrokken regeling;
- anderzijds, omdat het handelsbeleid van de Gemeenschap een constante ontwikkeling naar een nauwere samenwerking met de landen van Midden- en Oost-Europa doormaakt, de afschaffing van de bestaande tariefcontingenten parallel moet lopen met de ontwikkeling van de communautaire tariefcontingenten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1193/93

van mevrouw Martine Buron (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 mei 1993)

(94/C 32/33)

Betreft: Teruggang in de sector landbouwwerktuigen

Heeft de Commissie de negatieve en onderscheidenlijke gevolgen van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid alsmede de toestroom van goederen uit de landen van Oost-Europa naar de met de landbouw verbonden sectoren zoals de landbouwwerktuigenindustrie bestudeerd?

Recente gegevens tonen aan dat in bepaalde landen de helft van het aantal arbeidsplaatsen bij de productie van landbouwwerktuigen is verdwenen en dat deze tendens de laatste tijd nog is toegenomen.

Kan de Commissie, aangezien deze gang van zaken niet is terug te draaien en voor alle landen van de Gemeenschap geldt, mededelen of zij niet voornemens is specifieke maatregelen te nemen van het type Renaval om de optredende veranderingen in deze industriële sector het hoofd te bieden?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(12 oktober 1993)

De Commissie is door het Comité européen de groupement des constructeurs du machinisme agricole (Europees Verbond van fabrikanten van landbouwwerktuigen) gewaarschuwd voor de moeilijkheden die worden veroorzaakt door de herstructurering van de Europese landbouw.

Er kan een verband worden gelegd tussen de daling van de productie van landbouwmachines in de periode 1990—1992 met 13 % voor een waarde van ongeveer 12 000 miljoen ecu (prijzen van 1985), en de gestegen invoer van landbouwmachines uit landen in Midden-Europa en het GOS. Maar hoewel de invoer uit deze landen gestegen is van 90 miljoen ecu in 1988 tot 138 miljoen ecu in 1992, is die stijging niet erg indrukwekkend als men kijkt naar het veel grotere effect van het GLB.

Zodra deze problemen haar ter ore kwamen, heeft de Commissie stappen gezet om achter de precieze oorzaken te komen en oplossingen te vinden. Een extern adviesbureau is aangezocht voor een studie, waarvan het voorlopige rapport reeds binnen is. Wanneer zij het eindrapport heeft ontvangen, zal de Commissie onderzoeken welke maatregelen genomen zouden kunnen worden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1194/93
van de heer Christian de la Malène (RDE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 mei 1993)
(94/C 32/34)

Betreft: De toekomst van de Europese automobiellindustrie en de handelsbetrekkingen met Japan

Bij de in juli 1991 tussen de Europese Gemeenschap en Japan gesloten overeenkomst op het stuk van de automobiellindustrie was er sprake van de instelling van een waarnemersfunctie (monitoring) met als opdracht de ontwikkeling van de voertuigenstroom tussen beide partners te bestuderen ten einde de eerbiediging door Japan van de bij de overeenkomst aangegeven verplichtingen te garanderen.

Kan de Commissie alle inlichtingen verstrekken waarover zij beschikt van deze monitoring over de handel in de automobiellindustrie tussen de Gemeenschap en Japan en mededelen hoe zij deze huidige toestand in genoemde sector beoordeelt alsmede een projectie geven over de te verwachten ontwikkeling van de betrekkingen EG—Japan in deze sector?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1195/93
van de heer Christian de la Malène (RDE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 mei 1993)
(94/C 32/35)

Betreft: De Europese automobiellindustrie en de handelsbetrekkingen met Japan

Het in evenwicht brengen van de economische betrekkingen veronderstelt een wederzijdse politieke wil alsmede de beschikbaarheid van betrouwbare statistische gegevens over de ontwikkeling van het handelsverkeer tussen de Gemeenschap en Japan.

Kan de Commissie mededelen welke statistieken er momenteel beschikbaar zijn op het gebied van het handelsverkeer in automobiellen tussen Europa en Japan en kan zij bevestigen dat de monitoring van de bedoelde overeenkomst volgens de verklaring van juli 1991 tussen de Gemeenschap en Japan beschikt over de nodige en voldoende statistieken waarmee zij de ontwikkeling van de handelsrelatie tussen beide partners en met name in de automobiellsector met grote nauwkeurigheid kan bestuderen?

Is de Commissie, wanneer dergelijke statistieken niet beschikbaar zouden zijn, niet van mening dat er een statistisch orgaan moet worden opgericht dat toeziet op de ontwikkeling van het handelsverkeer of is zij van mening dat in deze behoefte kan worden voorzien door de monitoring van de overeenkomst?

Kan de Commissie, overeenkomstig de na de overeenkomst van 1991 aangegeven verplichting om de markt wat betreft de ontwikkeling van de verschillende onderdelen te „monitoren” (oprichting en productie van ondernemingen, Japanse invoer van Europese en Japanse auto's in Europa, reciprociteit per sector of algemeen), ongeveer twee jaar hierna een overzicht geven van de werkzaamheden van de monitoring en een antwoord geven wat betreft de ontwikkeling op het stuk van het handelsverkeer en het marktaandeel voor ieder onderdeel van de markt dat valt onder de overeenkomst van 1991 tussen Europa en Japan?

Gecombineerd antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1194/93 en nr. 1195/93
(12 oktober 1993)

De Commissie beschikt over betrouwbare statistieken aan de hand waarvan zij de ontwikkelingen op de automarkt in de Gemeenschap kan volgen; deze statistieken hebben onder meer betrekking op het aantal inschrijvingen (per maand en per jaar) van nieuwe voertuigen in elke Lid-Staat van de Gemeenschap. De statistieken zijn zeer verfijnd en nauwkeurig, omdat de bevoegde instanties in iedere Lid-Staat om fiscale redenen de kenmerken van ieder nieuw ingeschreven voertuig in een register opnemen. Verder omvat de door Eurostat verstrekte en op de gecombineerde nomenclatuur gebaseerde databank voor de buitenlandse handel gegevens over het volume (in waarde en in eenheden) van de auto-export en -import en over het overschot op de handelsbalans ten opzichte van elk van de betreffende derde landen.

De Japanse Associatie van autoconstructeurs verstrekt maandelijks gegevens over de aantallen wagens die van Japan naar de Gemeenschap zijn geëxporteerd, gegevens die door de Japanse autoriteiten zijn gewaarmerkt en die geen grote verschillen vertonen (rekening houdend met transporttijden en effecten van voorraadvorming) met bovenvermelde invoergegevens. De in de Gemeenschap gevestigde autofabrikanten verstrekken ook regelmatig produktiestatistieken. Verder komt een aantal onafhankelijke, in de automobiellsector gespecialiseerde adviesbureaus regelmatig met prognoses op middellange en lange termijn voor de vraag naar auto's. De Commissie is van mening dat de oprichting van een waarnemingscentrum voor de automobiellsector, zoals het geachte Parlementslid voorstelt geen statistieken zal opleveren die nog verfijnder en vollediger zijn dan de nu reeds beschikbare statistieken, waarvan in bijgaande tabel een samenvatting wordt gegeven.

Wat de met Japan op autogebied gesloten overeenkomst betreft, is de Commissie bij de onderhandelingen uitgegaan van een verkoopcijfer van op het grondgebied van de Gemeenschap geproduceerde Japanse auto's van 1,2 miljoen in 1999. De verkoopcijfers geven vooralsnog geen reden om de geldigheid van deze hypothese in twijfel te trekken. Wat de in de overeenkomst opgenomen „monitoring” van uit Japan naar de Gemeenschap geëxporteerde wagens betreft, moeten de Japanse autoriteiten erop toezien dat het exportvolume overeenkomt met de bilateraal overeengekomen niveaus. Bij de sluiting van het akkoord van 1 april 1993 heeft Japan ermee ingestemd de export over

het hele jaar 1993 met 9,4% te verminderen tot 1,089 miljoen voertuigen (tegen 1,202 miljoen in 1992). Deze inkrimping van de export was onder meer gebaseerd op een voorspelde daling van de vraag in de Gemeenschap van 6,5%, gerekend over het gehele jaar. De Commissie is er zich van bewust dat de vanaf het begin van dit jaar geregistreerde inschrijvingen reden geven voor pessimistische prognoses voor het hele jaar 1993. Overeenkomstig de met Japan gemaakte afspraken heeft zij daarom de Japanse autoriteiten gevraagd het overleg te hervatten, ten einde rekening te houden met deze schommeling van de vraag op de markt van de Gemeenschap. De Commissie meent in dit verband dat evenals in het verleden de flexibele werking van de Japanse „monitoring” op doeltreffende wijze zal helpen marktverstoringen te voorkomen.

Statistieken voor personenwagens en lichte bedrijfsvoertuigen

	Inschrijving EG-12 (bron: AAA)	Productie EG-12 (bron: DEI ⁽¹⁾)
1991	13 890 212	13 834 334
1992	13 948 563	14 065 529

(1) Netto-uitkomst van beide berekeningen waarbij lichte bedrijfsvoertuigen van minder dan 6 t zijn inbegrepen.

	Invoer EG-12 van Japan (bron: Comest ⁽¹⁾)
1991	1 373 878
1992	1 198 236

(1) Canarische eilanden niet meegerekend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1222/93

van de heer Wilfried Telkämper (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 mei 1993)

(94/C 32/36)

Betreft: Gevolgen van ontwikkelingsprojecten voor inheemse volkeren

Is het de Commissie bekend in welke wanhopige situatie de Awa Guaja-indianen in Brazilië verkeren (zie resolutie B 3-372/93)? Dit volk heeft nog steeds te lijden van de consequenties van de Carajas-mijn, medegefinancierd door de Commissie. Heeft de Commissie een onderzoek ingesteld naar de gevolgen van door haar gefinancierde ontwikkelingsprojecten voor inheemse volkeren? Is zij voornemens om in haar procedure voor de selectie van projecten een regeling voor de rapportage met betrekking tot de sociale effecten op te nemen, om er voor te zorgen dat dergelijke tragedies zich nooit meer voordoen? Is zij voornemens om in haar procedures voor de selectie van projecten het raadplegen van de plaatselijke bevolking als voorwaarde op te nemen?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(30 september 1993)

De maatschappelijke gevolgen van de maatregelen die door de Commissie in het kader van haar ontwikkelingsbeleid worden genomen, zijn voor haar van het grootste belang. De berichten en geruchten inzake de gevolgen van de exploitatie van de Carajas-mijn voor de Awa Guaja-indianen en andere indiaanse volkeren zijn de Commissie bekend.

De beoordeling van maatschappelijke gevolgen geschiedt thans in het kader van de milieu-effectrapportage. Voor door de Commissie gefinancierde programma's in Brazilië en andere Latijnsamerikaanse landen zijn deze milieuprocedures in juli 1992 in werking getreden; deze zijn gebaseerd op de OESO-richtlijn inzake aanbevolen werkwijzen, die in december 1991 werden vastgesteld. Deze houden onder andere in, dat een milieu-effectrapportage dient te worden verricht in die gevallen dat als gevolg van projecten aanmerkelijke milieuschade kan ontstaan (waaronder ook autochtone bevolkingsgroepen en andere kwetsbare groepen in de invloedssfeer van projecten als bij voorbeeld mijnbouw, verwijdering van giftige afvalstoffen, grootschalige ontbossing). In landen waar de Overeenkomst van Lomé van toepassing is, worden de maatschappelijke gevolgen beoordeeld aan de hand van de aanbevelingen van het Handboek inzake vrouwen in het ontwikkelingsproces, dat in 1991 werd gepubliceerd, en het Milieuhandboek dat in juni 1993 van kracht werd.

De Commissie verwijst naar haar veelvuldige verklaringen omtrent dit onderwerp en onderstreept dat er in het verslag van de Rekenkamer geen sprake is van specifieke onregelmatigheden, fouten of tekortkomingen ten aanzien van de medefinanciering door de Commissie van het mijnbouwproject te Carajas.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1225/93

van de heer Karl-Heinz Florenz (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 mei 1993)

(94/C 32/37)

Betreft: Terugwinbare primaire producten

Ter wille van de bodem- en waterbescherming is het gebruik van milieuvriendelijke oliën, ontkistingsoliën en smeermiddelen dringend geboden. Uit wetenschappelijk onderzoek is gebleken dat het gebruik van oliën, ontkistingsoliën en smeermiddelen die uit terugwinbare primaire producten worden geproduceerd, op het milieu een gunstig effect heeft. Dit hangt samen met de snellere biologische afbreekbaarheid van deze stoffen. Deze sector kampt evenwel met aanzienlijke afzetproblemen.

Is de Commissie voornemens het gebruik van terugwinbare primaire producten als oliën, ontkistingsolie en smeermiddelen voor eenmalig gebruik te bevorderen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(20 oktober 1993)

In het kader van het afvalbeheer heeft de Commissie tot nog toe geen voorstellen gedaan om bij voorkeur bepaalde materialen te gebruiken die milieuvriendelijk zouden zijn. Dit komt omdat zij niet over betrouwbare vergelijkende ecologische beoordelingen beschikt.

Zodra komt vast te staan dat het beheer van afvalstoffen die afkomstig zijn van plantaardige oliën uit ecologisch oogpunt grote voordelen biedt, boven het beheer van afvalstoffen uit minerale oliën, en dat plantaardige oliën minerale oliën met succes kunnen vervangen bij sommige toepassingen, moet deze kwestie opnieuw worden bezien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1240/93

van Lord O'Hagan (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 mei 1993)

(94/C 32/38)

Betreft: Dagen-op-zee-regeling

1. Is het juist dat alleen Nederland, België en het Verenigd Koninkrijk de dagen-op-zee-regelingen toepassen?
2. Wanneer zullen deze regelingen van kracht zijn in alle Lid-Staten?
3. Is de Commissie zich ervan bewust dat oneerlijke voordelen worden verkregen door Lid-Staten die deze dagen-op-zee regeling niet toepassen als een uitvloeisel van de meerjarige oriëntatieprogramma's?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(6 september 1993)

1. Alleen het Verenigd Koninkrijk en Nederland (en ook Spanje en Portugal voor de in het Toetredingsverdrag bedoelde vaartuigen) zijn voornemens om de activiteit van elk vaartuig apart te controleren. België past geen dagen-op-zee-regeling toe.
2. In het kader van de nieuwe generatie van meerjarige oriëntatieprogramma's moeten alle Lid-Staten de activiteit van de vissersvaartuigen controleren, maar dit hoeft niet noodzakelijk aan de hand van een dagen-op-zee-regeling voor elk vaartuig te gebeuren. Elke Lid-Staat bepaalt welke controles hij toepast. In sommige Lid-Staten wordt de

visserijactiviteit reeds aanzienlijk beperkt, bij voorbeeld door een visserijverbod gedurende een bepaalde periode of tijdens het weekend. De Lid-Staten moeten bij de Commissie een programma met de bestaande of voorgenomen maatregelen indienen. Als de Commissie deze maatregelen adequaat acht, zullen zij zo snel mogelijk worden toegepast.

3. De meerjarige oriëntatieprogramma's zijn gericht op een vermindering van de visserij-inspanning. Dit doel kan door capaciteitsvermindering of door vermindering van zowel de capaciteit als de activiteit worden bereikt. De Lid-Staten die ervoor kiezen alleen de capaciteit te verminderen, halen daar geen voordeel uit aangezien zij er via controles voor moeten zorgen dat de activiteit van de resterende vaartuigen niet toeneemt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1248/93

van de heer Isidoro Sánchez García (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 mei 1993)

(94/C 32/39)

Betreft: Poseican: aanpassing van Richtlijn 77/93/EEG

In titel IV, punt 10.5 van de bijlage van Beschikking 91/314/EEG van de Raad ⁽¹⁾, waarin een specifiek programma wordt vastgesteld voor de afgelegen en geïsoleerde Canarische eilanden (Poseican), is de aanpassing opgenomen van Richtlijn 77/93/EEG van de Raad ⁽²⁾ betreffende beschermende maatregelen tegen de invoering van schadelijke organismen voor planten of plantaardige producten in verband met de bijzondere fytosanitaire situatie van de Canarische eilanden.

Welke maatregelen zijn ten aanzien hiervan genomen en op welke data?

⁽¹⁾ PB nr. L 171 van 29. 6. 1991, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. L 26 van 31. 1.1977, blz. 20.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(29 september 1993)

Op 22 maart 1993 heeft de Commissie bij de Raad, het Parlement en het Economisch en Sociaal Comité een voorstel ingediend voor een richtlijn tot wijziging van Richtlijn 77/93/EEG betreffende beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen ⁽¹⁾.

Met dit voorstel wordt de werkingssfeer van voornoemde richtlijn uitgebreid tot de Canarische eilanden en worden

nog andere bepalingen vastgesteld ter bescherming van de voor deze eilanden specifieke landbouwproductie.

De Raad heeft de maatregelen nog niet goedgekeurd.

(¹) Doc. COM(93) 99 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1252/93

van de heer Hemmo Muntingh (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 mei 1993)

(94/C 32/40)

Betreft: Tropisch-houthandel van EG-bedrijven in Kongo

In een rapport voor de Wereldbank en de Regering van Kongo wordt melding gemaakt van het feit dat vrijwel alle bosbouwbedrijven buiten de wet werken. Ofschoon de Kongolese wetten voor bosbeheer goed zijn, concludeert het rapport dat het toezicht op de bosbouw „niet-bestaand” is. Diverse bedrijven in de Gemeenschap spinnen garen, direct of in joint-ventures, bij het gebrek aan toezicht. Genoemd worden onder meer de Forestière Nord Congo (FNC), Société Forestière de Missa (SFM), Société Congolèse Arabe-Libyen, Société Nord Bois de Sangha (SNBS), CIB, en de Société Congolais Bois de Ouesso (SCBO).

1. Welke bedrijven uit de Europese Gemeenschap zijn betrokken bij bovengenoemde bosbouwactiviteiten in Kongo? Welke andere EG-bedrijven zijn actief in de bosbouw in Kongo?
2. Welke zijn de opgetekende winsten af verliezen van de bedrijven die actief zijn in de bosbouw in Kongo?
3. Welke vormen van fraude zijn er bekend in de tropisch-houthandel in Kongo? Welke EG-bedrijven worden in verband hiermee genoemd?
4. Hoe gaat de Commissie bevorderen dat elke vorm van fraude van EG-bedrijven in de Kongolese bosbouw direct wordt beëindigd dan wel dat het vermoeden van fraude zo spoedig mogelijk wordt ontkracht?
5. Gaat de Commissie de Wereldbank om opheldering vragen over de in het rapport vermelde steun aan bosbouwprojecten in Kongo en andere Afrikaanse landen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1253/93

van de heer Hemmo Muntingh (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 mei 1993)

(94/C 32/41)

Betreft: De criminaliteit in de tropisch-houthandel

In een rapport voor de Wereldbank en de Regering van Kongo wordt melding gemaakt van het feit dat vrijwel alle

bosbouwbedrijven buiten de wet werken; er vindt op grote schaal fraude plaats. Ofschoon de Kongolese wetten voor bosbeheer redelijk goed zijn, concludeert het rapport dat het toezicht op de bosbouw „niet-bestaand” is. Diverse bedrijven in de Gemeenschap spinnen garen, direct of in joint-ventures, bij het gebrek aan toezicht.

1. Hoeveel tropisch hout wordt uit Kongo in de Gemeenschap geïmporteerd? Welke EG-bedrijven zijn bij de import betrokken? Bestaat er een schatting van illegale houthandel uit andere Afrikaanse landen?
2. Is de Commissie met mij van mening dat deze fraude aantoonbaar is dat er in tropisch hout een criminele handel plaatsvindt, die te vergelijken is met de illegale handel in vrouwen, drugs, of wilde dieren en planten?
3. Gaat de Commissie de fraude in de tropisch-houthandel met dezelfde middelen bestrijden als die zij tegen andere vormen van criminele handel ter beschikking heeft?

Gecombineerd antwoord van de heer Marín
namens de Commissie

op de schriftelijke vragen nr. 1252/93 en nr. 1253/93

(29 september 1993)

De Commissie dankt het geachte Parlementslid voor het feit dat hij heeft gewezen op het bestaan van het rapport. Nu kan de Commissie contact opnemen met de Wereldbank ten einde uitgebreide en nauwkeurige informatie te verkrijgen.

De Commissie heeft duidelijk haar bereidheid uitgesproken maatregelen te nemen die moeten leiden tot een duurzaam beheer van het tropisch bos, met eerbiediging van de soevereiniteit van de betrokken landen.

Op de VN-conferentie voor milieu en ontwikkeling in juni 1992 hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten de beginselverklaring goedgekeurd over duurzaam beheer, bescherming en ontwikkeling van alle soorten bos. De Raad heeft meermalen verklaard dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten blijven werken aan de ontwikkeling van een juridisch bindend, wereldwijd instrument voor duurzaam beheer, bescherming en ontwikkeling van de bossen. De Commissie heeft van haar kant duidelijk haar bereidheid uitgesproken maatregelen te nemen die moeten leiden tot een duurzaam beheer van het tropisch bos, met eerbiediging van de soevereiniteit van de betrokken landen.

Momenteel bestudeert de Commissie de relatie tussen de handel in hout en duurzaam bosbeheer, en het thema van de certificering en ecologische etikettering van hout. Dit thema is uitgebreid besproken tijdens de 14e vergadering van de ITTO in Koeala-Loempoer.

Volgens de meest recente gegevens van de Commissie, die in het kader van Stabex werden bekendgemaakt, bedroeg de invoer in de Gemeenschap van ruwhout en gezaagd hout uit Kongo 484 800 ton in 1990 en 387 222 ton in 1991. De Commissie kent geen schattingen van de produktie van tropisch hout, en is evenmin bekend met een frauduleuze handel in dit produkt; alle uitvoeractiviteiten zijn geconcentreerd in de haven van Pointe-Noire.

Voor zover de Commissie weet, zijn de belangrijkste bedrijven uit de Gemeenschap die zich in Kongo hebben gevestigd en zich met de uitvoer bezighouden:

- Placongo (geleid door drie Europese maatschappijen: SIBT uit Frankrijk, Nordisk uit Denemarken, en Bruynzeel uit Nederland),
- Socobois (de Duitse firma Wonneman),
- Foralac (geleid door de in Londen gevestigde Portugese firma Barreto).

Er zijn ook andere, kleinere producenten.

De Commissie veroordeelt alle frauduleuze praktijken als zijnde illegaal en daarom verwerpelijk.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1293/93

van de heer Virginio Bettini (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juni 1993)

(94/C 32/42)

Betreft: Personeel van het GCO voor werkzaamheden betreffende hernieuwbare energie

Kan de Commissie, gezien het intensiveren van de werkzaamheden op het stuk van de hernieuwbare energie van het programma van het GCO 1992 en 1994,

gezien de resolutie van het Europees Parlement over hernieuwbare energie (Verslag Bettini, A 3-405/92) waarin de Commissie wordt verzocht in het GCO deze onderzoekwerkzaamheden te intensiveren in het kader van het vierde kaderprogramma en waarbij extra kredieten zijn opgenomen voor het GCO om een rol te kunnen spelen van „Groen Centrum” en methoden te ontwikkelen voor de nadere analyse van de verhouding energie-milieu,

gezien het feit dat nog geen enkel initiatief is genomen om de vermindering van het personeel van het GCO dat voor deze in uitbreiding zijnde werkzaamheden is bestemd, te compenseren,

meedelen of zij voornemens is spoedig maatregelen te nemen om de doeleinden die zij zich voor ogen heeft gesteld te realiseren?

**Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie**

(30 september 1993)

Op het desbetreffende onderzoekgebied draagt het GCO in zijn huidige programma 1992-1994 bij tot de specifieke onderzoekprogramma's van het derde kaderprogramma „Metingen en proeven” (in het bijzonder normvoorbereidend werk dat wordt uitgevoerd bij ESTI (European Solar Test Installation)) en „Milieu” (beoordeling van met energie en milieu gerelateerde kwesties). Verder zorgt het GCO voor de wetenschappelijke en technische ondersteuning van de programma's Thermie en SAVE.

In de lopende programmaperiode werd het aantal voor deze taken bestemde posten niet gereduceerd. Het GCO is voornemens opnieuw te voorzien in de posten die recentelijk zijn vrijgekomen door het normale personeelsverloop ten gevolge van pensioneringen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1313/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juni 1993)

(94/C 32/43)

Betreft: Evaluatie van de samenwerking met het GOS

Er is humanitaire en technische hulp verleend aan de twaalf republieken van de voormalige Sowjetunie, het huidige Gemeenebest van Onafhankelijke Staten. Kan de Commissie laten weten of er tot nu toe een algemene evaluatie is gehouden (successen en mislukkingen) van de samenwerking met het Gemeenebest van Onafhankelijke Staten?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(11 oktober 1993)

De Commissie heeft noch voor de technische bijstand noch voor de humanitaire hulp en de leningen tot dusver een algemene evaluatie opgemaakt van de samenwerking met de nieuwe Onafhankelijke Staten.

A. Evaluatie van de technische bijstand

Vooralsnog heeft de Commissie nog geen algemene evaluatie van de technische bijstand opgemaakt. Dit komt doordat de programma's van 1991 en 1992 thans worden uitgevoerd. De Commissie is evenwel bezig met de samenstelling van teams die de projecten moeten controleren. Telkens wanneer een project is voltooid, zal het worden geëvalueerd.

Begin juni is er over de technische bijstand aan de voormalige USSR in het Europees Parlement gedebatteerd tijdens de hoorzitting van de commissies Rex en Begrotingscontrole over Tacis en Phare; het evaluatieprobleem is

toen besproken. Gelet op de moeilijkheden noemde de Commissie de resultaten van Tacis positief maar voor verbetering vatbaar.

B. Evaluatie van de acties betreffende humanitaire hulp en leningen

De Commissie heeft geen algemeen verslag over de resultaten van de diverse hulpacties opgesteld aangezien de laatste en belangrijkste actie nog niet rond is. Elk van de acties wordt evenwel voortdurend door de Commissie in het oog gehouden en voor de voltooide acties zijn er specifieke evaluaties verricht door ofwel de met de uitvoering belaste NGO's ofwel onafhankelijke organisaties.

Samenvattend kan men constateren dat de projecten ondanks bepaalde uitvoeringsmoeilijkheden bevredigend zijn verlopen. Het is nog te vroeg voor een evaluatie van de lening van 1 250 miljoen ecu die de Raad op 16 december 1991 heeft verleend (91/658/EEG).

In dit stadium kunnen de volgende conclusies worden getrokken:

1. Gift van 250 miljoen ecu aan de voormalige USSR

Deze voedselhulp werd in 1991 en 1992 door niet-gouvernementele organisaties verdeeld op het grondgebied van de voormalige USSR. Een onafhankelijke controleinstantie zag toe op die verdeling. Bij de uitvoering traden er vertragingen op wegens met name de labiele politieke situatie gedurende deze periode. Zo was de onder de heer Gorbachov opgezette actie pas begonnen toen in augustus 1991 de staatsgreep plaatsvond en stuitte de totstandkoming op de moeilijkheden die veroorzaakt werden door het uiteenvallen van de Unie. Ondanks deze problemen werd de actie voltooid.

2. Gift van 200 miljoen ecu aan de steden Moskou, Sint-Petersburg, Cheliabinsk, Nijny-Novgorod en Saratov

De in het kader van deze voedselhulp geleverde produkten werden tijdens de winter 1991/1992 verkocht door de commerciële distributienetten. De opbrengst ging naar een fonds ter financiering van de hulp aan bejaarden, wezen, studenten en andere bevolkingsgroepen die het moeilijk hebben. De operatie werd als een succes beschouwd.

3. Waarborg voor een lening van 500 miljoen ecu aan Rusland

Deze lening heeft Rusland in staat gesteld gedurende 1992 voor 375 miljoen ecu aan voedselprodukten te importeren. Wanneer de lening in 1995 zal zijn afgelost, kan een evaluatie worden gemaakt.

4. Lening van 1 250 miljoen ecu aan de Staten van het GOS en aan Georgië

Deze lening op middellange termijn moet de begunstigde republieken de mogelijkheid bieden om landbouw- en voedselprodukten en medicijnen in te voeren. De levering van landbouw- en voedselprodukten is al vergevorderd in alle republieken. Wat de medicijnen betreft, zijn de leveran-

ties begonnen in de meeste republieken. De sluiting van contracten door de bevoegde autoriteiten van de republieken na aanbestedingen en de goedkeuring van deze contracten door de Commissie, nemen meer tijd in beslag wegens het grote aantal geneesmiddelen en leveranties dat ermee is gemeoid. Vóór het einde van dit jaar is geen eerste evaluatie mogelijk.

Ten slotte zij erop gewezen dat de Rekenkamer jaarlijks de nog niet beëindigde acties onder de loupe neemt.

5. Spoedhulp (ECHO)

De Commissie heeft aanzienlijke spoedhulp verzonden naar verscheidene nieuwe onafhankelijke Staten: Armenië, Azerbeidzjan, Georgië en Tadzjikistan. Deze hulp was vooral bestemd voor de bevolkingsgroepen die werden getroffen door de conflicten in deze landen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1325/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 juni 1993)
(94/C 32/44)

Betreft: Het beeld van de Griekse fauna

In het onlangs verschenen Roodboek van bedreigde gewerde dieren van Griekenland wordt een bijzonder onrustbarend beeld geschetst van de Griekse fauna. Het is een zeer waardevol handboek met een volledige lijst van de zoogdieren, vogels, reptielen en vissen, hun aantallen en de gevaren waardoor ze bedreigd worden. Het boek is een uitgave van de Griekse Vereniging voor dierkunde en de Griekse Ornithologische Vereniging en het vermeldt dat 57 soorten en 6 subsoorten van de Griekse zoogdieren tot een van de risicogroepen behoren: o. a. de bruine beer, de lynx, de mediterrane zeerob, het hert, de wilde geit en de dwerghamster.

De zoogdieren worden vooral bedreigd door de vernieling van hun biotopen (kaalslag van de bossen, uitbreiding van de bebouwing, aanleg van boswegen, zelfs in bergstreken) alsmede door de illegale of legale jacht, het gebrek van voedsel, het gebruik van lokaas. Is de Commissie bereid in de bres te springen voor de doeltreffende bescherming van de Griekse faunasoorten die bedreigd worden door de kortzichtige ingrepen van de mens?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(4 oktober 1993)

Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ inzake het behoud van de vogelstand en Verordening (EEG) nr. 1973/92 ⁽²⁾ (LIFE) bieden momenteel de rechtsgrondslag en de financiële instrumenten

voor acties ter bescherming van biotopen en wilde fauna en flora in communautair verband.

Daarnaast verleent de Commissie financiële steun aan projecten voor de instandhouding van biotopen en de bescherming van met uitroeiing bedreigde wilde soorten in Griekenland.

Het is echter in eerste instantie aan de Griekse autoriteiten om ervoor te zorgen dat de nodige maatregelen worden getroffen voor de tenuitvoerlegging van de communautaire wetgeving en de instandhouding van de biologische diversiteit in Griekenland.

(¹) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

(²) PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1354/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juni 1993)

(94/C 32/45)

Betreft: Nieuwe afzetmarkten voor koolwaterstoffen

De landen van de voormalige Sowjetunie wensen koolwaterstoffen te kunnen exporteren om zo de aankoop van technologie, installaties en uitrusting op energiegebied bij ondernemingen uit de Gemeenschap te financieren. Kan de Commissie de ondernemingen van de Gemeenschap helpen bij het creëren van nieuwe afzetmarkten in de Gemeenschap voor koolwaterstoffen uit de landen van de voormalige Sowjetunie?

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie

(30 september 1993)

Te zamen vormen de landen van de voormalige USSR de grootste exporteurs van koolwaterstoffen en beschikken zij over aanzienlijke reserves die nog in grote mate onontgonnen of onderbenut zijn. Dit biedt de Gemeenschap een uitstekende gelegenheid om haar bevoorradingsbronnen te diversifiëren en de risico's inzake haar energievoorziening te spreiden.

Het Europees Energiehandvest, dat momenteel wordt opgesteld, moet de voorwaarden scheppen om die kans te benutten en moet het mogelijk maken dat de betrokken ondernemingen van de Gemeenschap een directe toegang tot die nieuwe hulpbronnen krijgen. Het handvest moet ook de toegang van ondernemingen uit de voormalige USSR tot de markt van de Gemeenschap vergemakkelijken.

De afgelopen jaren heeft men trouwens kunnen opmerken dat, hoewel de uitvoer van de landen van de voormalige USSR is gedaald, zij voorrang hebben gegeven aan de

gegarandeerde en sterke deviezen opleverende buitenlandse vraag van de OESO-landen. Die deviezen zijn immers onmisbaar om de voor de modernisering van andere sectoren van hun economie benodigde invoer te financieren.

Met de bedoeling aan die behoefte tegemoet te komen heeft de Gemeenschap de landen van de voormalige USSR (en Oost-Europa) met spoed opgenomen in het algemeen preferentiestelsel (APS) van de Gemeenschap en heeft zij de douanerechten afgeschaft die bij hun invoer op het grondgebied van de Gemeenschap op de produkten van deze landen, en met name op de meeste olieprodukten, werden geheven. Dit gebeurde als overgangsmaatregel, ten einde in afwachting van de ondertekening van Europese overeenkomsten in het kader van de geleidelijke totstandbrenging van een vrijhandelszone de uitvoer van deze landen naar de Gemeenschap te doen toenemen.

De verlening van het APS-voordeel voor uit landen van de voormalige USSR afkomstige olieprodukten past bovendien volkomen in het beleid van liberalisatie van de internationale olie- en gashandel, dat al verscheidene jaren door de Commissie en de Gemeenschap wordt gevoerd, en spoort met het streven om voor deze produkten geen discriminatie op basis van het land van herkomst toe te passen en de olie- en gasmarkten meer open te maken.

De invoer van ruwe aardolie in de Gemeenschap is reeds verscheidene decennia vrijgesteld van douanerechten. Dit geldt ook voor aardgas waarvan de uitvoer door de landen van de voormalige USSR naar de Gemeenschap rond 2000-2010 aanzienlijk kan zijn toegenomen, omdat deze brandstof in vergelijking met andere fossiele energiebronnen veel milieuvriendelijker is.

Bij de invoer van olieprodukten moet er natuurlijke rekening worden gehouden met de bestaande en geplande milieureglementering in de Gemeenschap (inzake lood, zwavel, enz.). In dat verband kan worden opgemerkt dat het Europees Energiehandvest grotere samenwerking op milieugebied mogelijk zal maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1371/93

van de heer Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juni 1993)

(94/C 32/46)

Betreft: Mogelijke onbillijkheid in het communautaire zuivelbeleid

De veehouders in de Spaanse regio Galicië begrijpen nog altijd niet welke maatstaven het communautaire zuivelbeleid nu eigenlijk aanlegt. Als het om zogenaamde „zwarte melk” gaat, d. w. z. de melkoverschotten van naar schatting meer dan 1 miljoen liter per maand die door de buitenlandse zuivelindustrie worden afgezet tegen een willekeurige prijs die altijd nog voordeliger is dan de heffing van 50-52 peseta, dan blijkt welke verschillen er bestaan in de

heffingen met betrekking tot het EOGFL al naar gelang het betrokken land.

De Galicische veehouders begrijpen niet hoe een land zoals Nederland met 5,9% van de totale runderstapel, met een produktieaandeel van 10,4% voor melk en van 4,9% voor vlees in de driejaarlijkse periode 1986—1988 8 836,7 miljoen ecu uit de afdeling Garantie van het EOGFL kon ontvangen, terwijl Spanje met 6,6% van de totale runderstapel, met een produktieaandeel van 5,2% voor melk en van 6,2% voor vlees slechts 2 762,7 miljoen ecu uit de genoemde afdeling Garantie van het EOGFL ontving. Met andere woorden het EOGFL keerde in de genoemde periode van drie jaar per Nederlander 82 367 peseta uit tegen 9 812 per Spanjaard.

Kan de Commissie verklaren wat de redenen zijn voor deze ongelijkheid, waardoor bij de Galicische veehouders de mening heeft postgevat dat de Spaanse belangen bij de communautaire instanties slecht worden behartigd en zij een ongelijke behandeling krijgen? Wat is het standpunt van de Commissie ten aanzien van het genoemde verschijnsel van de „zwarte melk”?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(30 september 1993)

De bedragen die het EOGFL, afdeling Garantie, aan Nederland heeft uitbetaald, beliepen in totaal 11 213 miljoen Nederlandse gulden (ongeveer 4 163 miljoen ecu) en die aan Spanje 85 933 miljoen peseta (ongeveer 552 miljoen ecu). Het gaat voornamelijk om restituties voor uitvoer naar derde landen en, in mindere mate, steun voor particuliere opslag en interventieaankoop.

De totale uitvoer van Nederland is 40 maal zo groot als die van Spanje en de opgeslagen hoeveelheden zijn in Spanje altijd al veel kleiner geweest dan in Nederland. Dit is te wijten aan de overproduktie in Nederland, waar tweemaal zoveel melk wordt geproduceerd als in Spanje, terwijl de bevolking slechts een kwart bedraagt van de Spaanse bevolking. Bovendien loopt de uitvoer van de goederen uit verschillende andere Lid-Staten via de Nederlandse havens, en dit wordt in de begroting bij de Nederlandse uitvoer geboekt.

Wat de niet-aangifte van geproduceerde melk betreft, kan het volgende worden opgemerkt. Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad legt een extra heffing in de sector melk en zuivelprodukten op en Verordening (EEG) nr. 536/93 van de Commissie bevat de bepalingen voor de toepassing van deze extra heffing. Bij deze twee verordeningen is de toepassing van de extra heffing geregeld: zij bevatten strikte eisen en nauwkeurige regels voor wat de mededelingen, de termijn, de identificatie, enz. betreft.

Kopers, vervoerders en producenten moeten de bepalingen van de verordeningen strikt naleven, op straffe van boetes en andere sancties, terwijl de overtreders ook hun erkenning als koper kunnen verliezen.

Daarenboven moeten de Lid-Staten alle nodige controles verrichten op de inachtneming van alle bepalingen betreffende de produktie en het in de handel brengen van

zuivelprodukten. In dit verband is de Commissie in 1992 op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 729/70 begonnen met een onderzoek om na te gaan in hoeverre de Lid-Staten erop hebben toegezien dat van de intracommunautaire handel in zuivelprodukten die onder GN-code 0401 vallen in het melkprijjsjaar 1991/1992 zorgvuldig aantekening werd gehouden. De eerste Lid-Staat die in het kader van dit onderzoek wordt bezocht, is Duitsland, daarna volgen Nederland en de andere Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1404/93

van mevrouw Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 juni 1993)

(94/C 32/47)

Betreft: Afvoer van radioactief afval na het beëindigen van de exploitatie van atoomcentrales

1. Is de Commissie van mening dat de financiële steun voor de exploitanten van atoomcentrales voldoende is? Zo niet, welke maatregelen denkt zij dan te nemen?
2. Welke ervaringen met de directe eindopslag van opgebrande brandstofelementen zijn momenteel ter beschikking?
3. Hoe staat het momenteel met onderzoek en ontwikkeling in de Gemeenschap wat betreft de directe opslag van opgebrande atoombrandstoffen?
4. Vanaf welk tijdstip dient volgens de voorstellingen van de Commissie het opwerken van deze brandstofelementen als afvoermogelijkheid weg te vallen en dient een directe definitieve opslag verplicht te worden gesteld?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(20 oktober 1993)

1. De Commissie is niet van oordeel dat de financiële middelen die in de Lid-Staten zijn gereserveerd voor de buitenbedrijfstelling van centrales onvoldoende zijn. Wel zijn de kostenramingen daarvoor over de jaren hoger geworden en de financieringsvoornemens moeten aan deze ontwikkeling worden aangepast.
2. Er is wereldwijd geen praktische ervaring opgedaan met de rechtstreekse verwijdering van afgewerkte splijtstofelementen en evenmin met de verwijdering van hoogactief opwerkingsafval.
3. Er lopen momenteel in de Gemeenschap diverse O&O-activiteiten op het gebied van de rechtstreekse verwijdering van afgewerkte splijtstofelementen, zoals AHE (Active Handling Experiment) in de zoutmijn van Asse (Duitsland) in het kader van het communautair O&O-programma. Bij AHE wordt een Cf-252 neutronenbron gebruikt om de effecten van de rechtstreekse verwijdering

van afgewerkte splijtstofelementen in een zoutkoepel te onderzoeken.

4. De Commissie ziet zowel de opwerking van splijtstof als de rechtstreekse verwijdering van afgewerkte splijtstof als mogelijke oplossingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1452/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1993)

(94/C 32/48)

Betreft: Samenvoeging van de Griekse nationale parken van Valia Kalda en Vikos-Aoös

Het Natuurhistorisch museum Goulandris heeft een studie gemaakt over de streek van het noordelijk Pindusgebergte, waarin wordt voorgesteld de Griekse nationale parken Valia Kalda en Vikos-Aoös in één nationaal park samen te voegen. In de studie worden ook voorstellen uitgewerkt deze parken te beschermen door er zachte activiteiten te ontplooiën zoals zachte vormen van economische activiteit (toerisme, landbouw, enz.), die rekening houden met de ecologische spankracht, de mogelijkheden en de waarde van het gebied. Tevens worden voorstellen gedaan het zogeheten culturele erfgoed van dit gebied bij het publiek bekend te maken en ten slotte ook om een kadasterregister samen te stellen en bijzondere bouwvoorschriften voor de streek uit te werken. Kan de Commissie helpen deze voorstellen met financiële steun van de Gemeenschap te realiseren?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(29 september 1993)

Noch Richtlijn 79/409/EEG van de Raad inzake het behoud van de vogelstand, noch Richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna schrijven specifieke vormen van bescherming voor bepaalde gebieden voor. Wel zijn hierin evenwel praktische beschermingsmaatregelen neergelegd die ervoor moeten zorgen dat die gebieden in stand worden gehouden of dat zo nodig daarin een gunstige beschermingsstatus wordt hersteld.

Sedert 1992 stelt de Gemeenschap op grond van Verordening (EEG) nr. 1973/92 (LIFE) middelen ter beschikking voor de eerste fase van de verbetering van de beschermingsstatus en de beheersomstandigheden in de Griekse nationale parken. Deze activiteit wordt ten uitvoer gelegd door het Griekse Ministerie van Landbouw als zijnde de ter zake bevoegde instantie. Mocht de Griekse Regering menen dat de door het geachte Parlementslid genoemde samenvoeging van beide nationale parken tot een betere tenuitvoerlegging

van het gewenste natuurbeschermingsbeleid kan bijdragen en ook in aanmerking moet worden genomen in het kader van deze activiteit, dan kan de Commissie daarmee instemmen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1453/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1993)

(94/C 32/49)

Betreft: Het „Veikos-domein” in Athene

De Atheense bosdienst overtreedt de wet door haar weigering om aan de prefect van Athene voor te stellen het „Veikos-domein” opnieuw aan te merken als gebied dat herbebost moet worden. Kan de Commissie, overwegende dat dit „domein” een staatsdomein is (krachtens Besluit D 39354/1987 van het Ministerie van Financiën) en dat in Attika het milieu zwaar is aangetast, de Griekse overheid vragen alle nodige maatregelen te nemen voor de herbebosing van dit domein?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(18 oktober 1993)

De ruimtelijke ordening ressorteert over het algemeen onder de bevoegdheid van de nationale instanties.

De Commissie beschikt dan ook over geen enkel juridisch instrument om bij de Griekse instanties in deze kwestie tussenbeide te komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1490/93

van de heer Panayotis Roumeliotis (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1993)

(94/C 32/50)

Betreft: Noodzaak van de inrichting van een nationaal park op Rhodos

Uit de verklaringen van vertegenwoordigers van het plaatselijk zelfbestuur op Rhodos blijkt dat er op dit eiland een grote behoefte aan een nationaal park bestaat.

Door de inrichting van een dergelijk park zal de plaatselijke fauna en met name de zeldzame hertesoot Dama Dama beschermd kunnen worden. Deze hertesoot, die honderden jaren lang in groten getale in de bossen van Rhodos voorkwam, dreigt nu ondanks de lofwaardige inspanningen

van het gemeentebestuur uit te sterven. Hiervoor zijn enerzijds de recente bosbranden en anderzijds de sterk toegenomen stroperij verantwoordelijk.

Is de Commissie bereid een initiatief ter zake te steunen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(1 oktober 1993)**

Volgens de onlangs door het Ministerie van Landbouw verstrekte gegevens wordt het natuurlijk cypressenwoud van Embonas (Rhodos) als beschermd natuurmonument beschouwd.

Het gaat hier evenwel niet om een beschermingszone die is aangewezen ingevolge artikel 4 van Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand, die de enige communautaire rechtsgrond vormt voor het natuurbehoud.

Het geachte Parlementslid wordt eveneens verwezen naar de antwoorden die de Commissie heeft gegeven op de schriftelijke vragen nr. 2313/91 van de heer Michael Papayannakis⁽¹⁾ en nr. 1831/92 van de heer Sotiris Kostopoulos⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 309 van 26. 11. 1992.

⁽²⁾ PB nr. C 6 van 11. 1. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1505/93

van mevrouw Nel van Dijk (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1993)

(94/C 32/51)

Betreft: Ongeoorloofde Nederlandse staatssteun aan aluminiumfabriek Aldel en Pechiney (artikelen 92 en 93)

De Aldel-aluminiumfabriek en het moederconcern Hoogovens, en ook Pechiney onderhandelen met minister Andriessen van Economische Zaken (NL) over een verdergaande financiële steun aan beide bedrijven, door een additionele reductie van de energieprijzen bovenop de jaarlijkse „subsidie” die zij krijgen in de vorm van een vermindering op de kostprijs van de elektrische energie.

Is de Commissie met mij van mening dat de bestaande en geplande steunmaatregelen van de Nederlandse Staat onverenigbaar zijn met artikel 92, lid 1, van het Verdrag, dat de uitzonderingen onder artikel 92, leden 2 en 3, niet van toepassing zijn, dat deze steun onverenigbaar is met het vijfde milieuactieprogramma en derhalve verboden dient te worden?

Is de Commissie bereid tegen de Nederlandse Staat op te treden (artikel 93, lid 2)?

Zo niet, waarom niet?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1508/93

van mevrouw Nel van Dijk (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1993)

(94/C 32/52)

Betreft: Optreden (artikel 130 R) tegen de Nederlandse Staat in verband met subsidies aan de aluminiumfabriek Aldel die tegen het duurzaamheidsprincipe ingaan

De Aldel-aluminiumfabriek en het moederconcern Hoogovens, en ook Pechiney onderhandelen met minister Andriessen van Economische Zaken (NL) over een verdergaande financiële steun aan beide bedrijven, door een additionele reductie van de energieprijzen bovenop de jaarlijkse „subsidie” die zij krijgen in de vorm van een vermindering op de kostprijs van de elektrische energie.

Is de Commissie met mij van mening dat deze steunmaatregel van de Nederlandse Staat

- in strijd is met het principe „de vervuiler betaalt” (artikel 130 R, lid 2),
- onverenigbaar is met de letter en de geest van het vijfde milieuactieprogramma,
- strijdig is met het principe van het internaliseren van de externe kosten, en
- contraproductief is met de doelstelling van de Gemeenschap van een stabilisatie van de CO₂-uitstoot in het jaar 2000?

Is de Commissie bereid op te treden tegen deze steunmaatregelen, zich baserend op artikel 130 R, lid 3, derde gedachtenstreepte, omdat de lasten voor zowel het milieu als voor de burgers die voortvloeien uit niet-optreden onverenigbaar zijn met de doelstellingen die de Gemeenschap nastreeft?

Zo niet, waarom niet?

**Gecombineerd antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen nr. 1505/93 en nr. 1508/93

(12 oktober 1993)

De Commissie heeft uit krantenartikelen kennis genomen van het feit dat de aluminiumfabrieken van Pechiney in Vlissingen en Aldel in Delfzijl in de komende jaren een vermindering op de kostprijs van elektriciteit zal worden verleend.

Daar een dergelijke maatregel staatssteun kan vormen in de zin van artikel 92, lid 1, EEG-Verdrag, heeft de Commissie bij schrijven van 28 april 1993 de Nederlandse autoriteiten verzocht de betrokken maatregelen aan te melden, met inbegrip van relevante gegevens, ten einde de Commissie in staat te stellen de maatregelen te toetsen aan de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag.

Afhankelijk van de inhoud van het antwoord van de Nederlandse Regering zal de Commissie de desbetreffende bepalingen van de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag toepassen.

De Commissie zal ook rekening houden met de richtsnoeren van de Gemeenschap inzake staatssteun voor milieubescherming.

Artikel 130 R EEG-Verdrag geeft de Commissie geen bevoegdheid tot optreden jegens de Lid-Staat omdat deze staatssteun verleent aan bepaalde ondernemingen. Het artikel stelt veeleer de doelstellingen van een communautair beleid op milieugebied vast, en bevat dan ook de elementen waarmee rekening wordt gehouden bij de uitwerking van dit beleid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1507/93

van mevrouw Nel van Dijk (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1993)

(94/C 32/53)

Betreft: Controle op staatssteun aan bedrijven die primair aluminium produceren

In antwoord op schriftelijke vraag nr. 16/91 ⁽¹⁾ antwoordt de Commissie dat zij geen inzicht heeft in de in deze sector gesloten contracten. Verder stelt zij dat in gevallen waar het prijsniveau erop duidt dat de prijs een steunelement zou kunnen bevatten, de Commissie kan optreden.

Volgens artikel 93, lid 1, onderwerpt de Commissie de bestaande steunmaatregelen aan een voortdurend onderzoek.

Hoe kan de Commissie in het kader van dit voortdurend onderzoek weten of er sprake is van steun aan aluminium-bedrijven als ze geen inzicht heeft in de in deze sector gesloten contracten voor de levering van elektriciteit?

Is de Commissie ooit, conform artikel 93, lid 2, opgetreden tegen staatssteun aan primaire aluminiumbedrijven, en kan de Commissie uitleggen waarom (niet)?

⁽¹⁾ PB nr. C 214 van 16. 8. 1991, blz. 104.

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(12 oktober 1993)

De Lid-Staten zijn ingevolge artikel 93, lid 3, EEG-Verdrag, verplicht tot tijdige aanmelding van voornemens tot verlening of wijziging van steun ten einde de Commissie in staat te stellen haar opmerkingen te maken. De Lid-Staten mogen de betrokken steunmaatregel niet tot uitvoering brengen voordat de Commissie de betrokken maatregel heeft goedgekeurd. Indien de Commissie van mening is dat een voornemen niet verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt uit het oogpunt van artikel 92 EEG-Verdrag, leidt zij de procedure van artikel 93, lid 2, EEG-Verdrag, in.

Ingevolge artikel 93, lid 1, EEG-Verdrag, onderwerpt de Commissie te zamen met de Lid-Staten in die Staten

bestaande steunregelingen aan een voortdurend onderzoek. Indien de voorwaarden waaronder de steun werd goedgekeurd zijn gewijzigd, en er geen rechtvaardiging voor de voortgezette goedkeuring van de betrokken steunregeling is, treedt de Commissie dienovereenkomstig op.

De Commissie heeft in verschillende gevallen de procedure van artikel 93, lid 2, EEG-Verdrag, ingeleid met betrekking tot steun die door Lid-Staten ten behoeve van de aluminiumproductie is verleend en heeft eindbeslissingen genomen waarin bepaald werd dat ontvangen steun moest worden terugbetaald. Tot deze gevallen behoren onder andere Alcan Ludwigshafen en BUG-Alutechnik in Duitsland alsmede Alumina en Comsal in Italië.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1523/93

van mevrouw Cristiana Muscardini (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1993)

(94/C 32/54)

Betreft: Armoede in de Gemeenschap

Uit de gegevens die de Europese Conferentie van plaatselijke en regionale overheden heeft verstrekt, blijkt dat 51 van de 350 miljoen EG-burgers „beneden de armoededrempel” leven en dat 5 miljoen mensen zelfs dakloos zijn.

Wat denkt de Commissie, mede gezien het gebrek aan sociale huisvesting in de Gemeenschap, te doen om ten minste het recht op huisvesting te garanderen?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(30 september 1993)

De Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over het voortduren en het ontstaan van situaties van sociale uitsluiting en heeft meer bepaald recentelijk hierover een mededeling ingediend („Op weg naar het Europa van de solidariteit. Opvoering van de strijd tegen de sociale uitsluiting, bevordering van de integratie”) ⁽¹⁾.

In deze mededeling wordt de nadruk gelegd op de multidimensionale aard van het proces van sociale uitsluiting en wordt er onder meer aan herinnerd dat een goede huisvesting een van de doorslaggevende factoren van sociale integratie is. Tevens wordt in deze mededeling gewezen op het belang van een plechtige bevestiging van de desbetreffende rechten en de daarmee samenhangende bevordering van goede praktijken en een goed beleid.

De Gemeenschap heeft echter geen specifieke bevoegdheid op huisvestingsgebied. De Commissie overweegt bijgevolg geen wetgevingsinitiatieven inzake het recht op huisvesting. Haar activiteiten op dit gebied hebben hoofdzakelijk ten

doel de uitwisseling van informatie en de overdracht van goede praktijken te bevorderen, vooral door een passende ondersteuning van de Europese netwerken van niet-gouvernementele organisaties of van woningcorporaties die op dit terrein werkzaam zijn, en meer in het algemeen de publieke discussie over de rechten van de kansarmen te stimuleren.

(¹) Doc. COM(92) 542 def. van 23. 12. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1525/93

van mevrouw Cristiana Muscardini (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1993)

(94/C 32/55)

Betreft: Milieubeschermingsprojecten in de waterwingebieden aan de voet van de Alpen

De verbetering van het door stortplaatsen voor stedelijk en industrieel afval zwaar aangetaste ecosysteem in de waterwingebieden aan de voet van de Alpen vormt momenteel een van de prioriteiten van de bescherming van het milieu en van de volksgezondheid.

Kan de Commissie in dit verband zeggen of zij het zgn. Affiri-project heeft bestudeerd, dat eenvoudigweg inhoudt dat op de meerbodem een zuurstofinstallatie wordt geplaatst die aan de oppervlakte water aanzuigt en dat, na het op buitentemperatuur te hebben gezuiverd, via een tweede collector terugpompt in het meer?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(30 september 1993)

De communautaire wetgeving ter bescherming van het aquatisch milieu schrijft diverse kwaliteitsnormen en -doelstellingen voor die de Lid-Staten moeten verwezenlijken. Het is evenwel aan de Lid-Staten om de maatregelen te treffen die zij noodzakelijk achten om aan de in de desbetreffende wetgeving gestelde eisen te voldoen.

Onder normale omstandigheden onderzoekt de Commissie de door de verschillende Lid-Staten geplande verbeteringen niet in detail en de Commissie heeft dan ook geen onderzoek ingesteld naar het Affiri-project.

Mocht het geachte Parlementslid evenwel menen dat de tenuitvoerlegging van het Affiri-project inbreuk maakt op de communautaire wetgeving, dan zou de Commissie

gaarne meer gerichte informatie ontvangen, zodat deze kwestie uitvoerig kan worden onderzocht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1544/93

van de heer Alex Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 juni 1993)

(94/C 32/56)

Betreft: Afvoer van radioactief afval

Over welke informatie beschikt de Commissie ten aanzien van de geplande afvoerroute voor radioactieve afvalstoffen die ontstaan bij de opwerking in

- a) Dounreay,
- b) Sellafield,
- c) La Hague,
- d) Karlsruhe en
- e) Mol?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(30 september 1993)

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, zijn de geplande afvoerroutes voor radioactief opwerkingsafval als volgt:

- a) Dounreay: laagactief afval wordt verwijderd in groeven ter plaatse. Middelhoogactief afval wordt opgeslagen totdat er een door Nirex te leveren faciliteit beschikbaar is. Hoogactief afval moet worden verglaasd en overeenkomstig het beleid van de Britse Regering gedurende 50 à 100 jaar worden opgeslagen.
- b) Sellafield: laagactief afval wordt verwijderd in Drigg in vlak onder de oppervlakte gelegen constructies. Zodra de onder a) genoemde Nirex-faciliteit beschikbaar is, zal laagactief en middelactief afval worden afgevoerd naar deze faciliteit. Voor hoogactief afval geldt de oplossing onder a). Afval dat ontstaat bij de opwerking van buitenlandse afgewerkte splijtstof wordt behandeld op de in de bilaterale contractuele regelingen overeengekomen manier.
- c) La Hague: tot 1992 werd laagactief afval afgevoerd naar een vlak onder de oppervlakte gelegen constructie in het „Centre de la Manche”; nu wordt het afgevoerd naar een soortgelijke nieuwe installatie bij het „Centre de l'Aube”. Middelactief en hoogactief afval en afval met lange halveringstijd worden na verglazing voorlopig opgeslagen totdat er een speciale verwijderingsfaciliteit beschikbaar komt, die volgens de in de Franse atoomwet van december 1991 beoogde planning en procedures moet worden ontwikkeld.
- d) Karlsruhe: de verschillende typen afval worden ter plaatse opgeslagen en zullen al naar gelang van het type

worden afgevoerd naar diverse ondergrondse installaties (Konrad voor afval dat geen warmte afgeeft) zodra deze operationeel zijn. Hoogactief afval wordt in vloeibare vorm opgeslagen in afwachting van verglazing in de installatie Pamela in Mol.

- e) Mol: de verschillende typen afval worden geconditioneerd en opgeslagen, in afwachting van regeringsbesluiten over de bouw van een vlak onder de oppervlakte gelegen installatie voor de verwijdering van laagactief afval en een diepgelegen ondergrondse installatie voor andere afvaltypen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1548/93

van de heer Alex Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 juni 1993)

(94/C 32/57)

Betreft: Export van smeltveiligheden naar Iran en Irak

Over welke informatie beschikt de Commissie met betrekking tot het aantal bedrijven binnen de Gemeenschap dat smeltveiligheden produceert van de typen M7-39A1 en M-131? Over welke informatie beschikt de Commissie met betrekking tot de export van dergelijke smeltveiligheden uit Lid-Staten van de Gemeenschap naar

- a) Iran en
b) Irak sinds 1983?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(25 oktober 1993)

De Commissie beschikt over niet de minste informatie met betrekking tot de produktie in en de uitvoer uit de Lid-Staten van smeltveiligheden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1555/93

van de heer Alex Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 juni 1993)

(94/C 32/58)

Betreft: Plutonium

Is de Commissie voornemens een exemplaar aan te vragen van het verslag van het „International Seminar on the Plutonium Legacy: Nuclear Proliferation out of control”,

dat op 21 april jl. onder auspiciën van de Independent Oxford Research Group in Rhodes House te Oxford heeft plaatsgevonden?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(25 oktober 1993)

De Commissie heeft het desbetreffende document ontvangen, maar meent dat het niet op haar weg ligt dienaangaande een standpunt in te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1570/93

van mevrouw Christine Oddy (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 juni 1993)

(94/C 32/59)

Betreft: Bescherming van vogels in Malta

Welke stappen denkt de Commissie te nemen om aan de jacht in Malta op vogels die tot de in de Europese Gemeenschap beschermde soorten behoren een einde te maken?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(1 oktober 1993)

De Commissie is zich ten volle bewust van de ecologische problemen van de vogeljacht op Malta.

In haar op 30 juni 1993 gepubliceerd advies over Malta's toetredingsverzoek stelt de Commissie het volgende:

„De niet-duurzame jacht op vogels op Malta vormt evenwel een bijzonder groot probleem. Weliswaar hebben de Maltese autoriteiten regelingen vastgesteld ten einde de vogeljacht aan strakkere banden te leggen, maar deze zijn niet toereikend uit het oogpunt van de EG-wetgeving. De Maltese autoriteiten zullen dan ook aanzienlijke inspanningen moeten leveren om de EG-bepalingen uit te voeren en zullen in deze duidelijke toezeggingen aan de EG moeten doen.”

Opgemerkt zij dat de Commissie onlangs is medegedeeld dat de Regering van Malta momenteel werkt aan een hervorming van de bestaande wetgeving en een betere en meer doeltreffende tenuitvoerlegging daarvan. Door deze hervormingen zou de Maltese wetgeving beter gaan stroken met de communautaire bepalingen, met name die van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad inzake het behoud van de vogelstand.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1571/93

van de heer Miguel Arias Cañete (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 juni 1993)

(94/C 32/60)

Betreft: Financiering van een actieprogramma voor het gebied Doñana

Onlangs is de Commissie een actieprogramma voorgelegd voor het gebied Doñana met een begroting van meer dan 63 miljard peseta.

In de Spaanse pers is meegedeeld dat de bijdrage van de Gemeenschap aan genoemd programma zal worden gefinancierd uit de „kleine letters van Edinburg” of, wat het zelfde is, de conclusies van het presidentschap van document SN 456/92, deel C, blz. 12 c waarin een paragraaf is opgenomen waarin de Commissie zich heeft verplicht om de specifieke situatie van Spanje in 1994 te herzien met het oog op de regressieve elementen van het huidige van kracht zijnde stelsel van eigen middelen.

Kan de Commissie in dit verband mededelen of zij voornemens is genoemd actieprogramma te financieren en, zo ja, op grond van welke juridische basis en uit welke begrotingspost?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(25 oktober 1993)

Het geachte Parlementslid zij verwezen naar de antwoorden van de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 601/93, nr. 1107/93 en nr. 1274/93 van de heer Valverde Lopez ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 297 van 3. 11. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1575/93

van de heer Michael Welsh (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 juni 1993)

(94/C 32/61)

Betreft: Terugvordering van illegale overheidssteun in België

In 1984 heeft de heer Andriessen van de Commissie in zijn hoedanigheid als verantwoordelijke voor het mededingingsbeleid met de bevoegde Belgische minister, de heer Eyskens, erkend dat steun betaald aan de Belgische onderneming Beaulieu na het verwerven van de failliete tapijtproducent Fabelta Zwijnaarde illegaal was en zou moeten worden terugbetaald aan de Belgische overheid. Deze overeenkomst werd bevestigd in een briefwisseling.

In 1986 en in antwoord op schriftelijke vraag nr. 2030/85 ⁽¹⁾ van mevrouw Van Hemeldonck heeft commissaris Sutherland bevestigd dat deze zaak op bevredigende wijze was opgelost.

Naar het schijnt heeft echter de onderneming Beaulieu voor het gerecht aangevochten dat de Belgische overheid deze subsidie kan terugvorderen en op grond hiervan de steun nog niet terugbetaald, acht jaar nadat deze als onwettelijk is bestempeld.

Kan de Commissie mededelen welke stappen zij zal nemen om haar besluit door te zetten en hoe de klacht voor een Belgische rechtbank te verenigen is met het beginsel van de voorrang van het communautair recht?

⁽¹⁾ PB nr. C 142 van 9. 6. 1986, blz. 8.

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(18 oktober 1993)

Nadat de Belgische Regering bij schrijven van 26 juli 1988 had bevestigd geen uitvoering te hebben gegeven aan de beschikking van de Commissie van 30 november 1983 — waarin deze de aan de firma Fabelta betaalde steun onverenigbaar met het EEG-Verdrag verklaarde en de terugbetaling ervan verlangde — heeft de Commissie bij het Hof van Justitie een beroep ingesteld.

Op 21 februari 1990 stelde de Commissie vast dat aan haar beschikking geen uitvoering was gegeven en heeft zij de Belgische autoriteiten op hun verplichtingen gewezen.

Sedert die datum wijst de Commissie geregeld op het feit dat zij niet voornemens is de Beaulieu-groep, eigenaar van de firma Fabelta, te ontslaan van haar communautaire verplichtingen, ook niet nadat de zaak bij de Belgische nationale rechtbanken aanhangig was gemaakt.

In verband hiermede hebben de Belgische autoriteiten de Commissie medegedeeld dat de zaak-Fabelta op 24 september 1993 bij de Rechtbank van Koophandel te Gent zou worden bepleit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1576/93

van de heer Michael Welsh (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 juni 1993)

(94/C 32/62)

Betreft: Vervolg van christenen en animisten in Soedan

Volgens bronnen van de christelijke kerken en ontwikkelingsdeskundigen staat de vervolging van de zuidelijke stammen in de Soedan door de islamitische overheid, wat een systematische poging schijnt te zijn om een islamitische staat te vestigen en alle andere godsdiensten op te heffen, onomstotelijk vast.

De burgeroorlog tussen het noorden en het zuiden is een dekmantel voor het massale wegslepen van de zuidelijke bevolking en het inrichten van concentratiekampen waar folteringen en verkrachtingen aan de orde van de dag zijn en christenen en animisten zich onder dwang moeten bekeren. Naar het schijnt gebruiken de islamitische hulpagentschappen het voorzien van de meest noodzakelijke levensbehoeften als een middel tot bekering door deze voorzieningen voor degenen die hun geloof niet willen afzweren te weigeren.

Kan de Commissie een overzicht geven van haar betrekkingen met de overheid van Soedan en mededelen welke maatregelen zij neemt om een einde te maken aan de vervolging van zijn burgers? Kan de Commissie bevestigen dat geen hulp andere dan humanitaire bijstand aan de slachtoffers van de oorlog zal worden gegeven aan de overheid van Soedan en dat de verantwoordelijke commissaris de nodige aanwijzingen zal geven aan de vertegenwoordigers van de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie
(22 oktober 1993)**

De Commissie volgt de mensenrechtensituatie in Soedan van nabij en neemt elke gelegenheid waar om de Soedanese Regering nadrukkelijk te wijzen op haar verplichting ervoor te zorgen dat de mensenrechten in haar land ten volle worden nageleefd.

Gezien de onbevredigende situatie in Soedan en inzonderheid het feit dat de naleving van de mensenrechten steeds meer te wensen overlaat, schorste de Commissie in maart 1990 de programmeringsdialoog met de Soedanese Regering over het gebruik van de Lomé IV-ontwikkelingsfondsen. Na de executie van een Soedanese onderdaan die in Juba voor de Commissie werkte, veroordeelden de Gemeenschap en haar Lid-Staten in oktober 1992 publiekelijk de „verregaande onverschilligheid ten aanzien van de mensenrechten” bij de Soedanese overheid en gaven zij uiting aan „hun afschuw voor de systematische schendingen van de mensenrechten in het hele land”. De Gemeenschap en haar Lid-Staten verleenden hun steun toen de Algemene Vergadering van de VN in december 1992 een resolutie aannam waarbij zij de Regering van Soedan aanmaande de mensenrechten ten volle na te leven en op alle partijen een beroep deed om in dit verband samen te werken. Nadien behoorden zij tot de initiatiefnemers van een resolutie die in maart 1993 door de VN-mensenrechtencommissie werd aangenomen en waarin deze de schendingen van de mensenrechten veroordeelde en een speciale rapporteur aanstelde om over de situatie verslag uit te brengen.

Als gevolg van een besluit van de Raad van ministers van Ontwikkelingssamenwerking in mei 1993 bezocht een ministeriële Trojkamissie Soedan in juni 1993 om erop te wijzen dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten zwaar tillen aan de humanitaire noodsituatie en de dringende behoefte om de daarmee verband houdende problemen op te lossen. Tijdens dit bezoek attendeerde de Trojka alle bij het conflict betrokken partijen erop dat de Gemeenschap en haar

Lid-Staten zich zorgen maken over de aanhoudende meldingen van ernstige schendingen van de mensenrechten in heel Soedan. Tevens herinnerde zij de regering eraan dat gebrek aan vooruitgang bij het normaliseren van de mensenrechtensituatie en bij de naleving van de democratische verantwoordingsplicht de reden is geweest om de ontwikkelingsbijstand aanzienlijk te verlagen.

De Europese Raad heeft tijdens de recente vergadering in Kopenhagen zijn ernstige bezorgdheid uitgesproken over de mensenrechtensituatie in Soedan en de Soedanese Regering ertoe aangespoord geen activiteiten te steunen die indruisen tegen constructieve betrekkingen met de Gemeenschap en haar Lid-Staten. De Europese Raad verklaarde dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten aan de hand van het verslag van de Trojkamissie zullen overwegen hoe zij er het best toe kunnen blijven bijdragen om in de benarde situatie van het Soedanese volk verbetering te brengen, die zich onder meer ook uit in het herstel van de mensenrechten.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1584/93
van mevrouw Raymonde Dury (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 juni 1993)
(94/C 32/63)**

Betreft: Uitwisseling van informatie tussen de Lid-Staten op het gebied van de beroepsopleiding voor werklozen

Krachtens artikel 128 van het Verdrag van Rome maakt de beroepsopleiding onmiskenbaar deel uit van de communautaire actieterrain. In het Verdrag van Maastricht krijgt zij overigens nog veel meer aandacht. Gezien de stijging van de werkloosheid in alle landen van de Gemeenschap verdient het beleid om in een geschikte opleiding voor werklozen te voorzien prioriteit.

Hoe staat het momenteel met de samenwerking tussen de Lid-Staten op het gebied van de uitwisseling van informatie over de beroepsopleiding voor werklozen?

Wat denkt de Commissie te ondernemen om de coördinatie op het gebied van de beroepsopleiding en in het bijzonder die ten behoeve van de werklozen op interregionaal niveau en in grensgebieden te bevorderen?

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1585/93
van mevrouw Raymonde Dury (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 juni 1993)
(94/C 32/64)**

Betreft: Instrument voor een vergelijkende analyse van de voorzieningen op het gebied van de beroepsopleiding voor werklozen

Gezien de alarmerende stijging van de werkloosheid in de Gemeenschap is de ontwikkeling van beleidsvormen die

gericht zijn op een doeltreffende en geschikte beroepsopleiding voor werklozen van fundamenteel belang. De komende jaren zal de uitwisseling van informatie tussen de Lid-Staten over hun respectieve ervaringen een *conditio sine qua non* zijn voor het welslagen van de coördinatie van het beleid inzake beroepsopleiding op Europees niveau.

Beschikt de Commissie over een instrument voor een vergelijkende analyse van de nationale/regionale voorzieningen (zoals Misso) op het gebied van de beroepsopleiding voor werklozen, waardoor een beter inzicht in elkaars ervaringen kan worden verworven? Indien dit niet het geval is, overweegt zij dan de invoering van soortgelijke regelingen?

**Gecombineerd antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1584/93 en nr. 1585/93
(11 november 1993)**

De Commissie heeft in 1982 onder de naam Misep (Onderling Informatiesysteem inzake werkgelegenheidsbeleid) een communautair netwerk opgericht; dit omvat, naast correspondenten van de werkgelegenheidsdiensten van de Lid-Staten, vertegenwoordigers van de Commissie en van de OESO en een centraal secretariaat.

Dit instrument komt tegemoet aan de wens die de Lid-Staten in de Raad hebben geuit om wederzijds op de hoogte te worden gehouden van de ontwikkelingen in de nationale beleidsmaatregelen en -structuren inzake werkgelegenheid. Het doel van het Misep is „de gegevens in de Lid-Staten verzamelen, samenvatten, vertalen en verspreiden om de uitwisseling van ervaringen te bevorderen en de Commissie in staat te stellen haar coördinerende rol op communautair niveau te spelen”.

Om een ruime verspreiding van deze gegevens te waarborgen publiceert het netwerk een driemaandelijks „beleidspublicatie” (Informisep) met artikelen over de nieuwe maatregelen die in de Lid-Staten op werkgelegenheidsgebied zijn genomen, alsmede vergelijkende artikelen over maatregelen, evaluatiestudies en statistische gegevens. Verder geeft het netwerk per land een basisinformatieverslag uit waarin de structuur en de inhoud van het werkgelegenheidsbeleid van iedere Lid-Staat worden beschreven.

Met betrekking tot beroepsopleiding in het algemeen heeft het communautaire initiatief Euroform tot doel de acties voor beroepsopleiding en bevordering van de werkgelegenheid een communautaire dimensie te verlenen, tot de coördinatie en de convergentie van de inspanningen, de netwerken en de structuren op regionaal, nationaal en communautair niveau bij te dragen, transnationale acties voor uitwisselingen op te zetten en de bij de beroepsopleiding betrokkenen te ondersteunen, opdat zij met de technologische veranderingen meegaan en hun management- en evaluatiemethodes verbeteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1609/93

van de heer Mihail Papayannakis (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 juni 1993)

(94/C 32/65)

Betreft: Ambulante handel in de Gemeenschap

In de Griekse Wet nr. 2000/91 zijn bepalingen opgenomen die onverenigbaar zijn met het Gemeenschapsrecht en het EEG-Verdrag. Meer bepaald stelt artikel 30, lid 1, dat het „na het van kracht worden van deze wet verboden is enigerlei commerciële activiteit uit te oefenen in een niet overdekte ruimte . . . Hetzelfde verbod geldt ook voor de ambulante handel”. Het later uitgevaardigd Regelgevend Besluit nr. 559/92 van het Ministerie van Handel bepaalt dat: „vergunningen verleend worden na advies van de plaatselijke Vereniging voor de handel, aan specifieke categorieën van personen (b.v. gehandicapten) en voor traditionele waren en activiteiten”.

De toestand ter zake is als volgt:

1. De bovenvermelde wet en het regelgevend besluit van het Ministerie van Handel zijn strijdig met artikel 54, onder c), en artikel 86 van het EEG-Verdrag, alsook met Richtlijn 75/369/EEG⁽¹⁾ „houdende maatregelen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor de werkzaamheden die op ambulante wijze worden verricht en houdende met name overgangsmaatregelen voor deze werkzaamheden”.
2. De wet druist volledig in tegen de verklaringen van de heer Delors, dat de ambulante handel een onvervangbare sociaal-politieke functie heeft die de markten van steden nieuw leven inblaast; hij stelde dan ook voor, aan de ambulante handel het recht op vrij verkeer zonder belemmeringen of discriminaties te verlenen, zodat deze op gelijke voet met de permanent gevestigde handel kan functioneren.
3. De wet betekent een zware klap voor de ambulante kleinhandelaren die een belangrijke component van de Europese handel uitmaken en een niet te veronachtzamen economische en sociale rol spelen (in Griekenland vinden 50 000 mensen werk in de ambulante handel en in de Gemeenschap geven meer dan 800 000 ondernemingen meer dan 1,2 miljoen mensen een volle baan in deze sector).

Kan de Commissie in het licht hiervan op de volgende vragen antwoorden:

1. Is zij voornemens een nieuwe studie te laten uitvoeren over de rol van de ambulante handel in de plaatselijke economieën?
2. Wat is haar oordeel over de gewraakte bepaling in Wet nr. 2000/91 en welke maatregelen denkt zij te nemen tegen de weigering van de Griekse Regering om haar wetgeving aan te passen aan Richtlijn 75/369/EEG en de artikelen van het EEG-Verdrag?

⁽¹⁾ PB nr. L 167 van 30. 6. 1975, blz. 29.

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie
(14 oktober 1993)**

Het door het geachte Parlementslid aangesneden probleem heeft betrekking op de verenigbaarheid van de Griekse wetgevingsbepalingen inzake de ambulante handel met enerzijds de bepalingen van het EEG-Verdrag betreffende het vrij verrichten van diensten (artikel 59) en anderzijds de bepalingen van Richtlijn 75/369/EEG betreffende overgangsmaatregelen die ertoe strekken het recht van vestiging en de vrije verrichting van diensten in de ambulante handel te vergemakkelijken.

De Griekse wetsbepalingen die het geachte Parlementslid aanhaalt, beperken de uitoefening van deze bezigheid tot bepaalde categorieën personen (bij voorbeeld gehandicapten) en tot bepaalde traditionele activiteiten.

De Commissie is zich ervan bewust dat de ambulante handel een belangrijke sociaal-politieke functie heeft die de markten van steden nieuw leven inblaast.

Deze activiteit is een dienst in de zin van artikel 60 van het EEG-Verdrag en valt naar gelang van het geval onder artikel 52 (recht van vestiging) en volgende, of onder de artikelen 59 en volgende (vrij verrichten van diensten). Het onderscheid tussen deze beide fundamentele vrijheden van het Verdrag kan subtiel zijn.

Voor de toepassing van genoemde Verdragsbepalingen is echter vereist dat de verrichting van diensten een grensoverschrijdend element bevat.

Het door het geachte Parlementslid naar voren gebrachte probleem kent echter geen grensoverschrijdend element, omdat het betrekking heeft op de situatie binnen een Lid-Staat, en valt derhalve niet onder de bevoegdheid van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1614/93

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 juni 1993)
(94/C 32/66)

Betreft: Projecten in verband met aquacultuur

In het kader van het AIR- en het vroegere FAR-programma ondersteunt de Gemeenschap projecten die nieuwe projectietechnieken in de aquacultuur onderzoeken.

Mag ik van de Commissie vernemen welke projecten (en voor welke bedragen) er in de jaren 1990, 1991 en 1992 werden ondersteund?

Mag ik tevens van de Commissie vernemen wat deze projecten concreet inhielden en wat de resultaten ervan zijn?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(3 september 1993)**

De meeste onderzoeksprojecten op het gebied van de aquacultuur die in het kader van de programma's FAR (onderzoek en coördinatie van onderzoek in de visserijsector) en AIR (onderzoek landbouw en agro-industrie, met inbegrip van de visserij) worden gefinancierd, zijn onder meer gericht op de door het geachte Parlementslid bedoelde ontwikkeling en verbetering van produktietechnieken. Het aantal uit hoofde van het programma FAR gefinancierde aquacultuurprojecten bedraagt 47, en de in dit verband door de Gemeenschap verleende bijstand 11,68 miljoen ecu. In het kader van het programma AIR zijn tot op heden 20 aquacultuurprojecten geselecteerd, waarmee ongeveer 12,5 miljoen ecu aan steun van de Gemeenschap zal zijn gemoed.

Een informatiepakket met alle bijzonderheden over elk van de bedoelde projecten wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1615/93

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 juni 1993)
(94/C 32/67)

Betreft: Invoer van hop uit de voormalige Sowjetunie

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 3257/92⁽¹⁾ reageerde de bevoegde commissaris dat de Commissie geen weet had van invoer van hop uit de voormalige USSR in de periode 1986-1991.

Nadere informatie leerde mij dat er minstens bereide hop van het oogstjaar 1987 uit de voormalige USSR naar België werd ingevoerd.

Mag ik de Commissie vragen hoe het komt dat deze invoer niet in haar statistieken voorkomt? Kan de Commissie mij verzekeren dat de Lid-Statens de verplichtingen die in Verordening (EEG) nr. 737/90⁽²⁾ voorkomen effectief naleven? Hoe wordt dit door de Gemeenschap gecontroleerd?

⁽¹⁾ PB nr. C 137 van 15. 5. 1993, blz. 26.

⁽²⁾ PB nr. L 82 van 29. 3. 1990, blz. 1.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(20 oktober 1993)**

In de jaren 1986 en 1987 is er geen hop uit de voormalige Sowjetunie ingevoerd. In de periode 1988/1992 is daarentegen wel hop uit de voormalige Sowjetunie in de Gemeenschap ingevoerd; het betrof hier hobbellen, niet fijn gemaakt

en niet gemalen, noch in pellets (code 12 10 1000 in de gecombineerde nomenclatuur).

Er is een vergissing gemaakt bij het opvragen van gegevens uit de databank: hierbij is niet gevraagd om de cijfers over de invoer vanuit de voormalige Sowjetunie, maar om de cijfers voor de Oekraïne, dat sinds 1992 volwaardig lid van de Internationale Vereniging van hopproducenten is geworden.

In het licht van de informatie die de Commissie is meegedeeld, heeft zij geen redenen om aan te nemen dat sommige Lid-Staten niet alle bepalingen toepassen van Verordening (EEG) nr. 737/90 van de Raad van 22 maart 1990 betreffende de voorwaarden voor de invoer van landbouwproducten van oorsprong uit derde landen ingevolge het ongeluk in de kerncentrale van Tsjernobyl.

Bovendien heeft de Commissie krachtens deze verordening geen bevoegdheden om rechtstreekse controles op het grondgebied van de Lid-Staten uit te voeren, aangezien alleen de bevoegde nationale instanties gemachtigd zijn om dergelijke controles te verrichten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1632/93

van de heer Alexandros Alavanos (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juni 1993)

(94/C 32/68)

Betreft: Tenuitvoerlegging van Verordening (EEG) nr. 866/90

Ik heb vernomen dat alle kredieten die in 1993 uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 866/90 ⁽¹⁾ voor Griekenland zijn bestemd, reeds werden toegewezen, terwijl dit pas de vijfde maand van het jaar is.

Kan de Commissie medelen voor welke investeringsprojecten bedoelde kredieten werden of zullen worden toegewezen en wat zij denkt te ondernemen wanneer en indien voor het jaar 1993 bijkomende investeringsvoorstellen worden gedaan?

⁽¹⁾ PB nr. L 91 van 6. 4. 1990, blz. 1.

Antwoord van de heer Steichén
namens de Commissie

(30 september 1993)

In het kader van Verordening (EEG) nr. 866/90 zijn de beschikbare kredieten voor Griekenland voor de sectoren van de verwerking en afzet van landbouw- en bosbouwproducten die overeenkomstig het communautaire bestek voor Griekenland (Beschikking 92/80/EEG van de Commissie) ⁽¹⁾ voor financiële bijstand van de Gemeenschap in aanmerking komen, vastgesteld op 125 221 136 ecu tegen lopende prijzen voor de periode 1991-1993.

Tot dusverre is aan bijstand uit het EOFGL, afdeling Oriëntatie, voor zes operationele programma's die Griekenland voor deze periode heeft ingediend, een bedrag van in totaal 113 935 460 ecu vastgelegd. Het is als volgt verdeeld over de verschillende sectoren:

(in ecu)

Sectoren	Totaal
Bosbouwproducten	5 173 587
Vlees	16 111 056
Melk en zuivel	34 251 530
Eieren en slachtpluimvee	5 290 161
Diverse dierlijke producten (honing)	275 086
Graan	13 455 737
Oliehoudende gewassen	6 364 222
Wijn en alcohol	3 636 426
Groenten en fruit	28 094 457
Veevoeder	1 283 198
Totaal generaal	113 935 460

Bovendien heeft Griekenland in 1993 drie operationele programma's ingediend voor diverse sectoren waarvoor het in totaal 28 032 243 ecu bijstand van de Gemeenschap vraagt. Momenteel zijn er dus voor deze sectoren in Griekenland niet voldoende kredieten beschikbaar.

De Commissie gaat momenteel na of een oplossing kan worden gevonden om de bijkomende aanvragen van Griekenland te voldoen.

⁽¹⁾ PB nr. L 31 van 7. 2. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1655/93

van de leden Herman Verbeek en Friedrich-Wilhelm Graefe
zu Baringdorf (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 juni 1993)

(94/C 32/69)

Betreft: Dumping van vleesvoorraden van de Gemeenschap in de Sahel

Elk jaar opnieuw worden duizenden tonnen EG-vlees op de markt van het Sahelgebied en de aangrenzende Westafricaanse landen gedumpt en worden hiervoor aanzienlijke exportrestituties toegekend.

1. Kan de Commissie aangeven hoeveel ton vlees de laatste jaren op die manier werd geëxporteerd?
2. Kan zij ook aangeven hoeveel exportrestituties hiervoor werden toegekend?

3. Naar hoeveel landen van het Sahelgebied en naar hoeveel aangrenzende landen worden deze vleesvoorraden door de Gemeenschap geëxporteerd?
4. Is de Commissie zich ervan bewust dat het door deze export van EG-vlees voor de Westafrikaanse landbouwbevolking onmogelijk is tegen de concurrentie op te tornen?
5. Wanneer is de Commissie voornemens een einde te maken aan deze dumping van tonnen EG-vlees op de plaatselijke Westafrikaanse markten?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(7 oktober 1993)**

1. De totale uitvoer van vers of bevroren rundvlees (uitgedrukt in tonnen vlees zonder been) naar derde landen in West-Afrika uit de Gemeenschap bedroeg in

— 1989: 26 322 ton,

— 1990: 31 202 ton,

— 1991: 53 247 ton,

— 1992: 51 145 ton.

2. Sinds maart 1991 bedraagt de toegekende restitutie voor afzonderlijk verpakte stukken vlees zonder been 1 650 ecu/ton. Het totale bedrag aan restituties voor de uitvoer bedroeg bijvoorbeeld in 1992 84 miljoen ecu.

3. De belangrijkste bestemmingen in West-Afrika zijn Ivoorkust, Ghana en, in mindere mate, Benin. In 1991 en 1992 is naar deze drie landen alleen al ongeveer 90 % gegaan van de totale uitvoer naar West-Afrika, dat 17 landen telt.

4. De Commissie is zich ervan bewust dat bepaalde producerende landen in West-Afrika problemen hebben met de uitvoer, maar zij moet ook rekening houden met de reële invoerbehoefte van sommige andere landen in het gebied en met de situatie op de communautaire markt voor rundvlees. Zij moet dus een evenwicht vinden tussen de verschillende aspecten van dit probleem.

5. Na een eerste onderzoek, dat nog kan worden aangevuld met andere gegevens, heeft de Commissie op 12 juni 1993 besloten het onder 2. bedoelde restitutiebedrag voor de uitvoer naar West-Afrika met 15 % te verlagen. Bovendien zal de Commissie de ontwikkeling van de uitvoer blijven volgen en zo nodig de restituties verder aanpassen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1656/93

van mevrouw Nel van Dijk (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 juni 1993)

(94/C 32/70)

Betreft: De „dumping” van EG-vlees in de Sahelregio die EG-ontwikkelingshulp daar ondermijnt

De Gemeenschap subsidieert de export van vlees naar West-Afrika met Hfl. 4,50 per kilo. De Gemeenschap verleent ook ontwikkelingshulp in dezelfde regio om de rundvleesproductie ter plekke te ondersteunen. Door het „dumpen” van de Europese vleesoverschotten in de Sahel wordt de met Europese hulp opgebouwde veehouderij ondermijnd.

Is de Commissie ook niet van mening dat het een absurde zaak is dat het ontwikkelingsbeleid van de Gemeenschap in de Sahel wordt ondermijnd door de dumping van vlees door diezelfde Gemeenschap?

Is de Commissie bereid binnen zes maanden een onafhankelijk onderzoek te laten uitvoeren naar de gevolgen van de gesubsidieerde EG-vleesexport voor de ontwikkelingskansen van de veeboeren in de Sahel?

Is de Commissie bereid om binnen een jaar de export van gesubsidieerd EG-vlees, waardoor de ontwikkeling van de eigen vleesproductie in de Sahel wordt ondermijnd, te stoppen?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(1 oktober 1993)

De Commissie is zich ervan bewust dat bepaalde producerende landen in West-Afrika problemen hebben met de uitvoer, maar zij moet ook rekening houden met de reële invoerbehoefte van sommige andere landen in het gebied en met de situatie op de communautaire markt voor rundvlees. Zij moet dus een evenwicht vinden tussen de verschillende aspecten van dit probleem.

Na een eerste onderzoek, dat wel nog kan worden aangevuld met andere gegevens, heeft de Commissie op 12 juni 1993 besloten het restitutiebedrag voor de uitvoer naar West-Afrika voor afzonderlijk verpakte stukken vlees zonder been met 15 % te verlagen (1 400 ecu/ton in plaats van 1 650 ecu/ton). Bovendien zal de Commissie de ontwikkeling van de uitvoer blijven volgen en zo nodig de restituties verder aanpassen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1657/93

van mevrouw Nel van Dijk (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 juni 1993)

(94/C 32/71)

Betreft: Kerncentrale Dodewaard zonder geldige vergunning

1. Is het de Commissie bekend dat de exploitatievergunning (daterend uit 1988) voor de kerncentrale van Dodewaard (NL) op 2 juni 1992 door de Raad van State ongeldig werd verklaard?

2. Is de Commissie bekend met het feit dat deze kerncentrale nu terugvalt op de oorspronkelijke, maar ondertussen verouderde vergunning uit 1968?

3. Acht de Commissie het wenselijk dat de kerncentrale Dodewaard mag functioneren zonder deugdelijke wettelijke afspraken, terwijl de PSA (Probabilistic Safety Assessment — onderzoek naar de veiligheid) nog niet is afgesloten?

4. Gaat de Commissie ermee akkoord dat de Nederlandse Regering en het Nederlandse Parlement deze situatie gedogen totdat in 1995 een nieuwe vergunning wordt verleend? Strookt deze gang van zaken met de Europese richtlijnen?

5. Deelt de Commissie mijn mening dat deze kerncentrale stilgelegd dient te worden, waarna een milieu-effectrapportage dient te worden uitgevoerd voordat überhaupt over een nieuwe vergunning kan worden gesproken?

6. Wat zal de Commissie doen om aan deze ongewenste situatie een einde te maken?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(12 oktober 1993)

De Commissie wijst erop dat de verantwoordelijkheid voor de veiligheid van kerninstallaties bij de Lid-Staten ligt op wier grondgebied zij zich bevinden. Met name de vergunningen voor en de controle op de installaties behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de veiligheidsinstanties van de betrokken Lid-Staat, en er bestaat geen specifieke communautaire regelgeving ter zake.

Wat de kerncentrale van Dodewaard betreft, het Ministerie van Sociale Zaken van Nederland, de veiligheidsinstantie die bevoegd is tot het afgeven van exploitatievergunningen, heeft in de „Gedoogbeschikking Kernenergie Centrale Dodewaard” van 10 maart 1993 de precieze technische voorwaarden vastgesteld volgens welke een tijdelijke exploitatie van de centrale in voldoende veilige omstandigheden mogelijk is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1693/93

van de leden Jean-Pierre Raffin en Virginio Bettini (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 juni 1993)

(94/C 32/72)

Betreft: Illegale eendejacht in Frankrijk

Krachtens artikel 5 van Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ is de jacht op eendachtigen verboden gedurende de broedperiode. Het is nochtans niet lang geleden dat een minister in Frankrijk openlijk op de eendesoornten *Anas incatenata galliae* M. en J. M. joeg.

Aangezien het gebruikte wapen een bedreiging vormt voor het voortbestaan van deze dieren in de regio, valt het onder de verboden middelen zoals bedoeld in artikel 8 van voormelde richtlijn.

Hoe denkt de Commissie dit probleem op te lossen?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(14 oktober 1993)

De soort *Anas incantenata galliae* mag op grond van Richtlijn 79/409/EEG niet worden bejaagd, ofschoon zij soms wel wordt beschouwd als een soort die schade kan veroorzaken en dus onder toezicht moet worden gehouden.

Volgens de richtlijn moeten zulke regulerende maatregelen onder strikt gecontroleerde omstandigheden worden toegepast, zodat de instandhouding van de soort wordt gegarandeerd met een gunstige beschermingsstatus.

Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt, gaat het hier overigens om een soort die goed bestand is tegen druk van externe factoren, waarop zij gewoonlijk reageert met een hoger vermenigvuldigingstempo.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1714/93

van mevrouw Christine Crawley (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 juni 1993)

(94/C 32/73)

Betreft: Gelijke kansen voor mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt

Is de Commissie zich ervan bewust dat tal van organisaties zich momenteel profileren als werkgevers die het principe van gelijke kansen voor mannen en vrouwen toepassen?

Is zij bereid een juridische definitie te geven van het begrip „gelijke kansen-werkgever”, met ten behoeve van de Lid-Staten een aantal te hanteren criteria en richtsnoeren op het gebied van aanwerving, selectie, opleiding en loopbaanontwikkeling waaraan werkgevers moeten voldoen om voor deze kwalificatie in aanmerking te komen?

Is het de Commissie voorts bekend dat in sollicitatie- en in aanvraagformulieren voor het volgen van een opleiding of van middelbaar of hoger onderwijs vaak vragen voorkomen over leeftijd, geslacht, etniciteit en huwelijkse status?

Is de Commissie ook niet van mening dat dit soort informatie kan worden gebruikt om te discrimineren tegen belangrijke groepen in de bevolking die wellicht ondervertegenwoordigd zijn?

Vindt de Commissie ook niet dat het opvragen van dergelijke gegevens, tenzij deze absoluut vertrouwelijk blijven en alleen voor controledoeleinden worden gebruikt, in strijd met de EG-wetgeving kan zijn?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(9 november 1993)**

De Commissie is zich ervan bewust dat tal van organisaties zich profileren als werkgevers die het beginsel van gelijke kansen toepassen.

Volgens de Commissie moet dit worden toegejuicht omdat het getuigt van een opvallende mentaliteitsverandering die sinds medio jaren '80 valt waar te nemen en die in belang is toegenomen. Hieruit blijkt namelijk dat het van gezond ondernemersverstand getuigt om gelijke kansen te bieden en ervoor te zorgen dat het verbod van discriminatie in de praktijk wordt toegepast.

Op dit moment is de Commissie niet van plan om een wettelijke definitie op te stellen van criteria waaraan werkgevers moeten voldoen om zichzelf werkgevers te mogen noemen die het beginsel van gelijke kansen toepassen.

De Commissie is zich ervan bewust dat in sollicitatieformulieren regelmatig vragen worden gesteld met betrekking tot leeftijd, geslacht, ras en burgerlijke staat.

Natuurlijk *kunnen* deze gegevens worden gebruikt om bepaalde bevolkingsgroepen te discrimineren, maar het feit dat deze gegevens worden verzameld en gebruikt, betekent niet automatisch dat er gediscrimineerd wordt of dat de wet wordt overtreden. De wet wordt slechts dan overtreden wanneer deze gegevens worden gebruikt om te discrimineren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1724/93

van de heer Honor Funk (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 juni 1993)

(94/C 32/74)

Betreft: Bestraling van levensmiddelen

De bestraling van levensmiddelen wordt door een groot gedeelte van de bevolking van de hand gewezen. Volgens enquêtes van consumentenorganisaties in de Duitse Bondsrepubliek en Frankrijk is inmiddels 60 % van de consumenten absoluut tegen de consumptie van bestraalde voedingsmiddelen.

1. Heeft de Commissie reeds onderzoeken ingesteld en afgesloten over de gevolgen op middellange en lange termijn van bestraalde levensmiddelen voor de gezondheid van de mens? Zo niet, is met zekerheid een gevaar voor de mensen uit te sluiten?
2. Is het de Commissie bekend dat o. a. de Fransen, Belgen en de Nederlanders slechts die levensmiddelen bestralen die voor export zijn bestemd?
3. Kan de Commissie nagaan of de radioactieve isotopen Cobalt 60 en Cadmium 17 in de bestralingsinrichting in Ede (Nederland), in de IRE-inrichting in Fleurus (België) alsmede in de Conservatome-inrichting in Lyon en de Carbic-inrichting bij Parijs worden gebruikt?
4. Hoe beoordeelt de Commissie de mogelijke gevaren van dergelijke inrichtingen?
5. Kan de Commissie het gevaar dat door de bestraling van levensmiddelen nieuwe ziektenveroorzakers ontstaan, uitsluiten?
6. Kan de Commissie een lijst opstellen van de Lid-Staten waar de bestraling van levensmiddelen strikt verboden is?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(7 september 1993)**

De Commissie bezit geen informatie over de enquêtes die het geachte Parlementslid in zijn vraag noemt en kan zich bijgevolg niet uitspreken over de vermelde cijfers.

Zij beschikt wel over de resultaten van de enquêtes die in bepaalde landen — Frankrijk en de Verenigde Staten — met betrekking tot bepaalde produkten zijn gehouden. Uit deze resultaten zou blijken dat de voorkeur wordt gegeven aan geïoniseerde produkten.

Indien het geachte Parlementslid meer inlichtingen wenst, wordt hij verzocht de documenten te raadplegen die de Commissie hem rechtstreeks heeft toegezonden of zich te wenden tot het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement.

Bij de voorbereiding van het richtlijnvoorstel voor een richtlijn heeft de Commissie het Wetenschappelijk Comité gevraagd alle aspecten van het procédé die betrekking hebben op de gezondheid van de mens te onderzoeken. In

maart 1986 heeft het comité advies uitgebracht nadat het 540 studies over het procédé had onderzocht. In het advies van het comité, dat gepubliceerd is in alle talen van de Gemeenschap, worden al deze studies vermeld. Het Europees Parlement heeft een aantal kopieën van dit advies ontvangen.

Uit dit rapport en uit meer recente rapporten, zoals dat van de Wereldgezondheidsorganisatie dat in mei 1992 is gepubliceerd, blijkt dat wanneer de ionisatie correct in de aanbevolen doses wordt toegepast, er geen gezondheidsrisico is.

Volgens de geldende nationale wetgevingen van België, Frankrijk en in Nederland mogen doorstraalde producten ook in eigen land in de handel worden gebracht.

De radioactieve isotoop Cobalt 60 wordt gebruikt in de bestralingsinrichtingen in Ede (Nederland), Fleurus (België) en Lyon (Frankrijk), terwijl het bedrijf in Orsay (bij Parijs) gebruik maakt van een lineaire elektronenversneller.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1769/93

van de heer Guy Guermeur (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 juli 1993)

(94/C 32/75)

Betreft: Vooruitzicht op uitbreiding van de Europese Gemeenschap

In de conclusies van de Europese Raad van Edinburgh van december 1992 wordt eindelijk uitgesproken dat onverwijld onderhandelingen moeten worden aangeknoopt met Oostenrijk, Zweden en Finland over toetreding. Kan de Commissie de verzekering geven dat:

1. de uitbreiding van de Gemeenschap zich niet zal beperken tot de EVA-landen, met het oog op hun BNP,
2. politieke criteria als terugkeer naar de democratie een even doorslaggevende rol zullen spelen als indertijd bij de toetreding van Griekenland, Spanje en Portugal?

Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie

(27 oktober 1993)

De toetredingsonderhandelingen met Oostenrijk, Finland en Zweden zijn op 1 februari 1993 aangevangen en die met Noorwegen op 5 april 1993.

In artikel 0 van het ontwerp-Verdrag betreffende de Europese Unie is bepaald: „Elke Europese Staat kan verzoeken lid te worden.” Dit is dezelfde tekst als in artikel 237 van het EEG-Verdrag. Het begrip „Europees” is niet officieel omschreven. Het verenigt geografische, historische en culturele elementen die stuk voor stuk bijdragen

tot de Europese identiteit. Andere wezenlijke kenmerken van de Unie, als vermeld in artikel F van het ontwerp-Verdrag, zijn de democratische beginselen en eerbiediging van de grondrechten van de mens.

Op grond hiervan is in de conclusies van de Europese Raad die in juni 1992 in Lissabon bijeenkwam, opgemerkt dat in het Verdrag betreffende de Europese Unie is bepaald dat elke Europese Staat met een op het beginsel van democratie gegrond regeringsstelsel mag verzoeken tot de Unie toe te treden. Voorts werd verklaard dat het beginsel van een Unie welke openstaat voor Europese Staten die volledige deelneming ambiëren en die aan de voorwaarden voor het lidmaatschap voldoen, een fundamenteel element van de Europese constructie is.

In de conclusies van de Europese Raad van Kopenhagen op 21 en 22 juni 1993 is bovendien de volgende verklaring opgenomen:

„De geassocieerde landen in Midden- en Oost-Europa die dat wensen, worden lid van de Europese Unie. De toetreding zal plaatsvinden zodra een geassocieerd land in staat is om de verplichtingen van het lidmaatschap na te komen door te voldoen aan de vereiste economische en politieke voorwaarden. Het lidmaatschap vereist dat het kandidaatland is gekomen tot stabiele instellingen die de democratie, de rechtsorde, de mensenrechten en het respect voor en de bescherming van minderheden garanderen, het bestaan van een functionerende markteconomie alsook het vermogen om de concurrentiedruk en de marktkrachten binnen de Unie het hoofd te bieden. Het lidmaatschap veronderstelt dat de kandidaten in staat zijn om de verplichtingen van het lidmaatschap op zich te nemen, wat mede inhoudt dat zij de doelstellingen van een politieke, economische en monetaire unie onderschrijven. Het vermogen van de Unie om nieuwe leden op te nemen, met handhaving van de dynamiek van de Europese integratie, is ook een belangrijke overweging in het algemeen belang van zowel de Unie als de kandidaatlanden.”

De Commissie is het ten volle eens met deze conclusies.

Tot besluit kan worden opgemerkt dat de Commissie op 30 juni haar advies over de aanvragen van Malta en Cyprus heeft vastgesteld; daarin wordt verklaard dat voor beide landen aansluiting bij de Unie „een logische stap” vormt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1775/93

van mevrouw Margaret Daly (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 juli 1993)

(94/C 32/76)

Betreft: Valhelmen

Is het op grond van de bestaande EG-wetgeving inzake BTW voor de Lid-Staten mogelijk valhelmen voor fietsers vrij te

stellen van belasting of hierop het nultarief toe te passen?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(21 oktober 1993)

Overeenkomstig Richtlijn 92/77/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de BTW-tarieven ⁽¹⁾ mogen alleen de nultarieven die op 1 januari 1991 in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht van toepassing waren, thans nog worden gehanteerd. De invoering van nieuwe nultarieven is volgens het Gemeenschapsrecht niet toegestaan.

Het Verenigd Koninkrijk was de enige Lid-Staat die op 1 januari 1991 een BTW-nultarief toepaste op de levering van valhelmen voor fietsers en is derhalve de enige Lid-Staat die dit tarief mag blijven toepassen.

⁽¹⁾ PB nr. L 316 van 31. 10. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1789/93

van de heer David Martin (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 juli 1993)

(94/C 32/77)

Betreft: Antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1821/92

In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1821/92 ⁽¹⁾ van de heer Arbeloa Muru over discriminatie op het gebied van de mensenrechten in ontwikkelingslanden verwees de Commissie naar resoluties van de Raad en van het Europees Parlement.

„Resoluties” van de Raad zijn, evenmin als de resoluties van het Parlement, bindend, maar met beide wordt getracht de Commissie politieke richtsnoeren te verschaffen. Waarom spreekt de Commissie in haar antwoord dan over de noodzaak van „tenuitvoerlegging” van de resolutie van de Raad, doch slechts over „het in aanmerking nemen van de wensen” van het Parlement?

⁽¹⁾ PB nr. C 61 van 3. 3. 1993, blz. 4.

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(20 oktober 1993)

De resolutie van 28 november 1991 van de Raad en de Lid-Staten in het kader van de Raad bijeen heeft betrekking op het algemene kader van het beleid van de Gemeenschap

ten aanzien van de mensenrechten in ontwikkelingslanden. Bovendien verzoekt de Raad de Commissie in deze resolutie specifiek om jaarlijks een verslag in te dienen inzake de tenuitvoerlegging daarvan. Om deze reden spreekt het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1821/92 van de heer Arbeloa Muru dan ook van de „tenuitvoerlegging” van de resolutie van de Raad.

De resoluties van het Parlement hebben een veel specifiekere karakter; zij hebben betrekking op zaken die het Parlement op een bepaald moment behandelt. Derhalve kan de Commissie beter spreken over het „in aanmerking nemen” van de wensen van het Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1793/93

van de heer Ben Visser (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 juli 1993)

(94/C 32/78)

Betreft: De checklist in de luchtvaart

De Vereniging van KLM-boordwerktuigkundigen heeft haar verontrusting uitgesproken over de inhoud en het gebruik van de checklist (de routinecontrole voor opstijgen of landen). Zij baseert zich mede op uitlatingen van de Amerikaanse National Transport Safety Board. Zo blijkt uit het Algemeen Dagblad van 10 mei 1993.

Hoewel de vliegtuigen veel geavanceerder zijn geworden, is de checklist in een halve eeuw nauwelijks veranderd. Uit het NTSB-onderzoek blijkt dat de bemanningen soms afwijken van de lijst, of de lijst „uit het hoofd afwerken”, delen overslaan om tijd te winnen, of niet verifiëren of de gevraagde handeling wordt uitgevoerd.

Bovendien kunnen er vergissingen ontstaan omdat fabrikanten nogal eens andere namen aan dezelfde instrumenten geven. Wat bij de ene fabrikant een throttle heet, is bij de ander een gashandle, powerlever, manette of engine power-control.

1. Is de Commissie bekend met het onderzoek van de NTSB en deelt zij de conclusie van de NTSB dat veel (bijna)ongelukken te wijten zouden zijn aan verkeerd gebruik van checklisten of aan het gebruik van verouderde checklisten?
2. Is de Commissie ook van mening dat de checklist verouderd is en dat vernieuwing ervan de veiligheid ten goede zal komen?
3. Is het om veiligheidsredenen noodzakelijk dat voor dezelfde instrumenten consequent dezelfde namen worden gebruikt?
4. Hoe valt te waarborgen dat alle cockpitbemanningen de checklist als wezenlijk onderdeel van de veiligheid ervaren en dus zeer zorgvuldig hanteren?

5. Welke acties acht de Commissie noodzakelijk om verzekerd te zijn van optimale inrichting en gebruik van de checklist?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**
(19 oktober 1993)

1. De Commissie is niet bekend met de specifieke studie van de National Transport Safety Board (NTSB) waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, maar wel met 17 door de NTSB in de afgelopen 20 jaar gepubliceerde aanbevelingen waarin wordt gezinspeeld op dit belangrijke element van de veiligheid in de lucht.
2. De Commissie meent dat de grootste zorg moet worden besteed aan de opstelling van de controlelijsten en dat deze moeten worden bijgesteld naar aanleiding van de ervaring opgedaan door zowel de vliegtuigbouwers als de gebruikers en de voor de veiligheid in de burgerluchtvaart verantwoordelijke autoriteiten.
3. Het lijkt wenselijk dat hetzelfde instrument altijd dezelfde naam heeft, ongeacht het type vliegtuig. Wel kunnen de vliegtuigbouwers verschillende namen geven aan een instrument met dezelfde functie, maar dat gebruik maakt van uiteenlopende technieken. In dat geval moet elke dubbelzinnigheid worden weggenomen door de opleiding die de bemanning voor haar bevoegdverklaring voor een nieuwe type toestel krijgt.
4. De basisopleiding van bemanningen en de verplichte procedures die hun zowel door de luchtvaartmaatschappijen als door de geldende voorschriften worden opgelegd, zijn gericht op een zeer strikte naleving van de veiligheidsprocedures waarvan de controlelijst een integrerend deel uitmaakt. Het niet eerbiedigen van deze lijst vormt dus zowel een menselijke fout als een overtreding.
5. De Commissie meent dat de werkzaamheden van de JAA (Gezamenlijke Luchtvaartautoriteiten) die de totstandbrenging van geharmoniseerde handboeken beogen als basis zouden kunnen dienen voor de harmonisatie van de controlelijsten en hun gebruiksprocedures in Europa. Voorts moet via de voorstellen van de Commissie, vervat in haar mededeling aan de Raad betreffende communautaire initiatieven op het gebied van luchtvaartincidenten en -ongevallen, het mogelijk zijn om de kennis omtrent de mechanismen die ongevallen en incidenten veroorzaken te verbeteren en nieuwe elementen op het gebied van de veiligheid in de luchtvaart te ontdekken.

De Commissie zou tevens de aandacht van het geachte Parlementslid willen vestigen op het feit dat de door de NTSB ingestelde onderzoeken in het algemeen betrekking hebben op ongevallen die zich in de Verenigde Staten hebben voorgedaan. Aangezien de operationele en reglementaire situatie in Europa heel anders is, behoeven voor de Verenigde Staten geldende conclusies niet noodzakelijkerwijs ook voor de Gemeenschap te gelden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1794/93

van de heer Antonio La Pergola (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 juli 1993)

(94/C 32/79)

Betreft: Situatie van de distillatie in Italië

De Italiaanse Regering heeft middels een besluit van de minister van Landbouw van 24 april 1993 plotseling besloten een eind te maken aan de aankoop van alcohol die afkomstig is van de distillatie van tafelwijn in het kader van de preventieve en de marktondersteuningsdistillatie en van de distillatie van uit de markt genomen overtollig fruit als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 1035/72 ⁽¹⁾.

Bij het besluit van 17 februari 1993 was echter bepaald dat het Italiaanse interventiebureau de afzet van de alcohol voor het gehele lopende verkoopseizoen garandeerde.

Als gevolg van laatstgenoemde maatregel hadden de Italiaanse distilleerders met de wijnproducenten contracten gesloten voor de distillatie in het kader van de marktondersteuningsregeling die bij Verordening (EEG) nr. 130/93 ⁽²⁾ is ingevoerd. Naar verluidt hebben de distilleerders deze contracten opgezegd omdat zij deze alcohol nu niet meer kunnen slijten aan het interventiebureau.

Is de Commissie op de hoogte van dit besluit van de Italiaanse Regering, dat de gewettigde verwachtingen van de wijnproducenten ernstig schaadt?

Is de Commissie niet van mening dat de interventies waartoe tijdens een wijnoogstjaar wordt besloten een coherent pakket maatregelen vormen die tot doel hebben het evenwicht op de wijnmarkt te waarborgen en derhalve onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden, en dat besluiten als dat van de Italiaanse Regering dus in strijd zijn met de regels inzake een gemeenschappelijke marktordering in de wijnsector?

Is de Commissie niet eveneens van oordeel dat de besluiten van de Italiaanse Regering ertoe leiden dat de Italiaanse producenten ernstig worden benadeeld ten opzichte van de overige landen van de Gemeenschap en dat de handelsverhoudingen op de interne markt dreigen te worden verstoord als gevolg van het feit dat het Italiaanse tafelwijnoverschot dat voor de marktondersteuningsdistillatie is bestemd, niet meer wordt weggewerkt?

⁽¹⁾ PB nr. L 118 van 20. 5. 1972, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 18 van 27. 1. 1993, blz. 13.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(30 september 1993)

De Commissie heeft kennis genomen van de beslissing van de AIMA om vanaf 27 april 1993 geen alcohol meer aan te

kopen die geproduceerd is in het kader van vrijwillige distillatie (preventieve en steundistillatie), als bedoeld in de artikelen 38 en 41 van Verordening (EEG) nr. 822/87 ⁽¹⁾.

Dit heeft geleid tot een onmiddellijke stopzetting van de leveringen van wijn voor distillatie, omdat er volgens de Italiaanse distilleerders voor deze alcohol geen plaats meer is op de normale markt, en ook zijn contractuele verplichtingen inzake steundistillatie niet nagekomen.

Als reactie hierop heeft de Commissie die Italiaanse autoriteiten verzocht om hun verplichtingen na te komen die voortvloeien uit de aanvaarding van interventie maatregelen waartoe op communautair niveau is besloten, om verstoring van de toch al zwakke markt voor tefelwijn te voorkomen.

Momenteel lijkt het erop dat de AIMA de vroegere situatie kan herstellen zodra het onderzoek van het nationale interventieprogramma, dat op 8 juni 1993 werd voorgesteld aan het CIPE (Interministerieel Comité voor economische planning), is afgerond.

De Commissie blijft de ontwikkeling in verband met deze zaak aandachtig volgen en zij zal alle nodige maatregelen treffen om snel en doeltreffend te reageren, mocht de situatie op de afzetmarkt voor wijn in de Gemeenschap dit vereisen.

De Commissie deelt verder mede dat de besluiten van de Italiaanse Regering die van invloed zijn op de Italiaanse produktie van tafelwijn en die de Italiaanse wijnproducenten discrimineren ten opzichte van producenten uit andere Lid-Staten, geen belemmering vormen voor het handelsverkeer binnen de Gemeenschap. „Omgekeerde” discriminatie, d.w.z. discriminatie tegen de eigen onderdanen, valt inderdaad niet onder artikel 30 van het EEG-verdrag.

⁽¹⁾ PB nr. L 84 van 27. 3. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1820/93
van mevrouw Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juli 1993)

(94/C 32/80)

Betreft: Ziekteverzekering van Duitse grensgangers in Nederland

Omdat op dit ogenblik de nationale wetgeving van het woon- en werkland nog niet op elkaar is afgestemd,

ontstaan voor grensgangers, zoals hieronder wordt uiteengezet, problemen.

Voor iemand die in Nederland woont en die daar ook werkt is het, ook als hij een loon of salaris verdient dat boven de premiegrens ligt (1993 = 56 650 Hfl.), mogelijk zich particulier bij een Nederlands ziekenfonds te verzekeren.

Voor de in Duitsland wonende en in Nederland werkende grensganger is het afsluiten van een particuliere ziekteverzekering in Nederland bij de Nederlandse ziekenfondsen niet mogelijk als het loon of salaris de premiegrens (1993 = 56 650 Hfl.) overschrijdt. Hij kan alleen via zijn Nederlandse werkgever deelnemen aan een collectieve ziektekostenverzekering.

Kan de Commissie mededelen of hier sprake is van een inbreuk op het gelijkheidsbeginsel overeenkomstig de artikelen 13—17 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ en op het verbod van discriminatie dat in de Lid-Staten van de Gemeenschap ook op sociaal gebied geldt, en dat inhoudt dat elke vorm van discriminatie van personen die de nationaliteit van andere EG-landen hebben, verboden is (artikel 7 van het EEG-Verdrag)?

⁽¹⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971, blz. 2.

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie
(5 oktober 1993)

Anders dan in de vraag gesuggereerd, maakt de Nederlandse wet (ziekenfondswet) het niet mogelijk zich particulier te verzekeren bij een Nederlands ziekenfonds. Een ziekenfonds mag evenmin particuliere ziekteverzekeringsovereenkomsten aanbieden.

In Nederland vallen werknemers in feite niet meer onder de wettelijke ziekteverzekering indien hun inkomsten uit loondienst boven een bepaald bedrag liggen (in 1993 was dit 56 650 Hfl.). Zij moeten diensgevolge om verzekerd te zijn een particuliere verzekering sluiten. Dit gaat eveneens op voor een grensoverschrijdend werknemer, die woonachtig is in Duitsland en in Nederland werkt. Een dergelijke overeenkomst kan in beginsel worden gesloten bij een Nederlandse of Duitse verzekeraar of een verzekeraar die waar dan ook in de Gemeenschap vergunning heeft verkregen.

Het beginsel van de gelijke behandeling — artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 — kan in dit geval niet worden ingeroepen, aangezien de verordening alleen van toepassing is op wettelijke sociale-zekerheidsstelsels, en niet op particuliere verzekeringen. Het beginsel van het verbod van discriminatie op grond van nationaliteit is in dit geval evenmin van toepassing.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1834/93

van de heer Panayotis Roumeliotis (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juli 1993)

(94/C 32/81)

Betreft: Illegale ontginning van de groeven op de Pendelibergerg

De illegale marmerwinning op de Pendelibergerg leidt niet alleen tot de vernietiging van het Attische landschap maar houdt tevens het gevaar in dat er niet voldoende Pendelisch marmer zal zijn voor de restauratie van de klassieke monumenten, zoals op de Acropolis.

In 1974 werd de marmerwinning er verboden maar volgens verklaringen van de minister van Landbouw wordt de ontginning illegaal voortgezet, zonder de noodzakelijke vergunning die door het Ministerie van Landbouw moet worden verstrekt.

Wat is het oordeel van de Commissie over deze werkzaamheden die een bedreiging zijn voor het milieu en ons cultureel erfgoed?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(28 oktober 1993)

In Richtlijn 85/337/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten is bepaald dat een dergelijke beoordeling aan de uitvoering van marmerwinningprojecten vooraf moet gaan als de betrokken Lid-Staat van mening is dat aan die uitvoering, met name gezien de omvang of de ligging van het project, aanzienlijke milieu-effecten kunnen zijn verbonden.

Uit de door het geachte Parlementslid verstrekte gegevens blijkt dat de marmergroeven van de Pendelibergerg momenteel in bedrijf zijn, hoewel de marmerwinning er sinds 1974 verboden is.

De Commissie kan derhalve bij de Griekse autoriteiten interveniëren als deze een vergunning zouden hebben afgegeven na 3 juli 1988 — de dag waarop Richtlijn 85/337/EEG in werking is getreden.

Wat het illegale karakter van de marmerwinning betreft, benadrukt de Commissie dat de controle op de naleving van bepalingen van intern recht tot de uitsluitende bevoegdheid van de betrokken Lid-Staat behoren.

(1) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1852/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 juli 1993)

(94/C 32/82)

Betreft: Opneming van de drachme in het EMS

Onlangs werd door de Griekse minister van Economische Zaken, de heer Manos, aan de Commissie economische en monetaire zaken en industriebeleid de verzekering gegeven dat de drachme nog in 1993 deel zou gaan uitmaken van het Europees Monetair Stelsel.

Kan de Commissie en kan, meer in het algemeen, de Gemeenschap, aangezien de inflatie in Griekenland „galoppeert” en tot 15,5 % is gestegen, bevestigen of dat tot gevolg zal hebben dat een groot aantal ondernemingen met sluiting wordt bedreigd?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(8 oktober 1993)

Volgens het convergentieprogramma van de Griekse Regering zal de drachme tot het wisselkoersmechanisme toetreden wanneer voldoende nominale convergentie tot stand zal zijn gebracht; er is geen specifieke datum voorgesteld. Momenteel duiden tendensen in prijzen en andere nominale variabelen in Griekenland in verhouding tot de Gemeenschap erop, dat de noodzakelijke convergentie nog niet bereikt is. Het is aan de Griekse autoriteiten om, rekening houdend met alle relevante omstandigheden, een wisselkoersbeleid voor de drachme te bepalen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1923/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 juli 1993)

(94/C 32/83)

Betreft: Bedrijfsleven in Thracië

Ongeveer 300 industriële en ambachtelijke bedrijven in Grieks Thracië verdrinken in hun schulden. Blijkens een studie van de Vereniging van Griekse industrieën (SEV) staan deze bedrijven, waar momenteel 5 000 mensen werken, als gevolg van hun gecumuleerde schulden aan de banken en de rentetarieven met de rug tegen de muur. De bedrijven zijn volgens de SEV wel levensvatbaar, maar voor een voortzetting van de activiteiten is in het eerste jaar een bedrag van 12 miljard drachme vereist, en nog eens 2,3 miljard voor de jaren daarna.

Om de bedrijven in Grieks Thracië te redden, moet een aantal maatregelen worden genomen, zoals rentesubsidie gedurende de volgende twee jaar voor leningen met het oog op de lopende uitgaven, kwijtschelding van de moratoire rente, kapitalisatie van reeds vervallen verbintenissen uit

hoofde van leningen op lange termijn, rentesubsidie, verhoging van de bijdrage van de Organisatie voor arbeidsvoorziening van 6% tot 12% en verlaging van de BTW-tarieven.

Heeft de Commissie, gelet op het voorgaande, mogelijkheden om de bedrijven in Grieks Thracië te helpen bij het afwenden van een faillissement en, zo ja, welke?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(1 oktober 1993)

Het is de taak van de Griekse autoriteiten om passende maatregelen voor te stellen voor de herstructurering van bepaalde industriële bedrijven in Thracië, met inbegrip van sociale-begeleidingsmaatregelen.

De Commissie is bereid om in het kader van een dergelijk voorstel na te gaan welke maatregelen eventueel in aanmerking zouden komen om gefinancierd te worden uit hoofde van de Structuurfondsen overeenkomstig het nieuwe communautaire bestek voor Griekenland voor de periode 1994—1999.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1924/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 juli 1993)

(94/C 32/84)

Betreft: Interne markt voor postdiensten

Het Groenboek van de Commissie bevat een aantal ideeën over het liberaliseren van bepaalde onderdelen van de postdiensten. Niettemin lopen de plannen voor een interne markt voor postdiensten steeds meer vertraging op.

Kan de Commissie medelen wanneer zij een concreet besluit ter zake zal nemen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(18 oktober 1993)

Na de publikatie van het Groenboek over de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten ⁽¹⁾ op 11 juni 1992 is een periode van diepgaand openbaar overleg gevolgd, waarin talrijke vergaderingen met de betrokken partijen zijn gehouden en meer dan 200 schriftelijke bijdragen zijn binnengekomen. Nadat de Commissie het advies van met name het Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en de meerderheid van de Lid-Staten had ontvangen, is die periode tot dit jaar verlengd.

Op basis van het Groenboek en de resultaten van het overleg heeft de Commissie, met het oog op de door de Raad en het Parlement gewenste nauwe samenwerking met beide instanties, een mededeling gericht aan de Raad en het Parlement, „Richtsnoeren voor de ontwikkeling van postdiensten in de

Gemeenschap” ⁽²⁾, waarin zij de hoofdlijnen van het door haar voorgestelde beleid heeft neergelegd.

Na deze etappe zal de Commissie de instrumenten voorstellen die nodig blijken te zijn voor de tenuitvoerlegging van het beleid waartoe werd besloten.

⁽¹⁾ Doc. COM(91) 476 def.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 247 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1926/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 juli 1993)

(94/C 32/85)

Betreft: Regeling inzake verantwoordelijkheid van fabrikanten voor hun produkten

Er zijn regels in de Gemeenschap waarbij wordt bepaald dat fabrikanten verantwoordelijk zijn voor verwondingen, schade aan vermogen of dood die door hun produkten veroorzaakt worden. Deze regels worden echter op uiteenlopende wijze gehanteerd of vinden niet in alle Lid-Staten (Italië en Spanje) toepassing.

Is de Commissie ook niet van mening dat er op zo kort mogelijke termijn in de gehele Gemeenschap een gemeenschappelijke en uniforme regeling voor deze kwestie dient te komen?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(6 oktober 1993)

De Raad keurde in 1985 Richtlijn 85/374/EEG inzake de aansprakelijkheid van producenten voor produkten met gebreken goed, die voorziet in schadevergoeding bij lichamelijk letsel of overlijden die te wijten vallen aan een produkt met gebreken. Deze richtlijn is door tien Lid-Staten ten uitvoer gelegd, terwijl Frankrijk en Spanje naar verwachting binnenkort wetsvoorstellen zullen goedkeuren. Hoewel de richtlijn in hoofdzaak een harmonisatierichtlijn is, hadden de Lid-Staten nog drie keuzemogelijkheden met betrekking tot

- i) de definitie van een produkt (zij konden daaronder ook landbouwgrondstoffen opnemen);
- ii) het al dan niet aanvaarden van verweer op grond van de ontwikkeling van de wetenschappelijke en technische kennis;
- iii) de al dan niet toepassing van een plafond voor aansprakelijkheid van ten minste 77 miljoen ecu.

Dit heeft tot enige kleine divergenties geleid.

Thans wordt echter een studie uit hoofde van artikel 21 van de richtlijn inzake de concrete toepassing daarvan uitgevoerd die aan het eind van het jaar beschikbaar zal zijn. Deze zal de basis vormen van het in 1995 uit te brengen verslag

over der praktische gebruikmaking van de opties. De resultaten kunnen erop duiden dat de keuzemogelijkheden kunnen worden opgeheven of dat in de praktijk daaruit geen nadelen ontstaan.

De Commissie heeft contact opgenomen met de Lid Staten ten einde een zo eenvormig mogelijke toepassing van de richtlijn met betrekking tot de aansprakelijkheid van producenten te waarborgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1944/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 juli 1993)

(94/C 32/86)

Betreft: De droogte in Attika

De droogte neemt voor de mensen in het Attische Bekken verontrustende proporties aan. Dit verschijnsel hangt direct samen met de steeds grotere klimaatveranderingen die de komende 20 à 30 jaar op dramatische wijze zullen toeneemen, zoals in een onder auspiciën van de VN uitgevoerd speciaal onderzoek is vastgesteld.

Zal de Commissie, gezien het bovenstaande, de Raad een voorstel voorleggen om hernieuwbare energiebronnen in Attika te bevorderen en in de onmiddellijke toekomst communautaire financiële steun te verlenen voor het plan voor een leefbare ontwikkeling van de regio?

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(18 oktober 1993)

De Commissie acht de financieringsmogelijkheden in het kader van de bestaande communautaire fondsen en programma's voldoende en is dan ook niet voornemens om nog aanvullende specifieke voorstellen bij de Raad in te dienen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1948/93

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 juli 1993)

(94/C 32/87)

Betreft: Algemene regeling betreffende de erkenning van diploma's van hoger onderwijs — het Franse diploma van doctor in de rechten

Kan de Commissie als aanvulling op het antwoord van de heer Vanni d'Archirafi, namens de Commissie, op schriftelijke vraag nr. 3032/92 ⁽¹⁾ betreffende het Franse diploma van doctor in de rechten het volgende mededelen:

1. Voor welke beroepen geeft het Franse diploma van doctor in de rechten in de zin van Richtlijn 89/48/EEG ⁽²⁾ alleen of in combinatie met andere diploma's toegang?

2. Welke diploma's zijn voor de toegang tot deze beroepen vereist in de Lid-Statens buiten Frankrijk?

⁽¹⁾ PB nr. C 185 van 7. 7. 1993, blz. 24.

⁽²⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989, blz. 16.

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi

namens de Commissie

(12 oktober 1993)

1. Het Franse diploma van doctor in de rechten is in hoofdzaak een universitair diploma en vormt slechts in enkele gevallen een van de elementen die deel kunnen uitmaken van de opleiding van sommige universiteitsdocenten. Dit diploma is nooit een eindexamen dat op zich toegang geeft tot een bepaald beroep. In ieder geval moet in de nationale regelgeving, in dit geval die van Frankrijk, worden vastgelegd op welke gereguleerde beroepen in het Franse systeem Richtlijn 89/48/EEG betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten, van toepassing is.

2. Zonder precieze kennis van de gereguleerde beroepen in kwestie in Frankrijk kan onmogelijk worden aangegeven welke de daarmee overeenstemmende beroepen in de overige Lid-Statens zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1974/93

van de heer José Apolinário (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 juli 1993)

(94/C 32/88)

Betreft: Informatieprogramma voor de jeugd

Kan de Commissie inlichtingen geven over:

1. het informatieprogramma voor de jeugd, het voor dit initiatief uitgetrokken bedrag en de voorwaarden waaraan jeugdorganisaties moeten voldoen om aan dit programma te kunnen deelnemen;
2. de manier waarop aan dit programma onder de jeugdorganisaties bekendheid wordt (of is) gegeven;
3. de lijst van aanvragen die binnen de vastgestelde termijn zijn binnengekomen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2240/93

van mevrouw Concepció Ferrer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juli 1993)

(94/C 32/89)

Betreft: Voorlichtingsactieprogramma voor jongeren

In het kader van het actieprogramma om jongeren voor te lichten over de Europese Gemeenschap zijn in het lopende jaar vier soorten acties voorzien: steun voor modelprojecten voor jongeren, onderzoek over de oprichting van een Europese databank, bijeenkomsten van de personen die zich bezighouden met de voorlichting van jongeren en rechtstreekse voorlichtingsactiviteiten ten behoeve van jongeren.

Kan de Commissie concrete gegevens verschaffen over de ontwikkeling van dit programma: activiteiten die ten uitvoer zijn gelegd, tijdschema, kostenraming voor het programma, ronddeling van deze kostenraming, voorwaarden voor deelneming enz.?

**Gecombineerd antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1974/93 en E-2240/93
(29 oktober 1993)**

Het actieprogramma ter voorlichting van jongeren is op 2 september 1992 door de Commissie goedgekeurd naar aanleiding van het initiatief van de Raad van februari 1992. Voor 1993, het eerste jaar van het programma, is 500 000 ecu uitgetrokken; het bevindt zich dan ook nog in een proefstadium.

De vier soorten acties waarnaar de geachte Afgevaardigden verwijzen, zijn stapsgewijs door de Commissie uitgevoerd, in nauw overleg met de verantwoordelijke organisaties voor het jongerenbeleid in de Lid-Staten en met de internationale organisaties die jongerenbewegingen vertegenwoordigen, in het bijzonder het Jeugdforum van de Gemeenschap.

Aan het eind van het eerste jaar zal de Commissie het effect van deze acties evalueren en een volledig rapport opstellen over het verloop van het programma.

Het actieprogramma maakt deel uit van de actie van de Gemeenschap ten behoeve van jongeren, die eveneens het „Jeugd voor Europa”-programma omvat, alsmede de voorlichtingsacties die gevoerd zijn in het kader van de door het Parlement gecreëerde begrotingslijn „prioritaire acties op het gebied van jongeren”. In het jaarverslag over 1993 zal een lijst opgenomen worden met de uit deze begrotingslijn gesteunde projecten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2001/93

van de heer José Apolinário (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 juli 1993)

(94/C 32/90)

Betreft: Produktiesteun in de sector olijfolie

De Portugese olijfolieproducenten (met een productie van meer dan 500 kg) hebben er met een zekere regelmaat op gewezen dat bij de betaling van de produktiesteun buitensporige vertragingen zijn opgetreden. Kan de Commissie mededelen hoe lang de termijn voor deze betalingen in de afzonderlijke EG-Lid-Staten precies is?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(27 september 1993)

Met het oog op het stabilisatiemechanisme in de sector olijfolie wordt de produktiesteun aan olijventelers die gemiddeld ten minste 500 kg olie produceren als volgt uitbetaald:

- a) de telers ontvangen een voorschot dat normaal meer dan 80 % van de volledige steun bedraagt. Dit wordt uitbetaald nadat de olijfolieproductie is geraamd (voor het verkoopseizoen 1992/1993: Verordening (EEG) nr. 1090/93). Maar de termijn voor de uitbetaling van het voorschot varieert naar gelang van de gevolgde procedure: de versnelde procedure, als bedoeld in artikel 12, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2261/84 ⁽¹⁾ of de normale procedure als bedoeld in lid 3 van vernoemd artikel.
- b) Het saldo wordt 90 dagen na de vaststelling van de werkelijk geproduceerde hoeveelheid olijfolie uitbetaald (voor het verkoopseizoen 1991/1992: Verordening (EEG) nr. 123/93).

⁽¹⁾ PB nr. L 208 van 3. 8. 1984, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2014/93

van de heer Alex Smith (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1993)

(94/C 32/91)

Betreft: Milieubescherming

Welke organisaties heeft de Commissie geraadpleegd bij de voorbereiding van haar op 2 juni 1993 gepubliceerde voorstellen ten einde bij het opstellen en de tenuitvoerlegging van communautair beleid de eisen inzake milieubescherming aan te scherpen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(12 oktober 1993)**

Op 2 juni 1993 stelde de Commissie een reeks interne regelingen en maatregelen vast om haar beter in staat te stellen al in een vroeg stadium milieu-overwegingen in te bouwen in de beleidsvoornemens en de geplande activiteiten van de Commissie op alle beleidsterreinen.

Aangezien het hier maatregelen van interne aard betreft, werden er geen externe organisaties door de Commissie geraadpleegd.

Bij de voorbereiding van deze maatregelen heeft de Commissie evenwel rekening gehouden met de specifieke verwijzingen naar de noodzaak van integratie in de resoluties die eind 1992 door het Parlement en de Raad van ministers werden aangenomen over het vijfde milieu-actieprogramma van de Gemeenschap: „Op weg naar een duurzame ontwikkeling” alsmede met de in de Lid-Staten op dit gebied opgedane ervaringen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2055/93

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1993)

(94/C 32/92)

Betreft: Besteding van de kredieten van het Tacis-programma in Kirgizistan

Voor het Tacis-programma voor Kirgizistan is communautaire steun à fonds perdu van 9,23 miljoen ecu per jaar uitgetrokken, waarvan het merendeel in 1993 zal worden besteed. Van dit bedrag (6,55 miljoen ecu) is 71 % bestemd om 31 deskundigen per jaar naar het land te zenden, hetgeen neerkomt op 211 000 ecu per deskundige per jaar. In andere valuta's uitgedrukt is dit ongeveer 3 165 000 peseta, 8 440 000 Belgische of Luxemburgse franc en 1 400 000 Franse franc per deskundige per jaar. Zeer gunstige bedragen in vergelijking tot de salarissen die in de Gemeenschap worden uitbetaald.

Kan de Commissie nauwkeurig mededelen of deze 31 deskundigen per jaar reeds geheel of deels zijn aangeworven, hun namen en hun kwalificaties, welke taak ieder van hen heeft, hoe zij zijn geselecteerd, hetzij door vrije benoeming of door middel van een vergelijkend examen, en of bij hun aanwerving bemiddeling is verleend — en in dat geval onder welke omstandigheden — door bedrijven of maatschappijen die op grond van welke criteria zijn uitgekozen?

Kan zij tevens andere inlichtingen verschaffen, bij voorbeeld ten aanzien van de mogelijkheid om bij de werkzaamheden van deze deskundigen Kirgizische staatsburgers te betrekken die in de toekomst deze zelfde werkzaamheden kunnen verrichten?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(21 oktober 1993)**

De laatste raming van het aantal man/maanden dat vereist is voor de uitvoering van het Tacis-programma in Kirgizistan, staat in het actieprogramma Tacis 1992 voor de Republiek Kirgizistan. Het programma voor Kirgizistan richt zich op vier prioritaire gebieden. De raming van het aantal man/maanden voor de vier sectoren is als volgt:

- herstructurering van de overheidsdiensten en sociale bescherming: 158,
- energie: 64,
- steun aan ondernemingen: 36,
- voedselproductie en -distributie: 111.

De kosten per man/maand in het actieprogramma 1992 voor Kirgizistan werden berekend op 15 000 ecu.

Het in de programmering genoemde bedrag van 15 000 ecu per maand is een raming. Dit cijfer stemt dan ook niet noodzakelijk overeen met de werkelijke kosten per deskundige. Het in de programmering vermelde bedrag van de kosten per man/maand omvat een breed scala van algemene kosten die nodig zijn om de deskundigen in hun specifieke taken bij te staan. Deze algemene kosten omvatten de kosten van vervoer, voedsel en accommodatie.

De werkelijke kosten per man/maand lopen sterk uiteen. Afhankelijk van de specialisatie die door de eindbegunstigde wordt verlangd, kunnen de kosten voor deskundigen hoger of lager zijn dan het geraamde bedrag. De „marktprijs” voor deskundigen op landbouwgebied ligt lager dan die voor energiedeskundigen. De werkelijke kosten mogen nooit het geraamde bedrag overschrijden. Telkens wanneer de werkelijke kosten onder het geraamde bedrag liggen, zal de overblijvende som aan andere prioritaire gebieden worden toegewezen.

In dit verband moge erop worden gewezen dat het Tacis-programma is bestemd voor noodlijdende landen. Dit heeft onvermijdelijk gevolgen voor de hoogte van het honorarium van de deskundigen.

De deskundigen die het Tacis-programma uitvoeren, worden gekozen via een niet-openbare aanbesteding. Ondernemingen uit zowel de Lid-Staten van de Gemeenschap als uit de ontvangende landen kunnen aan die aanbesteding deelnemen. Plaatselijke adviesgroepen kunnen rechtstreeks of samen met ondernemingen uit de Lid-Staten inschrijven. In een aantal gevallen hebben Westerse adviesbureaus plaatselijke deskundigen als onderaannemers bij hun projectvoorstellen betrokken.

De coördinerende eenheden die het Tacis-programma helpen ontwerpen en in het NIS besturen, bestaan uit ter plaatse gerecruteerd personeel. Tijdens de eerste fase worden zij bijgestaan door een team van Westerse deskundigen. Het doel op lange termijn is dat de coördinerende eenheden autonoom werken als tegenhangers van het Tacis-hoofdkwartier.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2081/93van de heer **Sotiris Kostopoulos (PSE)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1993)

(94/C 32/93)

Betreft: Het programma Leader voor Macedonië

Kan de Commissie het bericht bevestigen dat de onderneming van de heer D. Tsitouridis, met de naam BCC, de uitvoering van het Leader-programma voor Macedonië op zich heeft genomen?

Antwoord van de heer Steichen

namens de Commissie

(5 oktober 1993)

De Commissie had van het geachte Parlementslid graag de volgende inlichtingen gekregen om de inhoud en de draagwijdte van de vraag te kunnen beoordelen:

- met welke Leader-groepen heeft deze onderneming samengewerkt?
- in welke functie (als extern adviseur of in een andere functie)?
- zijn er tegen deze ondernemingen bezwaren ingediend en, zo ja, waarom?

In de regel mengt de Commissie zich evenwel niet in het beheer en de in verband daarmee genomen beslissingen van de Leader-groepen, overeenkomstig het beginsel van de subsidiariteit en de autonomie van deze groepen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2094/93van de heer **José Mendes Bota (LDR)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1993)

(94/C 32/94)

Betreft: Sinds wanneer maken de Palop (Portugeestalige landen in Afrika) deel uit van de „Franstalige landen”?

Tot onze grote verbazing lazen wij in het door de Commissie gefinancierde tijdschrift *Le Courier ACP/CEE* van maart/april 1993 dat de Kaapverdische eilanden en Guinee-Bissau deel uitmaken van de Franstalige landen, ten minste indien we het bewuste artikel mogen geloven. De tekst bespreekt de resultaten van het Industrieel Forum EEG/West-Afrika dat in december jl. plaatsvond in Dakar. Deze bijeenkomst werd grotendeels georganiseerd door het CIO (Centrum voor industriële ontwikkeling), eveneens gefinancierd door de Commissie.

Kan de Commissie meedelen wie voor deze vergissing verantwoordelijk is, de *Courier ACP/CEE* of het CIO? Gaat het misschien om een fout die „toevallig” in de tekst is

gesloten door toedoen van enkele ambtenaren die wel eens durven te vergeten dat het Portugues de officiële taal is in vijf ACS-landen (de Kaapverdische eilanden, Guinee-Bissau, São Tomé en Príncipe, Angola en Mozambique), en die deze zienswijze in het samenwerkingsbeleid van de Gemeenschap opgenomen zouden willen zien? Loont het niet de moeite een dergelijke om wraak roepende vergissing recht te zetten?

Antwoord van de heer Marín

namens de Commissie

(21 oktober 1993)

Bédoeld artikel werd gepubliceerd in „Partnership”, het informatiebulletin van het CIO, dat wordt uitgegeven door die organisatie, zoals duidelijk is aangegeven bij de omkaderde vermeldingen op de laatste bladzijde van ieder nummer. De *Courier* neemt de publicatie uitsluitend met het oog op een grotere verspreiding ervan over en is dus in geen enkel opzicht verantwoordelijk voor de inhoud ervan.

Voor alle vragen met betrekking tot de redactionele inhoud van „Partnership” dient men zich dus tot het Centrum voor industriële ontwikkeling (CIO) te wenden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2112/93van de heer **Sotiris Kostopoulos (PSE)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 juli 1993)

(94/C 32/95)

Betreft: Aantasting van het milieu in de streek van Kastellokampos

Volgens het dagblad *Eleutheros* van 4 mei 1993 heeft het probleem van de vervuiling van strand en zee in de omgeving van Kastellokampos (provincie Achaea) door de lozingen van het hotelcomplex Achaea Beach ernstige vormen aangenomen. De bewoners van deze streek maken zich ongerust met het oog op het komende zomerseizoen en eisen dat er een eind komt aan deze onaanvaardbare situatie, die de kwaliteit van het bestaan aantast en een bedreiging vormt voor het milieu en de volksgezondheid.

Zal de Commissie naar aanleiding van deze kwestie stappen ondernemen bij de Griekse autoriteiten?

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(8 oktober 1993)

De verplichtingen op het stuk van het opvangen en behandelen van stedelijk afvalwater zoals bedoeld in Richtlijn 91/271/EEG van de Raad worden enerzijds bepaald door de kenmerken van de lozingen en anderzijds door de kwetsbaarheid van de ontvangende wateren.

De naleving ervan wordt op zijn vroegst per 31 december 1998 verplicht voor lozingen uit agglomeraties met een

inwonerequivalent van meer dan 10 000, die in een als kwetsbaar aangemerkte zone worden verricht.

Vóór deze termijn kan de Commissie in het door het geachte Parlements lid genoemde geval niet interveniëren bij de Griekse instanties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2126/93

van de heer Alex Smith (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 juli 1993)

(94/C 32/96)

Betreft: Veilig vervoer van bestraalde nucleaire brandstoffen

Kan de Commissie mededelen wanneer zij een exemplaar heeft ontvangen van Working Paper nr. 30 van het Internationale Agentschap voor atoomenergie voor de vergadering van het Tweede Technische Comité van de IAEA/IMO (UNEP)-werkgroep over veilig vervoer van bestraalde nucleaire brandstoffen (INF) over zee, die op 26 t/m 30 april 1993 in Wenen werd gehouden en welke bijdrage heeft de Commissie eventueel geleverd voor de formulering van de nieuwe code?

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie

(5 oktober 1993)

De Commissie heeft deelgenomen aan de tweede vergadering van het Technische Comité van de gemeenschappelijke internationale werkgroep van de Internationale Atoomorganisatie (IAEA) en de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) (UNEP)⁽¹⁾ inzake het veilig vervoer van bestraalde splijtstoffen (INF) over zee.

De Commissie stond daarbij achter de doelstelling om onder deze code behalve voor INF ook een passende formulering te laten vallen voor het veilig vervoer van plutonium en hoogactief afval. Het resultaat van de vergadering IAEA/IMO (26—30 april 1993) zal aan de Internationale Maritieme Organisatie worden voorgelegd.

De desbetreffende ontwerp-code werd inmiddels goedgekeurd door de twee commissies van de IMO, de Commissie voor maritieme veiligheid (Maritime Safety Commission — MSC) en de Commissie voor milieubescherming op zee (Maritime Environmental Protection Commission — MEPC), en zal ter officiële goedkeuring worden voorgelegd aan de algemene vergadering van de IMO in oktober van dit jaar.

⁽¹⁾ UNEP: United Nations Environment Programme.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2143/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 juli 1993)

(94/C 32/97)

Betreft: Gebrekkige toepassing van Richtlijn 76/160/EEG door Griekenland

Richtlijn 76/160/EEG⁽¹⁾, die grenswaarden voor het zee-zwemwater vaststelt, wordt in Griekenland gebrekkig toegepast. Aan slechts 20 % van de 16 000 km Griekse kustlijn worden metingen uitgevoerd, terwijl er voor 60 % van deze kustlijn geen sprake is van een zwembod.

Overigens worden door het gebrek aan personeel en infrastructuur de analyses niet systematisch uitgevoerd en hebben zij slechts betrekking op twee van de vijf microbiologische parameters waarvan in de richtlijn sprake is. Voor de derde groep parameters wordt in Griekenland in het geheel geen meting doorgevoerd.

Kan de Commissie, met het oog op deze gebreken, mededelen hoe zij zorg denkt te dragen voor een nauwgezette toepassing van genoemde richtlijn?

⁽¹⁾ PB nr. L 31 van 5. 2. 1976, blz. 1.

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(8 oktober 1993)

De toepassing van Richtlijn 76/160/EEG is volgens de bepalingen van artikel 1 daarvan beperkt tot zones die in het algemeen door een grote toevloed van baders worden gekenmerkt. De Griekse instanties zijn door de Commissie ondervraagd over een vermeende onvoldoende identificatie van de badzones. Naar aanleiding van dit onderzoek hebben de Griekse instanties sedert 1989 het aantal gecontroleerde zones verhoogd; dit waren er in 1989 554 en in 1992 1 207.

Wat de door de Griekse instanties uitgevoerde analyses betreft, deze hebben betrekking op alle microbiologische en fysico-chemische parameters (nrs. 1, 2, 7, 8, 9 en 10) met dwingende waarde alsmede twee parameters met richtwaarde (nrs. 3 en 12). Vanuit dit oogpunt worden de in de richtlijn neergelegde verplichtingen door de Griekse instanties nageleefd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2167/93

van mevrouw Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 juli 1993)

(94/C 32/98)

Betreft: Subsidie voor tabak

Kan de Commissie verzekeren dat de voorgenomen verlaging bij de subsidiëring van de tabaksproductie van 1 miljard tot 720 miljoen pond inderdaad zal worden bereikt?

Is de Commissie ook niet van mening dat, aangezien roken gevaarlijk is voor de gezondheid, verdere pogingen in het werk moeten worden gesteld om ervoor te zorgen dat de subsidie verder wordt verlaagd?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(5 oktober 1993)

1. Via de recente hervorming van de tabaksregeling heeft de Commissie ervoor gezorgd dat de tabaksproductie in de Gemeenschap in 1993 en 1994 de quota niet zal overschrijden (370 000 ton voor 1993 en 350 000 ton voor 1994). Aangezien de premiebedragen onveranderd blijven en er geen subsidies voor openbare interventie of uitvoerrestituties worden gegeven, blijven de jaarlijkse kosten voor deze sector waarschijnlijk binnen de vastgestelde grenzen.

2. De Commissie is zich bewust van de schadelijke gevolgen van roken voor de gezondheid. In het kader van haar programma „Europa tegen kanker” heeft zij acties gevoerd om het tabaksverbruik te verminderen. Die acties bestonden vooral uit gezondheidsvoorlichting en -onderwijs, maar daarnaast zijn ook specifieke preventieve maatregelen genomen.

De Commissie erkent dat vermindering of stopzetting van de steun aan de tabaksstellers van de Gemeenschap het telen van dit gewas onrendabel zou maken. Toch zal steeds aan de bestaande vraag kunnen worden voldaan, omdat er tabak uit derde landen wordt ingevoerd. Die invoer is nu reeds goed voor 70% van het totale verbruik in de Gemeenschap.

Ten slotte mag niet uit het oog worden verloren dat in de Gemeenschap tabak vooral wordt geteeld in de probleemgebieden, waar vaak geen economisch haalbare alternatieven voor kleine landbouwers bestaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2195/93

van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 juli 1993)

(94/C 32/99)

Betreft: Financiële steun van de Arabische landen aan Palestina

Wat doet de Commissie om de Arabische Staten in het Midden-Oosten te overtuigen van de noodzaak de door Israël bezette gebieden samen met de Gemeenschap, die tot nu toe nog steeds de belangrijkste donor is, financieel te steunen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(25 oktober 1993)

De Commissie neemt iedere gelegenheid van een vergadering met donors uit de Arabische landen waar om zaken in verband met de bijstand aan de Palestijnen in en buiten de bezette gebieden te bespreken. Bij die gelegenheden stelt de Commissie de Arabische landen in kennis van de inspanningen die de Gemeenschap zich ter zake getroost en herinnert zij hen eraan dat er bijstand dient te worden verleend aan de Palestijnen.

Daarenboven heeft de Commissie deelgenomen aan een diplomatieke stap van de communautaire Trojka in de Golflanden, waarbij Saoedi-Arabië, de Verenigde Arabische Emiraten, Koeweit, Oman en het Algemene Secretariaat van de Samenwerkingsraad voor de Golfstaten werden benaderd (20—21 september 1993).

De Trojka verzocht de Golflanden de Israëliësch-Palestijnse vredesovereenkomst zowel politiek als economisch te steunen, daar dit een belangrijke stap op de weg naar vrede en stabiliteit in deze regio in haar geheel bezien betekent. De Golfoorlog dient nu tot het verleden te behoren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2210/93

van de heer Ernest Glinne (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 juli 1993)

(94/C 32/100)

Betreft: Gevaarlijke medicinale planten in de vrije verkoop

In België worden in de gewone detailhandel en soms in apotheken producten op plantenbasis verkocht die een positieve uitwerking op de gezondheid zouden hebben.

Zij worden echter niet als medicijnen beschouwd en vermeldingen over hun eventuele giftigheid in bepaalde omstandigheden (b.v. zwangerschap) zijn dus niet verplicht.

Deze produkten zijn echter niet altijd onschadelijk. Sommige omvatten een mengsel van extracten uit medicinale planten die gevaarlijk voor de gezondheid kunnen zijn. Ook deze planten worden vrij verkocht, met name door verkopers van kruiden.

Aldus hebben zich ernstige ongevallen voorgedaan na het gebruik van Chinese planten die letsel aan de nieren en de lever veroorzaken.

Is de Commissie niet van oordeel dat middels een gemeenschappelijke reglementering voor alle Lid Staten de markt van produkten op basis van planten geregeld moet worden en dat hetzij zeer exacte vermeldingen over het gebruik en de samenstelling ervan verplicht moeten worden, hetzij dat zij alleen in apotheken en op medisch voorschrift verkocht mogen worden, wanneer de hierin opgenomen planten of extracten gevaarlijk zijn?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(5 oktober 1993)**

Volgens het communautair recht moeten uit planten vervaardigde produkten, die worden verkocht met de vermelding dat zij ziekten kunnen voorkomen of genezen, als geneesmiddelen worden beschouwd. Zij zijn op grond daarvan onderhevig aan een vergunning voor het op de markt brengen die ten doel heeft de kwaliteit, veiligheid en doeltreffendheid van het produkt te controleren voor zover dit op industriële schaal wordt gefabriceerd.

De Commissie is het eens met de analyse van het geachte Parlements lid dat bepaalde medicinale planten giftig kunnen zijn en onderhevig zijn aan een verplicht medisch recept overeenkomstig Richtlijn 92/26/EEG ⁽¹⁾.

(¹) PB nr. L 113 van 30. 4. 1992.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2249/93
van mevrouw Claudia Roth (V)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juli 1993)

(94/C 32/101)

Betreft: Geweld tegen gehandicapten

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij reeds heeft genomen en nog denkt te nemen met het oog op de tenuitvoerlegging van de aanbevelingen in de resolutie van het Europees Parlement van 22 april 1993 over het toenemende geweld tegen gehandicapten en meer in het bijzonder in paragraaf 3 van die resolutie, waarin zij wordt

verzocht een forum op te richten om de omvang van het geweld tegen gehandicapten te bestuderen, een jaarverslag op te stellen en de mogelijkheid te onderzoeken om met anti-discriminatie wetgeving te komen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(11 november 1993)**

De Commissie zal de maatregelen ter bestrijding van het toenemende geweld tegen gehandicapten bestuderen in het kader van het Europese Forum van gehandicapten. Deze maatregelen zijn eveneens besproken tijdens de vergaderingen die de drie raadgevende organen op 20, 21 en 22 september in het kader van het programma Helios II hebben gehouden.

Zich bewust van het belang de publieke opinie te mobiliseren in de strijd tegen de onverschilligheid, de vijandigheid en het geweld jegens gehandicapten, heeft de Commissie een bijdrage geleverd aan de organisatie van de eerste „Europese Dag van gehandicapten” op 3 december 1993. Op die dag zullen in het Parlement te Brussel 518 gehandicapten uit de twaalf Lid-Staten bijeenkomen om, in aanwezigheid van vertegenwoordigers van het hoogste niveau van de communautaire Instellingen, te discussiëren over de eerbiediging van de mensenrechten van gehandicapten.

Voorts heeft de Commissie meegewerkt aan de organisatie van de eerste Europese Conferentie van fysiek gehandicapten Eurable die van 2 tot 4 augustus te Maastricht is gehouden en waaraan 450 personen uit 41 landen, waaronder een groot aantal gehandicapten, hebben deelgenomen. Tijdens deze conferentie heeft een werkgroep zich met name beziggehouden met het thema „Bestrijding van discriminatie: de rechten van de mens en de gehandicapten”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2282/93

van de heer Henri Saby (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1993)

(94/C 32/102)

Betreft: Gedecentraliseerde samenwerking

De gedecentraliseerde samenwerking waarvan sprake is in de Vierde Overeenkomst van Lomé (artikelen 20, 21, 22 en 230) heeft ten doel de ACS-kringen te betrekken bij projecten of programma's onder deelneming van een grote verscheidenheid van gesprekspartners, namelijk de gedecentraliseerde overheden (regio's, gemeenten, districten, enz.) of de particuliere sector (ondernemingen, handelskamers, producentenverenigingen, coöperaties, NGO's, journalisten, enz.).

Kan de Commissie een eerste balans opmaken van de acties die werden gefinancierd met gelden van het EOF en van de

begrotingslijn regionale samenwerking bestemd voor derde landen in het Middellandse-Zeebekken? Kan de Commissie mededelen welke strategieën werden gekozen en op basis van welke cohesiebeginselen de complementariteit met de voor de ontwikkelingslanden vastgestelde prioriteiten tot stand is gebracht?

Zouden overigens dergelijke initiatieven niet ook moeten worden ontplooid ten gunste van andere regio's in de wereld (Latijn-Amerika, Azië) en voor Midden- en Oost-Europa?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(10 november 1993)**

De Commissie zal de Raad en het Parlement een verslag over de eerste fasen van de uitvoering van de gedecentraliseerde samenwerking bezorgen met het oog op de Raad Ontwikkeling op 2 december 1993. Gelet op de uitgebreidheid van het onderwerp houdt het onderhavige antwoord alleen de voornaamste gegevens van de informatie en oriëntatie in.

Wat de Overeenkomst van Lomé betreft, wordt voor de programmering van het gebruik van de middelen van het Eerste Financiële Protocol van Lomé IV (opgesteld in 1990—1991) voorzien in de steun aan specifieke programma's voor decentralisatie in een klein aantal landen; het meest representatieve voorbeeld is Ivoorkust, waar dit programma op het ogenblik ten uitvoer wordt gelegd. Maar in het Indicatieve Programma is geprobeerd om deze vorm van samenwerking aan te moedigen op grotere schaal, door impliciet of expliciet mogelijkheden te bieden naar gelang van de inhoud van de programma's. Bepaalde programma's voor microprojecten zijn veel complexer en coherenter geworden en vallen eveneens onder de gedecentraliseerde samenwerking.

Deze eerste etappe moet beschouwd worden als een voorbereidende fase, een onderzoek naar de mogelijkheden, een fase waarin de centrale overheid en de mogelijke instanties en experimentele projecten sensibiliseerd moeten worden. Er zijn praktische handleidingen verspreid om dit doel te bereiken. Het is kenmerkend dat momenteel een grotere concrete belangstelling wordt vastgesteld voor deze aanpak vanuit de hoek van gedecentraliseerde ACS- en EG-instanties en van de vertegenwoordigers van de centrale administraties.

In het kader van de regionale samenwerking op grond van het vernieuwde Middellandse-Zeebeleid is een aantal programma's van start gegaan: MED/Urbs (5 miljoen ecu), MED/Campus (6,5 miljoen ecu), MED/Invest (9 miljoen ecu) en MED/Media (5 miljoen ecu). Het gaat er telkens om gedecentraliseerde instanties uit het zuiden of het oosten van het Middellandse-Zeebekken enerzijds, en verschillende Lid-Staten anderzijds, te mobiliseren.

Deze vorm van samenwerking wordt in verschillende vormen eveneens toegepast in landen van Azië en Latijns-

Amerika, vooral sinds de samenwerking met deze ontwikkelingslanden die richting in de nieuwe beleidslijnen is ingeslagen.

Zo kunnen voor het Latijns-Amerikaanse sub-continent de volgende voorbeelden worden vermeld van projecten die op basis van gedecentraliseerde samenwerking worden uitgevoerd:

- samenwerking op industrieel gebied (het programma L-Invest met financiering van de Gemeenschap: 9,2 miljoen ecu die steunt op de know-how en de ervaring van het bedrijfsleven; Kamers van Koophandel, industriële federaties, instanties voor de bevordering van investeringen, enz.),
- de samenwerking tussen steden, op het gebied van gemeentebestuur of waterbeheer,
- de samenwerking tussen universiteiten; dit programma is momenteel in voorbereiding.

Voor Midden- en Oost-Europa bestaat een zeer uitgebreid pakket van activiteiten die plaatsvinden in een kader van gedecentraliseerde samenwerking; met name in het programma Phare ten behoeve van de ontwikkeling van de burgermaatschappij, de hervormingen binnen de openbare administratie op plaatselijk niveau of de rechtstreekse cofinanciering van niet-gouvernementele organisaties (NGO's) via het programma Phare Democratie en de acties ten behoeve van de plaatselijke ontwikkeling of programma's voor vrouwen. Ook acties ten behoeve van de contacten tussen verschillende regio's en steden van Oost- en West-Europa in het kader van EFRO/Recite en de programma's voor een grotere openheid (ECOS en LEDA, en steun aan initiatieven voor jumelage).

Begrotingslijn B 7-5077 (gedecentraliseerde samenwerkingsacties in de ontwikkelingslanden) is zeer nuttig gebleken voor de bevordering van dit soort samenwerking: informatie, bewustmaking, voorbereiding van meer omvangrijke programma's en proefprojecten. Binnen de smalle marges van de zeer beperkte middelen zijn reeds acties gefinancierd in Midden- en Zuid-Amerika, in Vietnam en in ACS-landen op grond van deze begrotingslijn; andere acties zijn in voorbereiding. Het gaat om een gevarieerd gamma van gedecentraliseerde instanties: plaatselijke openbare autoriteiten, NGO's, diverse verenigingen, vakbonden, vrouwen- en jongerenbewegingen.

De samenhang tussen de gedecentraliseerde samenwerkingsacties en de door de ontwikkelingslanden uitgestippelde prioriteiten vloeit voort uit de wijze waarop financiebesluiten worden genomen als gevolg van overeenkomsten tussen de Commissie en deze landen op basis van de samenwerkingsbeleidslijnen, wanneer het gaat om de kredieten van Lomé, het Middellandse-Zeegebied of de ontwikkelingslanden van Azië en Latijns-Amerika. In een streven naar een betere ontwikkeling en democratisering aan de basis wil men in de eerste plaats de structuren tussen de centrale staat en de burgers versterken, om de functies op alle niveaus op elkaar af te stemmen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2365/93

van de heer José Apolinário (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1993)

(94/C 32/103)

Betreft: Programma „Armoede III”

De Gemeenschap heeft in het kader van een programma getiteld „Armoede III” verscheidene projecten ter bestrijding van maatschappelijke uitsluiting gesteund. Dit programma ging in 1989 van start en heeft een looptijd van vijf jaar. In 1994 zal de balans worden opgemaakt.

Kan de Commissie nauwkeurig aangeven welke projecten de Gemeenschap sinds de aanvang van dit programma heeft gesteund en hoeveel aan ieder project werd besteed?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(11 november 1993)

Zoals in het besluit van de Raad van 18 juli 1989 tot opstelling van een communautair programma voor de economische en sociale integratie van de minstbegunstigde groepen (Armoede III) is gevraagd, zal de Commissie binnenkort een tussentijds verslag over de tenuitvoerlegging en de resultaten van het programma aan het Parlement en aan de Raad voorleggen.

Documentatie met tussentijdse evaluaties alsmede een beschrijving van de activiteiten van elk van de door de Gemeenschap medegefinancierde projecten wordt rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde alsook aan het Secretariaat-Generaal van het Parlement toegestuurd.

De financiële bijdrage van de Gemeenschap aan de projecten bedraagt 50% van de werkelijk gedane uitgaven, in uitzonderlijke gevallen 55%. Gemiddeld gaat het om een bedrag van 250 000 ecu per jaar voor de modelprojecten en 50 000 ecu voor de vernieuwende activiteiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2391/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1993)

(94/C 32/104)

Betreft: Aanpak van het terrorisme in Egypte

7 doden en 20 gewonden is de balans van de bomaanslag die op 19 juni plaatsvond in een dichtbevolkte wijk van Caïro. Deze aanslag is de achtste in de Egyptische hoofdstad sinds

het begin van dit jaar. Hoe denkt de Commissie president Mubarak en de Egyptische Regering te helpen, zodat zij de terroristische gewelddaden van extremistische fundamentalisten kunnen beteugelen en ervoor kunnen zorgen dat er geen repercussies voor het toerisme in Egypte ontstaan?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(22 oktober 1993)

De Commissie heeft de ontwikkelingen in Egypte van nabij gevolgd en betreurt de terroristische aanslagen door extremistische groeperingen, die verlies aan mensenlevens en schade hebben veroorzaakt. De Commissie en haar partners in het kader van de Europese politieke samenwerking blijven de situatie in het oog houden en zouden elke reactie in dit kader bespreken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2461/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1993)

(94/C 32/105)

Betreft: Kansarme groepen die dit jaar in Griekenland werden geselecteerd voor beroepsopleidingsmaatregelen

Kan de Commissie medelen welke kansarme groepen dit jaar in Griekenland in het kader van het communautair initiatief Horizon werden geselecteerd voor beroepsopleidingsmaatregelen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(9 november 1993)

De kansarme groepen die in het kader van het communautaire initiatief Horizon zijn geselecteerd, zijn personen met een fysieke of mentale handicap of personen die door specifieke moeilijkheden geen werk vinden. Personen die met een nieuwe sociaal-economische context worden geconfronteerd en die door hun massale en plotselinge komst het evenwicht op de arbeidsmarkt langdurig verstoren, komen eveneens in aanmerking.

De projecten worden door de nationale autoriteiten geselecteerd aan de hand van de communautaire richtsnoeren en de specifieke nationale prioriteiten die door de Lid-Staat zijn opgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2538/93
van de heer Gerardo Fernández-Albor (PSE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1993)
(94/C 32/106)

Betreft: Deelneming van de Europese Gemeenschap aan het herstel van de nieuwe democratie in Somalië

Zou Somalië bereid zijn zich grondig te hervormen, dan is het belangrijkste punt het welslagen van een hervormingsproces dat zo mogelijk in 1995 zal leiden tot de eerste democratische verkiezingen die in het land zullen worden gehouden sedert 1967, toen voor de laatste maal het electoraat op democratische wijze werd geraadpleegd.

Dit proces dient een loop te nemen die onder auspiciën van de VN in maart jl. werd goedgekeurd en waarbij bepaalde ernstige moeilijkheden moeten worden overwonnen zoals een administratieve indeling van het land waarbij thans vele van de 18 regio's worden beheerst door verschillende stammen en andere groeperingen, in sommige gevallen zelfs zeven.

Kan de Commissie, gezien de roeping van de Gemeenschap steun te verlenen bij de vestiging van democratische regeringen in de landen van de derde wereld, mededelen of zij voornemens is een specifiek plan te ontwikkelen voor steunverlening aan Somalië om met succes een proces in beweging te zetten dat uiterlijk 1995 moet leiden tot vrije en democratische verkiezingen?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(13 oktober 1993)

Als uitgangspunt voor zijn vraag gewaagt het geachte Parlements lid van het administratieve moderniseringsproces, dat onder auspiciën van de Onusom wordt ingevoerd en waarbij Somalië in 18 regio's en 92 districten wordt opgedeeld.

Weliswaar vergemakkelijkt dit grote aantal administratieve eenheden die elk overigens in clans en sub-clans zijn onderverdeeld, het proces van wederopbouw van een nationale samenhang niet, maar de overeenkomst van Addis Abeba van 28 maart 1993 voorziet eveneens in de gelijktijdige oprichting van een nationale overgangsraad („Conseil National Transitoire” = CNT). Ofschoon niet verkozen, bestaat deze CNT desalniettemin uit drie vertegenwoordigers van elke regio (waarvan één vrouw) en uit afgevaardigden van 15 Somalische politieke facties.

In een onlangs na afloop van de Raad van Algemene Zaken van 8 juni 1993 afgelegde verklaring, herhalen de Gemeenschap en haar Lid-Staten dat zij de Verenigde Naties ten volle steunen bij hun pogingen om weer tot een toestand van vrede en stabiliteit in Somalië te komen.

Zonder vooruit te lopen op de maatregelen die zouden kunnen worden getroffen na afloop van de overgangspe-

riode van twee jaar, zij eraan herinnerd dat de Gemeenschap zichzelf de middelen heeft verschaft om daar te kunnen ingrijpen, in het bijzonder begrotingsmiddelen ter bevordering van de democratie en de mensenrechten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2554/93
van de heer Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1993)
(94/C 32/107)

Betreft: De bouw van een vuilverbrandingsinstallatie in de gemeente Fyli (Attika)

Zonder dat er enige milieu-effectstudie of enige economisch-technische studie was verricht, schreef de gemeente Fyli (Attika) een openbare aanbesteding uit voor de bouw van een verbrandingsinstallatie voor stadsafval, industrieel afval en rubberafval, met een capaciteit van 4 000 ton per dag. Nu is de verbranding van afval — en zeker op deze wijze — een gevaarlijke technologie, die in geen geval een werkelijke oplossing biedt voor het probleem van het afvalbeheer. Hoe denkt de Commissie daarom op te treden in deze kwestie?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(18 oktober 1993)

Met verscheidene door de Raad vastgestelde of vast te stellen richtlijnen beschikt de Gemeenschap over een specifieke wetgeving betreffende de verbranding van afvalstoffen.

Wanneer in de verbrandingsoven die in de gemeente Fyli is gepland, slechts huishoudelijk afval wordt verbrand, is hij onderworpen aan de voorschriften van Richtlijn 89/369/EEG van de Raad ⁽¹⁾ ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging en aan de aldaar vastgestelde emissiegrenswaarden.

Indien in de verbrandingsoven ook industriële afvalstoffen worden verbrand die in de zin van artikel 1 van Richtlijn 91/689/EEG van de Raad ⁽²⁾ betreffende gevaarlijke afvalstoffen als gevaarlijk zijn erkend, is hij ook onderworpen aan de voorschriften van het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen ⁽³⁾, die naar verwachting eind 1993 door de Raad zal worden vastgesteld. In de veronderstelling dat de bevoegde Griekse instanties de exploitatievergunning voor de oven afleveren vóór de aanmelding van de nieuwe richtlijn aan de Lid-Staten, wordt de verbrandingsoven als een bestaande installatie beschouwd en dient deze binnen drie en een half jaar na de aanmelding te voldoen aan de voorschriften van deze richtlijn.

Krachtens Richtlijn 85/337/EEG van de Raad ⁽⁴⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten geldt voor projecten voor afvalverwijderingsinstallaties voor verbranding, chemische omzetting

of opslag in de grond van toxische en gevaarlijke afvalstoffen bovendien de verplichting dat hun effecten op het milieu moeten worden beoordeeld voordat de bevoegde instantie een vergunning mag verlenen.

Overeenkomstig de communautaire wetgeving is echter geen technisch-economische beoordeling vereist.

Krachtens het communautair beleid op het gebied van afvalstoffen (resolutie van de Raad van 7 mei 1990 betreffende het afvalstoffenbeleid⁽⁵⁾) dient de vorming van afval zoveel mogelijk aan de bron te worden voorkomen en wordt daarna voorrang gegeven aan recycling of hergebruik. Afvalverwijdering door verbranding of storten wordt aanvaard als laatste schakel van de keten, onder voorwaarde dat de vastgestelde of nog ter discussie staande communautaire voorschriften ter zake worden nageleefd.

⁽¹⁾ PB nr. L 163 van 8. 6. 1989.

⁽²⁾ PB nr. L 377 van 12. 12. 1991.

⁽³⁾ Doc. COM(92) 9 def. van 19. 3. 1992.

⁽⁴⁾ PB nr. L 175 van 27. 6. 1985.

⁽⁵⁾ PB nr. C 122 van 18. 5. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2613/93

van de heer José Torres Couto (PSE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1993)

(94/C 32/108)

Betreft: Sociaal Europa

Welke maatregelen denkt de Raad in het licht van de uitslag van het referendum in Denemarken te treffen om het Sociale Europa nieuw leven in te blazen?

Antwoord

(22 december 1993)

1. De totstandbrenging van de sociale dimensie van de interne markt blijft een van de voornaamste zorgen van de Raad.

In deze context beraadslaagt de Raad met name over de mogelijkheden om de werkloosheid te bestrijden.

Het Permanent Comité voor arbeidsmarktvoorstellen op 22 september 1993 — aan welke vergadering de fungerend voorzitters van de Raad Arbeid en Sociale Zaken en van de Raad Ecofin deelnamen — en de ministers van Arbeid en Sociale Zaken tijdens hun informele bijeenkomst te Brugge op 22 en 23 september 1993 hebben uitvoering van gedachten gewisseld over dit vraagstuk en met name over aspecten als de mogelijkheid tot aanpassing van de arbeidsmarkt, vermindering van de loonkosten en de rol van de opleiding.

De Raad Arbeid en Sociale Zaken van 12 oktober 1993 heeft met het oog op de bijeenkomst van de Europese Raad op 29 oktober 1993 hierover verder beraadslaagd.

Het Voorzitterschap van de Europese Raad heeft ten aanzien van de sociale dimensie onderstaande conclusies getrokken:

„Het Verdrag betreffende de Unie biedt nieuwe grondslagen voor het sociale beleid, met inachtneming van de bepalingen van het aan het Verdrag gehechte Protocol. Wij zijn ons bewust van het belang van dit aspect van het communautaire optreden, met name in de huidige omstandigheden, en wij zijn vastbesloten om de mogelijkheden die het Verdrag biedt voor een meer solidaire Gemeenschap spoedig — in al hun vormen — te realiseren.

De Europese Raad heeft de oprichting bevestigd van een Bureau voor de gezondheid en de veiligheid op het werk, dat de communautaire instanties alle gegevens moet verschaffen over de beoordeling van de situaties en de nodige deskundigheid moet leveren voor de verbetering van de arbeidsomstandigheden.”

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2634/93

van de heer Gérard Fuchs (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1993)

(94/C 32/109)

Betreft: Richtlijn inzake harmonisatie van de BTW/tweedehands auto's

Overeenkomstig de Zesde Richtlijn inzake harmonisatie van de BTW moest de Raad tegen 31 december 1977 de communautaire belastingregeling voor tweedehands goederen vaststellen (artikel 32 van Richtlijn 77/388/EEG⁽¹⁾). Vijftien jaar later, en in weerwil van het feit dat de Raad er al zeer vaak over beraadslaagd heeft, is de nieuwe (zevende) richtlijn nog altijd niet goedgekeurd.

Bovendien heeft de Raad, de door hem bij Richtlijn 92/77/EEG⁽²⁾ gedane toezegging ten spijt, de betrokken richtlijn niet op 31 december 1992 vastgesteld. De verschillende nationale regelingen en daar bovenop de voorlopige communautaire BTW-regeling blijven dus van kracht, zijn de oorzaak van mededingingsdistorsies en van problemen bij de toepassing van de voorschriften bij intracommunautaire transacties onder meer met tweedehands voertuigen, hetgeen nadelig is voor de talrijke KMO's die in deze sector actief zijn.

In de Gemeenschap worden ontzettend veel tweedehands voertuigen verkocht, namelijk ca. 27 miljoen stuks per jaar, hetgeen een omzet vertegenwoordigt van naar schatting meer dan 100 miljard ecu. Ter vergelijking: in de Gemeenschap worden ieder jaar 12 miljoen nieuwe auto's verkocht.

1. Acht de Commissie het toelaatbaar dat de goedkeuring van de Zevende Richtlijn louter en alleen geblokkeerd is omdat één Lid-Staat zich verzet tegen een zelfs relatief geringe belasting op de invoer van sommige kunstwerken?
2. Heeft zij, gelet op de bestaande mededingingsdistorsies, van de zijde van sommige daarbij betrokken beroepssectoren klachten ontvangen en, zo ja, heeft zij de betrokken Lid-Staten conform artikel 101 van het Verdrag geraadpleegd?
3. Waarom heeft de Commissie de in artikel 175 van het Verdrag vervatte procedure nog niet tegen de Raad op gang gebracht?
4. Via welke andere maatregelen denkt zij de goedkeuring van de Zevende BTW-richtlijn te kunnen versnellen?

(¹) PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

(²) PB nr. L 316 van 31. 10. 1992, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(21 oktober 1993)

Op 3 februari 1989 heeft de Commissie een nieuw voorstel voor een „zevende richtlijn” ingediend ter harmonisatie van het stelsel van belasting over de toegevoegde waarde dat in verschillende economische sectoren, namelijk gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, antiquiteiten en voorwerpen voor verzamelingen, van toepassing is.

Met de behandeling van deze tekst is in 1991 en 1992 aanzienlijke vooruitgang geboekt, maar de richtlijn kon niet op 31 december 1992 worden vastgesteld ondanks het feit dat de Raad zich daartoe in Richtlijn 92/77/EEG (onderlinge aanpassing van de BTW-tarieven) had verbonden.

Op de Ecofin-Raad van 7 juni 1993 kon evenmin met eenparigheid van stemmen overeenstemming over de ontwerp-tekst worden bereikt.

Krachtens artikel 100 A, lid 2, van het EEG-Verdrag kunnen fiscale bepalingen niet met gekwalificeerde meerderheid van stemmen worden vastgesteld. Derhalve moet de Raad, om de Zevende Richtlijn goed te keuren, deze met eenparigheid van stemmen vaststellen; hiervoor is dus de instemming vereist van alle Lid-Staten op alle gebieden die door deze tekst worden bestreken.

De concurrentievervalsing waarnaar het geachte Parlements lid verwijst, is zeer reëel. Deze bestond al vóór 1 januari 1993 en de totstandkoming van de geïntegreerde markt heeft het effect ervan nog versterkt.

De Commissie heeft inderdaad klachten ontvangen uit verschillende sectoren waarop het voorstel voor een Zevende Richtlijn van toepassing is.

De Commissie onderzoekt alle mogelijkheden om in het kader van de desbetreffende bepalingen van het EEG-Verdrag stappen te ondernemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3047/93
van mevrouw Marie-José Denys (PSE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(29 oktober 1993)
(94/C 32/110)

Betreft: Vrij verkeer van personen

Is het volgens de wet dat een Belgisch staatsburger die sinds tien jaar in Frankrijk woont en er eigenares van haar huis is, die kan bewijzen dat ze in Frankrijk op vrijwillige basis sociaal verzekerd is, in 1993 voor het eerst een weigering van vernieuwing van haar verblijfsvergunning oploopt — ondanks het feit dat ze het arbeidscontract kan voorleggen dat nu, in 1993, ook voor het eerst van haar gevraagd werd?

Is zo'n situatie niet in strijd met het vrij verkeer van personen op het grondgebied van de Gemeenschap?

Antwoord

(22 december 1993)

De Raad is niet op de hoogte van de door de geachte Afgevaardigde genoemde feiten. Hij herinnert er evenwel aan dat het op de weg van de Commissie ligt, toe te zien op de toepassing zowel van de bepalingen van het Verdrag als van de bepalingen welke de Instellingen krachtens dit Verdrag vaststellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3056/93
van de heer Ernest Glinne (PSE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(29 oktober 1993)
(94/C 32/111)

Betreft: Handelwijze multinationale verzekeringsmaatschappij Zurich

Volgens een bericht in het huisorgaan (nr. 5/1993) van de Fédération internationale des employés, techniciens et cadres (FIET), 15, avenue de Ballexert, 1269 Châtelaine-Genève (Zwitserland), heeft de verzekeringsmaatschappij Zurich zich onlangs schuldig gemaakt aan sociale dumping. Na de overname in januari 1993 van een deel van het Britse verzekeringsbedrijf Municipal Mutual Insurance (MMI), een van de grootste verzekeringsmaatschappijen in Groot-Brittannië (2 300 werknemers in het voorjaar van 1992, dienstverlening aan lokale overheden en dikwijls aan de leden van de federatie), heeft Zurich de twintig jaar geleden met de vakbond MSF gesloten collectieve arbeidsovereenkomst opgezegd.

Begin maart jongstleden zijn er inderdaad 1 600 arbeidsplaatsen overgeheveld van MMI naar de nieuwe werkgever Zurich Municipal, waarbij de werknemers zonder overleg te

verstaan werd gegeven dat hun pensioenrechten met onmiddellijke ingang werden opgeschort en niet langer werden gegarandeerd door MMI, maar zouden worden ondergebracht in een veel minder gunstig pensioenstelsel bij Zurich. De directeur van de nieuwe maatschappij heeft in een later stadium verklaard dat Zurich niet voornemens is schriftelijke overeenkomsten te sluiten met erkende vakbonden en de nodige stappen zal nemen om het huidige akkoord op te zeggen en dat cao's niet verbindend zijn en er bijgevolg geen enkele opzeggingstermijn in acht hoeft te worden genomen.

In mijn ogen is hier sprake van een ernstige schending van de overeenkomsten van de IAO, van Europese richtlijnen (met name inzake collectief overleg bij ontslagen, herstructureringen en bedrijfsverplaatsingen) en van de bedoeling van het Europees Sociaal Handvest.

Kan de Raad meedelen wat zijn oordeel over deze kwestie is en welke initiatieven hij denkt te nemen?

Antwoord

(22 december 1993)

Het ligt op de weg van de Commissie, die moet toezien op de toepassing van de Verdragen en van de bepalingen die krachtens deze Verdragen zijn vastgesteld, om te beoordelen of en in hoeverre het Gemeenschapsrecht is nageleefd in het door de geachte Afgevaardigde uiteengezette geval.